د ګل پاچا الفت خبري

د الفت خبری

Ketabton.com

مهتمم: دوکتور عبدالرحمن، الفت

غربی آلمان

لیکونکی: دوکتور میر ابرار کمال

د زمری میاشت ۱۳۶۷ هجری شمسی کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د ٍالفتٍ خبرې........ 1
د حــق رنـــا........ 1
پروردګاره!........ 3
خيرالبشره!........ 5
رحمة اللعلمين........ 9
د حج الهام........ 10
دزړه مضمون........ 14
د کربلاالهام........ 15
سترګه دسبا يمه........ 23
قهرمانه پيغله........ 24
پــــيـــر........ 25
مـلی حــمـــاسه........ 26
وطـــنه........ 27
ګل پرسته........ 33
تـــلـــوسه........ 33
مړی ژوندی........ 35
د مور مينه........ 36
مورې!........ 37
قدراومقدار........ 40
صاحب........ 42
سبک نظر........ 43
مساوات........ 44
مانيجن........ 46
نن او پرون........ 48
د زړه دنيا........ 48
څه کيږو؟........ 49
سياست........ 50
سرنوشت........ 51

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی جلبه زور 52
ملی شوری ۱۳دوره 53
د خان مهربانی........ 54
پالیسي 56
زه او دي........ 58
ترقي او تمدن........ 59
څه جوړیږی؟ 61
بي چله اوناچله........ 63
رنا........ 63
قبیله پرستی........ 64
د شوری فضا ۱۳دوره........ 66
په چاپسي ځی؟........ 68
نه گورم 69
دروغ او رښتیا........ 70
د درگاه سپي........ 71
زندان 74
د محیط تاثیر 77
د دهقان درس 78
چا څه راوړه او چا څه........ 80
په ښکلا مین........ 82
څلوریځی........ 83
څلوریځی........ 84
لغمانی 114
که پیداشي........ 129
په داسي حال کښی 130
ښځه........ 131
دلبر او ستمگر 134
په غلا غلا کتل 135
د میني او ښکلا نجوی........ 136
د ژوند مرثیه 137
زړه او ضمیر 138

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر..138
د ژوند د ستور 139
د عشق جنون...140
حسن او نظر 142
اولواالابصار...143
خبرنه و 148
اقتدار...149
مزدوری سترګی...151
ملی قدرت...152
محّمد(ص)...153
پا که مینه 157
رسم رواج 158
بابا...161
ښامار 161
د غریب ګیلی...163
حاضر جوابي 165
څوک څه پوهیږی؟ 166
د محمد(ص) تعلیم...167
د محمد(ص)عرفان 168
د اسلام آغازاوانجام...170
په ځان مینه!...173
محیط اوانسان 175
عمل اوعکس العمل...176
سوټي 177
خپل او پردي...178
د شاعرترنم..180
امیدونه راژوندی کړه..181
د عصر دلبره! 182
جوی انقلاب 182
نوی ګل..184
آزادي 185

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلواکی 186
زما وصیت 188

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د اِلفتٍ خبرې

د زړه خبرې د الفت خبرې
د عقل اوفکرد حـــــیرت خبرې

د محبـت له حرارت نه پیدا
د ویښ احساس دبصیرت خبرې

دحق رنـا د روح نجـوالـري
دعشق نغمه د معرفـت خـبرې

راغلی دنیا ته دالهام لـه لاری
دلوړاوښکلی حقـــیقت خـــبری

د کارخبری د اِلفتٍ کـــاردي
هروخت په کاردی دالفت خبری

د حــق رنـــا

له وهم وخـــــــــــــياله!اودعقل تصورنه بهر

چـــــــــــيرته چه نه رسيږی هيڅکله د علم نظر

لـــــــــه دي عالمه ماوراء زمان مکان نه جلا

تــــــــولو رنګونوصورتونوکم و کيف نه سوا

د حـــــــــق رڼا کړی تجلی چه ئې ايمان ويني

عـــقل پوه نه دي چه يې څنګه په څه شان ويني

خدايه! تانشي پيــــــــــژندي زمونږ قليل علم

داپه علت ،معلول ولاړ زمونږعـليـــــل علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړانده پوهیړی چه لــمر شته دي مګر لمرنه ویني

سحرله خوبه راپاڅـــــــــــیړی خوسحرنه ویني

ګونګ شونډی ویني چه خوځیړی خوخبره ناوری

کاڼه ته یو څه ووایو اوهغه بل څـــــــــــه اوري

دغســــــــــــې مونږ.هم د ړندوکښو په لاریو روان

مــــــــــــونږ له مکانه وتي نشو اوته یې لامکان

ښاپیرک کله دغه د لمر خـــــپله رڼا کښي ویني

د لمر رڼا بس د ســـــــپوږمۍ په تجلا کښی ویني

مونږ.به لاڅه یو زمونږ عــــــلم اویقین به څه وي

یوه مـــــاشوم نه د بلوغ په باب تخمین په څه وي

نوروکښی وینو هغه څه چــــه ئې په ځان کښی وینو

د خپل غلط قیاس عـــکسونه پـــــه جهان کښی وینو

په آئینه کښی ماشـــــومان تـــــصویر دځان ګوری

کوي باورچه واقعي نـــــورمــــــــــاشومان ګوري

ډیر مجهولات شته چــــه انسان لاپیــژندلی نه دي

د غیب پردو کښی ډیر څــــــه پټ دي چا لیدلی دي

ډیر څه موومنل هـــــــــغه وروسته غـــلط وختل

ډیر څه مورد کړه چه نن عــــلم او حکمت ومـــــنل

زمونږ مننه زمونږ رد زمـــــونږ.انکار غـــــــــلط

څه اعــــــــــــتبار لری زمـــــونږه اعتبار غلط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا معــــــــــــرفت ته د بـــشر عقل رسیږی کله
دانســــــــــــانی فکر لباس په تاجـــوړیږی کله
اهل عـــــــــــرفان په تضرع((ماعرفناک)) وائی
مونږ هغه حـــــمد کله ویلی شو چه تاته ښــائی

پروردګاره!

پیدا دې کړه پـــــــــسونه هم لیـــوان پروردګاره
د ښوبدو خــــــــــــالقه!هـــــم رحیم اوقهارره
پسونه شکرکاږی چـــه ګیاه دې کـــــړه زرغونه
لیوان دې ثنا وائی چــــــه پیدا دې کــــړه پسونه
خیالی زرکه دې ستائی چـــه احـــــسن الخالقین ئی
صیاد،بازاوبانه وائی چــــــه خــــیرالرازقین ئی
یزید شکر ګـــــــزاردي چــــــــه فاتح د کربلادي
حسین کوي ډیـــــرفخر چــــــــه سیدالشهدأ دي
شاهان دې کړه سرلــــــوړی د دولــت په تخت وتاج
شاهي تاج نه دې تـــیـــښته کـــړه ادهم لره معراج
ګوډوائی شکر خـــــدایه چــــه دوه سترګی غړومه
ړوند وائی ډیره ښه ده چــــــــه نـــادودي نه وینمه
ګونګی د حال په ژبـــــه شکر شکر کــــښی دا وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګ ښه يم چه دروغ نه وايم غيبت نه راته ښـــائيی
په هرحال دې راضي ی ــــــــــــــولروصبر د ايـــوب
قصه موهيره نه ده د يـــــــــــوسف اوديعقوب
يومياشې بل هاتی کړی ځـــينی لوی ځينی واړه
لويان دې کړه خوړونـــــکی او واړه ورته خواړه
په نس کښی د ماهی ژونـــــدی ساتلي شی انسان
چه ته ئې ساتې ربه! نه غـــــــرقيږی په طوفان
د تيغ خوله دې کړه بنـــــــده په مری ٔ د اسمعيل
په سره اور د نمرود کـــښی دې ساتلی دی خليل
هاتی په زمکه پريـــــــــووت ابابيل چه په هواشو
مشکله نه ده تاته د شـــــــــــداد وژل په مياشو
قادره! ذوالجلاله !ئـــــــــــــــــی فعال مايريد
که ستا اراده نه وای ځـــــــــــه کولی شو يزيد
بې ستاله ارادې نه هيـــــــــــځوک نشی کولای
نه څوک شی ښه کيدلی اونه څوک بد شی بديدلی
بلبل دې نغمه خــــوان ګل وګلزارباندی شيدا کړ
کارغه دې د بدبــــــــــوی مردارخوړلوته پيداکړ
د شاتو په مچيو جــــــــــــــوړوې خواږه عسل
د مارلړم په نيش کښی لـــــــــــری زهر د اجل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ستا له خـــــــوادې دواګاني ستاله خوا

شیطان دې پــــــــــــیداکړی د آدم ته لاپخوا

څوک نشی پوهیــــــــدلی ستا کړوپه حکمتونو

موسی لا خبرنه و ستـــــــا د خضرپه کارونو

قاصراومقصر دی خـــــــــــدایه علم د بشر

دغیب پردوکښی پـــــــټ کله لیدلی شی نظر

ترڅــــــو علم محدود وي په زمان اوپه مکان

بعید به وي امکان پیـــــــــژندل دلامکان

خیرالبشره!

رحمة اللعلـــــــــــــمین خیرالبشره!

دکامل انسانـــــــــــیت اصلی مظهره

ته نه وی پـــــه جهان کښی رڼا نه وه

دادراک اوشعـــــور سترګوبینا نه وه

تاکړه ورکــــــــــه هغه توره تربږمی

چه نه لمر شوه ورکـــولی نه سپوږمۍ

سړیتوب ورساوه تـــــــــا ترمعراجه

فرعون دې کړه راکـــوزه له تخت وتاجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فقیران اوحــقیران دې عـــــــــزیزان کړه

سرکشان دې پخپل ځـــان پورې حیرام کړه

انسانی کرامت تــــــــــاراوړانـــسان ته

بشري ورورې دې راوړلــــــه جهـــان ته

په عالم کښــــــــی دې پیدا نوی نـــــظرکړ

چه قادردې په لیــــــــدو د خـــیر وشرکړ

جوړدې کـړله ملتــــــــــــونو یـــو ملت

د توحــــــــــــــید د کلیمی په بــــــرکت

د خدای کور کـــښی دې پرینشودل بـــتان
مشرکان دې کـړه د یو خــــداي بندګان

د سړیو جــــــــوړول دې لــــوی هنر و

که نه ! یونـــــــــوم د بــــوجهل او عمر و

ډیر بې لاری دې روان په ســـمه لارکړه

ناپوهان دې پوه په حق دمور اوپـــلارکړه

د یتیم د اوښکوقــــــــــــــــدردرســـره و

د پیرزونظر دې تـــــــــل په بیـــچاره و

انساني حقـــــوق دې ښځو لره ورکـــړه

د عزت ټیکری دې کونډو ته په سر کـــړه

عدالــت دې د تـقــواجزٔ وبـــــــــالـه

مساوات دې پـــــــــه عمل کښی وپالـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسجد دي جــــــوړاوه که خندوقونه

کړه دي نوروســــــره سم مشکل کارونـه

غزاګانو کښی له هـــــــرچانه صابر وې

په جهاد کښی په شخصاً خپله حاضــروي

مشکلاتوکـــــــــــښی له هر چا مستقـیم

خدای درکړی لـــوی دولت خلق عــظیم

مړوی که څـــوک یوازی تش نــسونه

تامړی کړي وړی سترګی وړی زړونه

موالی دي کـــــړه سرلوړی په ایمان

د خپل کـــــــورسړی دي وباله سلمان

زید غلام و په قــــــریشودي افسر کړ

د ده ځوی دي اســـــــامه لامتعبر کړ

په هغه لښکــــــــر دي کړلو قوماندان

چه عمر او ابــــــوبکر ئی وسپاهیان

نه پیدا په اسامه کـــــــښی شو غرور

نه اخلاص کښی د عمر راغی قصور

ابـــــــــــوبکر خلیفه د خپل زمان

په جلب داسامه کښی شـــــــوروان

دینه لـــــــــویه معجزه نشته ده بلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوده پټه لـــــــــــه نظره د غافله

تابدل کـــــــــړه معيارونه هدفونه

لوړدې کړه له ټيټي سطحى نظرونه

ډير و خلکو تـــــــــه ببنلې تا غنا ده

لوى بخشش دې لـــه غنا ن استغنا ده

دا دنيا وه ستــــــا اصحابو ته حقيره

پادشاهى به ځـــــاريده ســتا له فقيره

تا دواکـــــــــــړه د بــشر زاړه دردونه

وردې کړه د خير احسان عفوى درسونه

پوه دى کړلو په خــــــــوړلو د خپل قهر

په ظاهره کښى کــــه تريخ دى لکه زهر

قهرمونږخوري کــه ئې مونږنشوخوړلى

عفوه هغه کـــــــړى چه قهرشي زغملى

احسان نشي کړى چه قهرپرى غالب وى

قهرجن سړى د ځــــان کله صاحب وي

تا صاحب کــــــــړمسلمان د ښه تهذيب

مؤاب دي کـــــــــړ په احسن التاديب

جوړ دې نکـــــــــړله مسلمه تش عابد

ورنـه جـــــــوړ دى کړ قايد او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواب ـــــ حیوانات

ځوک دی نکـــــړه استعمال لکه دواب

پیروان دی خــــپل بللی دی اصحاب

له صاحبه نه بسـه خطاب نشته هرګوره

راشه! پـیر مرید ددې زمـــــانی ګوره

مسلمان اوس د پــــــیرانو بندګی کړی

لا یونیم ځانته نسبت د پیر د سپي کړي

ډیرافسوس دی نن په حـــال د مسلمان

خومره ټیټه مرتــــــــبه شوه د ایمان

چیرته هغه مسلـمان او چـــــیرته دا

چه یزید ئی شـــــــو امام او مقتدأ

رحمة اللعلمین

رب العلمین دې رحمـــــــــــــــــــة اللعلمین ګڼي

نلری ثانی چه دې خـــــــــــــــاتم النبین ګڼي

ډیر خلک دې وایستـل تــــــــیارونه درڼا لورته

ستا لاس کښی رڼا مسلمانان نـــــــور الیقین ګڼي

ته په مومنانو مهربانه له هـــــــــــرچانه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه دي رؤوف رحيم ارحــــــــــم الراحمين ګڼي
ستا خلق عظيم خوپه قران کښی خدای ستايلی دی

نورخلک لاڅه چــــــه مشرکان دي هم امين ګڼي

ډير دي له دوزخه ګــــــــرزولی د جنت لورته

ښايۍ درسره چـــــــــه دي شفع المذبين ګڼي

تا مسلمه پــــــه بعث بعدالموت باندی مومن کړلو

نه مـــــــري مومنان آب حيات د اسلام دی ګڼي

غيب تــــــــــه دي نظر متوجه د مومنانو کړ

ځکه حيـــــــوانی نظر سطحی اوظاهربين ګڼي

دي دنيا نـــــه ښه د بله دنيا ځان ته مومن لری

هلته مومن هرڅــــــه لري کله ځان مسکين ګڼي

بارد دنيا هرڅومره کـــــه سپک وي څه پروالري

تله د عمل يۍ کـــــــه درنه وی ځان سنګين ګڼي

ستا منيه مي بس ده چه له ځان سره يۍ خدای ته وړه

ستا رضاٍ الفـــــــــتهٍ رضأ د رب العلمين ګڼي

دواب -- حيوان

عما مه -- لنګوټی

د حج الهام

مختلف او مخالــــــف بيل بيل قومونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه تړی د حــــــج د پاره احرامونه

له قومی لباسه هـــــــر سړی بهرشي

د هرچا په تن یـــــــولنګ اویوڅادرشي

کلتوري اخـــــتلاف لاړ شی له نظره

شاهي تاج شاهي خــولۍ لویږی له سره

نه چلتارد چـــــا په سر نه عمامه وي

د افغان عـــــرب اوتــرک یوه جامه وي

تورسپین عــــــرب عجم سره یوشان شی

د واحــــــد ملت مفهوم ډیر ښه عیان شي

ځی طواف ته ټول په ګډه د خدای کورته

بیا په ګډه شـــــــي روان د صفا لورته

ګډه سعیه کـــــــوي هغه او کــه داوي

په یـــــــوه لاره روان شاه و ګداوي

د هرچا ځـــــــاي شي مقام د ابراهیم

دهرځـــــــــاي مسلمانان پکښی سهیم

په یوه ژبه هــــــــــریووائی لبیک

هریوبل ته وائی الـــــــــسلام علیک

واړه وائیـــــــی لاِالـــــــــهٔ الاالله

واړه بولـــــــی محمد رســـــــولالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه یوپـــــــــــه کلمه دي د توحید

په وحدت کښی ئی نه شک شته نه تردید

هدف یود مسلــــــــــــمینو د جهان دي

چه په کانو ئی هرڅوک ولي شیطان دي

په رښتیا چه یــــــوامت او یو ملت دی

محمد او ابراهیم تــــــــــه ئی بیعت دي

ټول والاړ یــــــــوي قبلي یوه محبوب ته

که ئي مخ وی شرق وغرب شمال جنوب ته

یوجهت دي څــــــــــــــلورواړه جهتونه

په هر لوري یــــــــــو شی وینی نظرونه

د شرقي او غـــــــــــــربي قبله یوه ده

پتنګان له هـــــــــــري خواډیوه یوه ده

نه شقاق شــــــــته نه نفاق نه اختلاف

معصوم دي د نـــــــــراو ښځی ائیتلاف

لا رفث لا فــــــــــــــــسوق لا جدال

د حاجي او حـــــــاجې دي وصف الحال

هیڅوک نه دی بــې احرامه ټول محرم

مخ دي لوڅ ځـــــــکه چه نشته نا محرم

ډیرلوی درس دي د اسلام حج او عمره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شعورفکـــــــــــرونظروی چا سره

سم شعورپیـــــــــداکړه مشعرالحرام ته

د زړه سترګی غــــــړوه باب السلام ته

زمزم رازد یــــــومشرب دی د اسلام

د خلیل او محمد خیــــــــــــــرالانام

په حجراســــــــود ږده د سترګوتور

په سواد دمعــــــــرفت د خدای د کور

خاوندان د جواهــــــــــــرواو الماس

کړی دي کاڼی ته ســـرتیټ په التماس

خاتمه د حج ایــــــــثار او قربانی ده

مال ښندل نفس خـــوارول مسلمانی ده

صفا رمز د شعـــــــائرودی هرګوره

په ظاهر نظر مـــــــروه منا مه ګوره

حرکت سعیه د حج صحیح دستور دي

معرفت د عرفـــات اصلی منظور دي

هلته هرژوی لــــــه زیانه په امان دي

کان امنــــــــا د دې مقام احسان دي

لاضررلا اضـــــــــــرار فی الاسلام

د اسلام تعـــــلیم د ی دا نه تش سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجي مه وړه جاې نماز تسبې سوغات

دی د وړلـــــــــو الهامونه حسنات

پس له حجه دې که ښه شوه کړه اوره

په رښتیا د ې بیـــت الله نه څه ودوره

دزړه مضمون

اندیښنی می چه په زړه کی لکه لال په جګر خون شی

پس له ډیرو زړه چا ودونو د رنګین شعرمضمون شی

زړه ته نورڅه پاتــی نه دی ټول په شــعر اوبه شوی

دشاعرزړګی چه شین شی د ادب ګلان زرغون شی

هنرغواړی زړه چا ودونه او د زړه په ویــنو پـــا ئې

دغوټی د زړه مضمون خود لوستو په زړه چاودون شی

طوفـــانوتــه دی پـــټ شوی د قلــم هره قطره کی

د اشـعا رو بــحر کوره سترګو رو د ته جیحون شی

شخصیت ورو ورو لوییږی خلک ډیروروسته پوهیږی

دا د نن ورځی شاعر به پس له مرګه افلا طون شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کربلاالهام

کله کله تـــوره شپه کی فـــــــضا ډیره ظـلمانی شی

بحرانی مهـــــــــیب حالت وی هوا ډیره طـوفا نی شی

توری وریځی راخپری شـــی پکی ورک شـــی اسمانونه

آپتونه راوریږی خطرنــــــــــــــــاک شی بارانونه

سیلابونه راروان شی ســــــــــراومال وي په خطرکښی

اضطراب وحشت اوډاروی زړه کی سترګوکی په سرکی

سیاسی فضا شـــی خـــړه تنـــدریزه او مهـــــیـــــبه

ډارحاکم فـکرمحکوم وی ژوند بی خونده بد نصـــــیبه

ابوالهول یزید پـیدا شی چه د خلـکو باســـــــی زړونه

ورســره په کربــــــــلا کی یـو بـــــــلا مصیـــبتونه

هیبتونه دهــــــــــشــتونه مسلــــط وی پـــه هر چا

هرسړی وی ورخـــــــطا چـــــــــــه مهـــیبه وی بلا

هره خواوی تورتـــــمونه عــقل فـــــــــکروی حیران

چاره ورکه وی هـــــــــــرچاته بیچاره ښکاره شی ځان

نشاط نه وی په حیات کی دخنداقحـــــــــــــــطی ګرانی وی

عــــــــــــذابونه عتـــــابونه فـشارونه مـــــجانی وی

مایوسی پریشانی وی خـــــــــــوښی نـه وی په عالم کی

بلبلان باغ کی کــــــــــــړیږی وی اورونه په شـبنم کی

دغضب حکمرانی وی خـــــــــوله خندا ته نه جوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرساعت ئِی قیامت وی هـــــــــریوزړه کی پټ ژړیږی

هیڅوک هیڅ نشی ویلی جـــــــرئت سلب شی له هرچانه

جهان هرچاباندی تـنگ شـــــــی له هرلوری هری خوانه

داسی ډیربد بد حالــــــــــــتونه په انسان باندی راغلی

زلزلی اوطـــوفانونه پـــــــــــه جهان باندی راغلی

په همداسی سخت ساعت کی پیــــــداشوی لوی کسان دی

چه ځان نه سپاری طوفانوته اوســــــــپریږی په طـــوفان

د طوفان په سر نوح کـــــــینول د بشر د بـــقا پنډ

د تدبیر عزم په مخکی طـــــــوفان کله گرزی خنډ

که هرڅومره لوی طوفان وی عـــــمرئِی لنډ لکه ظالم وی

د نوح عمرئِی نصیب شی چه طـــوفان باندی حاکم وی

خاوندان د ارادو تـــــل په جرءت مومی نجا ت

له خطر سره جنگونه حقـــیقت دي د حیا ت

نمرودان سوزوی اور کی که د عصر ابراهیم

حق پا لونکو ته نه ښـــائیی چه با طل ته شی تســـلیم

که یزد نوم په کربلا کی ظالم کړی له حده تــــیر

شهامت به د حـــسین څوک ترقیــامــته نکړی هــیر

یزید نوم د ایستبداد دی د سمبول په حیث جهان ته

حســــــــین ډ یراعلی مثال دی د ایـمان اهل ایمان ته

ظالمــــان د یوی کور دی که عـــرب وی که عـــجم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ابولؤلؤ که شمر که رحمان ابن ملجم

یــوظــــالم دی چه یونوم او بل نوم مسمی شی

سکندروی بیا چنګیز شی بیا تیمور یا ایتلا شی

په یزید بـــانـدی وریړی تر قیـــامتــه نفر تونه

د حــــسین په غــــم کی ژاړی جــهانونه عالمونه

که جابرچنګیز هرمره په قدرت دی مشهور شــــوی

خوبیا هم جلال الدین ته په ستا ینه مجـــبور شــوی

هلاکوبد ګڼی هــــــرڅوک چه قاصـــد ود هـــلاک

هټلران هرچــــاګڼی د ښمنان د ژوند و ژواک

د دجلی رود ظالمـــانو د انسان په وینو سور کړ

په وحشت بربریت ئې جـــهان خلکو ته تنور کړ

هغه څوک و چه ئې جوړی د سرونو مناری کړی

جاویدان ښارونه وران کړه ترینه جوړی ئې میری کړې

چا د ی سوی په اورونو بــشری تمــــــدنونه

چا وژلی دی فکرونه چا تباه کړه هنرونه

څوک د قهر قهرمان و په بامیـــانو څه تیر شوی

غلغله کی چه چه څه شوی دجهان نه دی هیر شوی

څنــــګه راغــــی څنـــګه لاړه له جهانه سکــــندر

څه ئې وکړه دلــته هــلــته ورشه وپوښــته خــیــبر

عجــیبه غــوندی جــهان دی عجــیبه یی دی کــارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــله وران کـــله ودان کړی قدرتـــونه هـــیوادونه

ســـــقراط فخر د یونان و د یونان قدرت محکوم کړ

په زندان کی ئی د زهر و په پـــیاله باندی مسموم کړ

اصـــلی کور دفـــلـــسفو شو فـــیلسوف لـــــره زندان

یونان ولی سقراط وژنی سقراط ژوند د ی د یونا ن

په فرمان دروم ئی مثل دی په سولی خیـــژول شوی

اوس مرکز د مسیحی دین دلوی پاپ دی ګـــڼل شوی

دغه کارونه اوس هم په بل رنګ او بل عنوان شته

په بل نوم بله څیره کی جهانسوز جهانګیران شته

په دی زمکـــه نه مړیږی د دی عـــصر نا پلیون

لاس یی واچاوه اسمان ته اوس سپوږمی ته لری یون

ســـــل چنګیزه دی پـــټ شوی د اتوم هره ذره کی

د جم ډیر جامونه ګوره د رادار په آیینه کیی

ورانولو ته جـــوړیـــږی د دنیا عـــــمارتونه

تباهۍ ته خـــدمت کـــاندی د دی عصر تخنیکونه

استـــعمار کله ورکیږی جـــامـــه شـــکل یی بـــدلیږی

استـــبداد په نـــوی بڼـــه سیاست لـــره ځوم کـــیږی

په دغه کــــــه د ظالم نوم پلارایښی وی رحیم خان

په ښه نوم کـــله ښه کـــیږی چه یی خوی وی د حیوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت خــــــــــونه بدلیږی که ظلمت وبولو نور

دهلک په جامــــــــــــه کله هلک کیږی دچا لور

له تیاروسره رڼا وی همیشه لاس وګـــــــــــــریوان

په هروخت کی په جګړه وی اهـــــــریمن سره یزدان

ظالمان په ایــماندارو نشی کـــــــړی حکـمرانی

د ظالم ظلم تـــــــه غـــاړه کـلـه ږدي مسـلـماني

غرقیدونکی دی غرقیږی کـــــــه فرعون دی که قـــارون

که پیدا شی په ولس کی یــــــــوموسی او بل هارون

دنمرود امر ته غـــــاړه نـــــــه ده ایښي ابـــــراهیم

د فرعون قدرت تـــــــه کله تابع شـــویدی کــــلیم

اســـلام نه منی هـــــــیڅکه د یزید مـــــتابعت

حسین سرشی ورکـــــــولی نــه لاسونه دبیـــعت

محـمد او مومنـــانو کـــــــــــــول ځکه جهادونه

چه د خدای په لاره سم کــــــــړی دابی لاری قـدرتونه

د اسلام روح دی جهــــــــاد ناروا سره عناد

حمایـت د مظلومانو ورکـول دهر فـــــساد

هغه کله مسلمان دی چه خـــــــر کیږی د دجال

وظـیفه د مسلمان ده لـــــــــه دجـــال سره جـــدال

چاچه یوقـــــــــدرت منلی په جـهان کی د الـــلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلی کارئی دی جهان کـــی جهاد فی سبیل الله

مومن کـــله شی مـــنلی یـــومـــطلق آمـریت

اولواالامر د اســلام دی مقــید پـــه شــریعت

مکلف پـــه مـــشوره دی اولواالامر د اسلام

بی نیـــازه مشوری نه کـــله وخـــیرال انام

په هغـو تل مسلـــط وی جـــبرقـــهر زجـــر

چه په ظلم کوي صبراولـــــه خدایه غواړی اجر

حقیقی مسلمان نه دی دا ایمان څـــه ایمان نه دی

چه حسین غـــوندی یزید ته تینګ ولاړپه میدان نه دی

اسلام نردی اونرتـــوب دی شهامت د زړورتوب

نه ژړانه انګولاده نـــه د ظلم مرئیتوب دی

په یوازی ژړاباندی حـــسـین کله خوشحالیږی

پیروی د حسین وکړه که حســـین دی ډیرخوښیږی

یزیدان څومره ډیرشوی یـــوحسین نشته جهان کی

دجهاد درس چاوانخـست مهجورپاتی شوقرآن کښی

ومـــنل مسلـــمانانو د اســلام اســـــان امرونه

سرسایه ورکوی خدایه! نه د حق لارکی سـرونه

نوافل ئي دی تینګ کړی واجبات ئي دي هـیرکړی

نورئی هرڅه دی ترک کړی اورادونه ئی ډیرکړی

داسي خـــواره زاره نه وه حـقیـقی مسلـــماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شوه چیرته لاړه هغه د ایــمان قــهرمـانــي

مسلـــــمانه! با ایمــانه داغـریب دیــن معــتبر کړه

په دین سرورکړه اودین بیا دیخوا په شان سرورکړه

انتـــــقام د حسین واخــله دخــپل عصر له یزیده

ورک د زمکې خدایان کړه الـهام واخـــله له توحیده

حسین تویئې کـــړلی وینی ته پری اوښکې تویوی

ځای دوینو اوښکو وینو څـه ئې وکــړه څـــه کوی؟

راشــــه بـــــــس کړه ژړاګـــانی ظالمان وژړ وه

حسین ظلم قبول نکـــړ تری مظــلوم مه جوړ وه

دهغه سر،سرلوړی ده د دنـیا چــت نه اوچـــته

چه په مرګ یی ځان خلاص کړی د ذلیل ژوند له ذلته

په حســـین باندی مه ژاړه په هـغه مظـــلوم وژاړه

چــــه ظــالم ته تیـتوی سرمظـــلومو ته ږدی غاړه

دا ژړا دا واویلا دی د کـوفی مسلمــــــانان

جلادان د اهل بیتو د یزید خاص بـندګان

د مسلم په حال به ژاړو څنګه وو څنګه شو خدایـــه

د بوم سوری ته پناه و ړی بنه ئې بــولی له هــما یه

د یزید فرمان منی او نه منی د خـــدای قرآن

د اسلام منـــبر ته وخـــوت خجالت د مسلــمان

مدینه کی خونریزی کړی په مکـــه وړی یرغــلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علی اوامامانو کنځـل ځای   شـوه   منبرونه

قرآن منـع مسلمان کـړ   د   کـــفارو له کنځـلو

خطيبان يزيد مجبور کــړه علی ته په پوچ ويلــو

ژاړه ژاړه مسلمانــــه د مسلم په داســی حـال

د صـــديق ،عـــمر مقـــام کړيزيدانو چه پايـمال

دعمروينو تــــه تــړی چــه وه فـتــنة الـــکبری

کربلا کی شوه هــرګـــــوره لــکه طامة الکـــبری

په وينـــته د محُمــــد يی ورکـــول چه خپل سرونه

د حسين ســروړی يزيد تـــه نن د هغو او لا د ونه

څومره فرق څومره ژر راغــی مسلمانه ستا په حال کی

چه هيڅکله ګرزيده نــه د چا فـــکر د چا خـيال کی

نن اسلام خدايرو شـــرمــــيري په عمـــل د مسلمان

په تش نوم   باندی مـــومـــنه! داسی کـــله وايـمان

ســـياست اســلامی نـــه وی که اســـلام وی ســـياسي

سياست د دين خدمت کی سيـــاست دی اســـلامي

د قسم دياره ساتی قـــــــــرآن کورکښی قرآن خور

اديروکښی کی لوستل کيري قبربـــــــاندی د سود خور

په ژوند هيڅ کار ترينه ناخلی خويه شقاط کښی ويشل کيږی

درنګ ساعت ته چه مری کيږی نو يسين پری لوستل کيږی

داد خدای کتاب چـــــــه کړه يي راژوندی مسلمانان

جنازوســــــــره يي وړی اوس هديرو ته بډيان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام ډیوه چیــــــــــــــــــه مړه شي د زیارت ډیوه بلیږی
د بی روحه اسلام قــــــــــــدر ځکه ورځ په ورځ زیاتــیږی
په ژوندی حسـین څـــــــــــــــه وشوه؟ د مزارقدرئي ګوره
په هدغه ځــای ٍ الفــــــــــــــــته! دا خبره پریږده نوره

سترګه دسبا یمه

نه یمه خبرچه څه وایمه اوچـــاته وایمه
زړه کی می څه دی ورسره زه هم نا اشنا یمه
غواړم هغه څه چه هیڅ اثــرئی لا پیدا نه دی
نه ئی پریږدمه د مجـــهول په تمنا یمه
تول راته ودیده ښکاری یونیم چیرته ویښ وینمه
داسی معلو میږی چه زه ســترګه د ســـبا یمه
ډیرفـکرکوم د زړه په ویــنو څه لیـــکم درته
مه کوه ګـمان چه تـش په ژبه ګـویا یـمه
ډیررازونه پټ زما ســـاده غوندی انشا کی دی
ګوره په یوه معنا کی بیـــا بـــله معنا یمه
اوښکی می له سترګو رابهیږی په خنداکی تل
ژړام په خندا کی که ژړاکی په خـــــندا یمه
توری تررږمی نه تکه سپیـــــنه معنا با سمه
ځکه توروزلفو او سپین مخ باندی شیدا یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارغریب ماشوم یم هیچا نه یم پیژندلی لا
هیڅوک نه پوهیږی چه فرعون لره موسی یمه
ما د شعرتوروکی د ژوند اوبه مـــوندلی دی
کله مـری اشعار زما د شـــعر مسـیحا یمه
نه دخان نوکر یم نه مرید دکوم صاحب یمه
یم وکیل د خلکو شاعر هم په دی معنا یمه
لوړځای راته ښه دی له لوړی هواتـــښتمه
لویه ننګرهاره ! زه ژوندی ستا په هوا یمه

قهرمانه پیغله

په ښایست کی درخانی سره وه سیاله
قهرمانه د مـــیوند پیغـلـه مـــلاله
ښکلیتوب یی نارینتوب کی ویټ شوی
څوک یی هیڅ نشو خبرله خط و خا له
د جــلال قصی ئی هرچـــیرته کیدلی
چایی لری پـــلونـــکړله جـــــماله
ګلالی پیـــغله ویـــنا چه وی نقاده
مبـارزه مـــجاهده زمـــــریـــــاله
دښکلا شـــهی وی پـــته شهامت کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمري جوړشي دغزلي له غـــزاله

څوک يې نه ويني ښايست شجاعت ويني

که هر څو وي په ښايست کې بېمثا له

د درخودعشق سندرې ترې مه غواړه

د،،الــفــت،، طبع هر ګوره ده ملاله

پـــيـــر

که حرام خوري که روژه خوري که ريا کړي

مه وايه! چه پـــــير ګناه کړي يا خطا کړي

اســــلام ځي مګر پــــيري نه ځي له پيره

که هرڅو دنـــيا ته مخه ديــن ته شا کړي

عـــــقـــيده د چـــاَپه پــــير نه خرابــيږي

کــه خراب خرا ب کارو نه بر ملا کړي

خلــــک به وايـئـي تـلاوت او تــهـجــد کا

تـــوله شــــپه که فاحشو سره سبا کړي

له نيـــــکو نونه نمـــــــسو ته پاتې کيږي

د درګاه له سپي سره پيرې وفا کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملی حـمــاسه

پخوا به په وطـــــــن خلکو سرونه ورکول

سرتیروته یی زړونو کی ځـــــایونه ورکول

میړانه سربښـــــــــندنه وه هنر د افـــــغانانو

بـــی نـــــنګوته به هر چا پیغورونه ورکول

دننګ غـــیرت خـــــبرو به پیدا کړه طوفانونه

سړو سړو جـــذبو ته ئی تاوونه ور کول

مـــــلی حــــماسه نه وه بی اثره بی تا ثیره

مــلالی چه میوند کی شعارونه ور کول

مؤمن ته د خدای نوم اسم اعظم وپه رښــــتیا

یو الله اکبر څه جرآتونه ور کول

مرګ نه و افتخار ود حـــق لار کی شهادت

شهید ته ښایسته حورو ډک جامونه ورکول

نن هغه قوت څه شوچـــــیرته لاړه ځنګه لاړه

فرنګ ته ئی چه بیا بیا شکستونه ورکول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مونږکی بدلون راغی اوحلاتوکړوبدل مونږ

حـــالاتو ته به مونږ چه بدلونونه ورکول

مضمون د آزادئ زمونږپه سرووینو رنګین وو

زموږ وینو تاریــــــخ ته عنواونونه ورکول

په تورو،نه په تورو مونږ تعلیم نوروته ورکړ

بی زړو ته مو دځان په شانی زړونه ورکړل

مونږ.هغه وخت مات کړی استـــعماردیرنګیانو

چه نورو په دوه لاسونه خـــــراجونه ور کول

راځی چه خلک جوړکړو خلک جوړکاندی کارونه

په کار نه دی نا جــوړوته کارونه ور کول

ځه خلکوکی پیداکړئ چه یـــخیله ځه پیدا کړی

ترځو خوار و غریب ته خـراتونه ور کول

اساس د ترقئ او مهــــــم اصل یی بـــوله

اشـــخاصو ته اصلی شخصـــــیتونه ورکول

وطـــنه

وطنه! ښــــه دی آب و هـــــــوا ده

ځومره دی زیاته طبعیی ښکلا ده

لمر دی اسمان کی ځه ښه ځــلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیوی د ســتورو د شـــــپی بلیړی
بهیړی هرلورمست مست سیـــندونه
په غورځنګو نو دی ابـــــــــشارونه
وړمی د ګـــــلو ځـــپې ځـــپې دی
بلبلان مست دی مستی نـــــغمی دی
ځولۍ دی ډکه له نعـــــــــمتو نو
سیـــــنه دی ډکـــــه ده له ګنجو نو
میوی دی څومره خوږې خوږې دی
په شنو باغو کی مز ې مزې دی
خـــــاوره دی ډیره ده حـــاصلخیزه
نه ده لـــــویدلی له زور او خیزه
غروته دی ګـــــــورم رمې رمې دی
کروندی ویـــــــنم غلې غلې دی
هـــــرڅه دی ښــــه دی خوبده داده
کورکی دی غله دې هرڅه کی غلاده
ته ډیر غنی یې مونږ فـــــقیران یو
ستا دومره شتو کې ولې خواران یو
که ته زمونږیې او مـــونږ ســـتا یو
ولـــی بې بـــــرخې او بیـــنوا یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــرڅـــه په لاس کی د یوڅـــو تنو
د بـــډایانو د غـــــلو رهـــــزنو
مونږ په خــــــواریو په زحمتو کی
څوصاحبان دی مست په نشو کی
ورتـــــــه غـــږیږی تل سرودونه
دوی دی او ښـــکلی تل وصا لونه
نورڅه نه کاندی بی عیـــش ونوشه
کله بیـــــــهوشـــه کله مد هوشه
کـــه دی نــــــــاولی دی ناز ولی
هر څه چه کاندی خو دی ښاغلی
مونږ به تر څو یو تحت الثری کی
څـــــو نـــــــازولی په ثریا کی
ترڅوبه مونږخوري هغه څــــوتنه
چه په درد نخوري د تا وطــــــنه
ترڅو به مـــونږیو په هیڅ راضی
د حــــــق غاصب به ګنو قا ضی
یو به بی آبـــه هــــــم بی خوړو
ستړی خــــدمت کی د څـــو مړو
راځئ ملګرو ټینګ عـــدالت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع بـــــدله بـــدل حـــالت کړو

هییڅ شی ورنکړو چـــــاته بیکاره

ژوندون روان کړو په نـــوی لاره

دیوه ګـــتـــه بـــل ته ورنکړو

یو انـسان بل ته لکه خر نکړو

شخصیت ورکړوخواراوحــقیر ته

ډوډئ پـــیـــداکړونا دار فقیر ته

انسان ازاد کړو د بل له قـــید ه

د ظالــــمانو له مکر و کیده

آزادی ورکړو فـــکر او خیال ته

نه بـــاداری ته جاه و جلال ته

راځئ چه حـــق دانسان ادا کړو

نه ئې غلام کړو نه یی آغـــا کړو

نه ئې ګـدا کړو بل ته محتا ج

نه یی راجا کړو چه ا خـلی با ج

نه ئې ظــــالم کړو او مـــظلوم

نه ډیر بی قید ه نه ډیر محکوم

دومره ئې موړکړوچه روغ وجوړوی

نه چه په ډیرو خوړو نا جوړ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيرزيات مړښت دی ژوندون ته زهر
ډيره غـــــــنا ده د ګناه مهر
بډايی څه ده جوع البـــــــقر دی
حرص دغــنا خواصلی سقر دی
غـــــنا فــــاحشه ده فـــــاحشه
عـــــــفت وژونکی شهوت پيشه
بنديز په کار دی په غـــــنا باندی
نه د فکرونو په دنـــــــــيا باندی
هيــــــڅوک دې نه وی دلــــــته قارون
وی دی په فـــــکر کی افـــــلاطون
دانسان فــــــــــکراصلی انسان دی
که فکر نه وی خوشی حـــيوان دی
که لاس پـــښی وی په ځنځيرو کی
فـــکر دی نه وی په زولــــنو کی
چـــــا چه وژلی آزاد فـــــــکرونه
جهان پرې وايی اوس لعــــــنتو نه
د سقراط مرګ دی پيغور جـــهان ته
فـــکر وژونـــکو د زوړ يونان ته
مســــــح وژلی دروم قـــــدرت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرت ته ځومره لوی خجالت دی

د ښمن د فــــکر هر ابو جهل

زندان د فـــــــــکر د خلکو جهل

ډیــــــرو پوهــانو ور کړه سر ونه

چه ازاد کاندی اسیر فـــــــکرون

ګل پرسته

تا ته وایم تا ته وایم ګل پــــــرسته

د نارنج د ګل په مست بوی باندی مسته

دا هوا او فـــــــــــضا چا کړه معطره

چا دا خاوره له عنبرو کړه بــهتره

چاسمسورکړه دغه سره او شنه باغونه

چاکړه جوړدرته دنیا کی جنـــــــتونه

ځان خبرکړه چه د چـــا په کاراو زیار

سینګارشویده وادی د نــــــنګرهار

ګوره ! څه جوړشوه دکار له برکـــــته

دانسان د کاراو زیارله مشـــــقـــــته

دلــــته هــلته کی چه څه کی ښئي ځان

بل شی نه دی کار او زیار دی د انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښایسته ګلان چه ویـــنی په باغو کی

څه اوری د بـــلبـــــلو په نغمو کی

د دهقان او د باغوان دلاس اثر دی

ګل پرست بـــلبل له حاله څه خبر دی

داسری چه په دی سرو ګلو کی ویـــنی

فکر وکړه دی د چا د ځیګر ویـــنی

که عرق د ګل عــــطار پلوری په تا

دی خــــولی د کار یګرنه د بل چا

راشی !ونمانځو دګل په ځای مالـــیار

د کار خلک کاریګر ســـتائیی او کار

دمالـــیارقدر که نه وی تش د ګل وی

فرق به څه د بنـــیادم او د بلـبل وی

لږڅه پوه شه! دچاسیوری لاندی ژوند کړی

چادګلو په وړمو باندی خورسند کړی

تــلــوسه

بیا ناخاپه زړه تـــه راغــــله تلوسه دشعر ویلو

د ښایست انځورولــــو د معنا سینـګارولـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوق وشوق ،میل ورغبت بـــیا زړه هرشیبه وائی
دګلزارلورته د تللو پـــــه یو چا د زړه بـــایللو
چه می چـــرته نیوی نشو نه په منډو یو چرګوړی
اوس می خیال په زړه کی ګـــرزی دعنقا د رانولو
پس له ډیری د لسردۍ نـــــه تقاضاده پیـــدا شوی
سرولمبو ته د لویـــــدلـــــــو د بـــتا نو ماتـــولو
په رنځوراوضعیف زړه کی بیـاجذبه شوه رااوچته
د جرءت پیدا کولــــــــــــــو د بیرغ اوچتولو
بیا مستی ده راروانـــــه د خراب زړګی کاله ته
لکه ورانو کنډوالو ته ماشـــــــومان په ځـــغلـــیدلو
دهوس کوردی ودان وی چـــــــه ساړه زړونه تاوده کا
دا سرو او نــــــو هـــیلو د ډیوو په لګولو
عقله! ته اوس ځان راټول کړه چه په زړه کی ځای پیداشی
د هـــــوس نـــــنوتلو د امـــــید د غـــځـــید لو
دزړه کور کی چه د عقل درونډ او غلی بوډا نا ست وی
ماشـــــــومان د هو سونو رغـــبت نه د ورتــــــللو
غوغاخیر زړګی په کار دی شاعرانو ته هر ګوره
دسکوت طلسم مـــــات کړه د شپیلۍ په غـــــــړولو
دا رڼا که د سبا وی که د چرګ اذان په رښتیا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت دی د جـذباتو او احساس د وینسولو

مرورزړګی می غواړی بیا له ژونده سره جوړه

د وطن د عشق او مینی د غوغا په جـــــــوړولو

هنګامه دژوند انه دی خدای هیڅکله غلی نکړی

د جذباتو په وژلو او د ژبو په تـــــــړلو

بی غوغا نه وی تولنه مـــه ویریږه له شـــــــــــورونو

فسادونه ولاړیږی له ډک زړو په خوله غلو

کینه نه ساتم پـه زړه کی څه وی هغه به وایم

خدای دی نه کا څوک خـــوابدی په رښتیا رښتیا ویلو

مړی ژوندی

ډیر ژوندی دی شـــی هغه مړی نه ځار

چه په مرګ یٔی شـــی ډیرخلک ناقرار

معنوی ژوندیٔی لــه خضرنــه کم نه دی

چه په چا انسانیت کـړی افــــــتخار

مړهغه دی چه ژوندی په مړه حساب وی

نه مری هغه چـــه ژوندی یٔی وی یادګار

ډیرژوندی مړه دی اوډیـــرمړی ژونـدی دی

مړه وی هیر ژوندی پـــه یــــاد وی دروزګار

هرافغان ته اِلفت ډومـــــړه بوهه غواړی

چه دمرګ وژوند تشخیص ته ده په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور مینه

ښوچه زمکه ، اسمان او دنیا شته
د مورزړه کی د مینی رڼا شته
که هیچا سره هیڅ ځای کی نه وی
مور سره محبت بی ریا شته
د مور مینه د مینو مور بوله
که دی په خور یا لالا شته
د لیلی محبت کی هرګوره
د مورمینه د مینی تر شا شته
تول عالم ئی که بد ګنی موری
په اولاد پیرزوینه د تا شته
ستا په مینه کی نقص نه پیښیږی
تاسره سرما یه د بقا شته
تاته وی لکه تورد دوه سترګو
که دی غیر کی اولاد نابینا شته

ژوند ون تارابنلی دی موری
له ژوندونه نور څه شی اعلی شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما   اول دی وتـــا ته ژ ړلـــــی

بل ځای کله د چا د ژړا شــــته

جـــــنت ستا قدم لاندی دی موری

تردی لوړ مـــقام کـــله د چا شته

که زما په ســـروی داستا سیوری

نه حاجت دطوبی یا هــــما شته

موري!

موري چه خدای له تا پیـــداکړمه

ګران یٔی له هرچانه په تا کــړمه

له خـــــپله ځانه لا خبرنه ومه

چه تا له ځانه سره اشنا کـړمه

په مینه مینه به دی ما ته کـتل

د مینی کیف ته دی بیـــنا کړمه

په ژبه پوه نه وم مینه پوه شـوم

پوه دی بی لفظه په معنا کـړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورورودې راوستـــم خبروبانـــــدی

راغلی ګونګ وم تا ګـــویا کړمه

پاک به دی کړمه چه خیرن به شوم

لکه شیښه به دی صـــــفا کړمه

خوب به دی نه و ترسحره پـــوری

چه لړ.خه درد به په ژړا کــــړمه

که وطن چاڼ کړمه په مینی پـــسی

که لټ په لټ دغه دنـــیا کړمه

بی ریاخاصه پاکه مینه به ســــتا

کله په بل زړه کی پیدا کـــړمه

دمحبـــــــت غیر.کی دی وروزلــــم

په عواطـــــفودی دانــا کـړمـه

اشنادی کړم له خوشحالیوســـــــره

تا په مسکا تا په خـــندا کړمه

که وایم ستاغیر.کی جنت وزمـــــا

پوه شوی نه یم اشـــتبا کـړمه

جنت خوټیــټ ستا له قدم لاندی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب می دی خدای اومــربی می ته ئِی

پیدا کړم خدای تا تو انا کــړمه

ودرولـــــم تا پخـــپلو پـــښو

بیا دی بلد په ګر زیدا کــړمه

څومره وړوکـــی ومه لـوی دی کړم

یوه قطــره وم تا دریـا کـړمـه

دوروروﻟﺊ پــه رابطه بانـدی تـا

د چا روکــی د چـــا لالاکــړمه

درس ته لیــږم تا په څه زاریـوه

په څه خـــواریو دی مـــلاکړمه

چه زلمی شــومه هم دی پری نښودم

د بـــــل دپــاره دی داداکړمه

تاسړی کړی یمــــه ګرانی مـوری

د کار سړی که کړمه تا کــړمه

ستا احـسانونه بی حســابه دی

ستا کوم یوحــق به زه ادا کړمه

نوروته لــوی تا ته وړوکـــی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان   به وړوکی درته بــیا کړمه

قدراومقدار

دچا فخرد سیسی ،زرکی په ښــــــکار

د بــل فـــخر   په وژلو د ښا مار

دوړکی کــار وړوکی د لوي لـــــوي

د هرچا قدر دخپل کار په مـــقدار

دعقاب پروازته ګوره چرګ ته ګــوره

چرچرک چیرته او چیــرته موســـیقار

چاسره نقــشه وړه چـــاسره لــویه

یوبه خـونه جـوړوی بل به لوی ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک سینګارکوی څوک کارکوی څوک لوبی

مــلتــونه جــوړوی ملی مــعمار

عــادی خلک به کوی عــادی کارونه

نوابغل لـــری په کـار کی ابتکار

دتاریخ جبرکوی لوی لوی حکمونــه

څه راوزی جـریده کی د روزګـــار

ډیره لویه غیږ په کارده مستقبل ته

لوی جریان کی ئی چه ښکاری څه آثار

زړونه داسی ګواهی کوی چه هرګوره

نوی نوی څه راوړی لیــل و نهـار

لوی بدلون دی راروان په دغه لوری

وڅاری دشــپو او ورځو لـویه لار

ډیر وړی ډیر څه راوړی انـقلابو نه

نه پریږدی یو سړی خورد او بل خروار

ولـــــسی نظام هرڅه خلکوته سپاري

هــــم د کار مســوءلیت هم اقتدار

مساوات نشی راتلی څــو چه هیواد نه

بـــاداری آغایی کـــډه نکړی بار

چه پیداشی اطمینان خـوشی په زړه کی

نیسی ځـــای دخلکو زړونو کی سر کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبــــــینی بدګـمــانی غلط فهـمی

نه وی خلکوکښـی چه خــلک وی امـیدوار

ژوندی کیږی امیدونه اسری هــیلی

په افسون د محبت په ښـه کـردار

عـلاقه نظرهغسی نه جلبـیـږی

لکه څـوک چه جلبوی علاقدار

نه په چل باند ی کـیدی شی نه په جبر

څه چه کانـدی شخـصـیت د یو کاردار

زړه چه ښـه شی په ښه زړه بیاهرڅه کیږی

هـغه کیږی چـه نه کیــــــږی په اجبار

صاحب

خپل تورمخ نه وی خـــود بیـن نه دي

خــپـــل بدلـــــــیدی نشی بدبین نه

که هرڅومــــره وی ظـــاهراو با هر

ورته ګوری ظـــــــاهـــربیـن نه دي

دعـــدالت تـــــلی ته ګـــوری کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچه په شا نی پــــــله بیـــن نه دي

هغه دی مخـــــی لـــره نه ورځی هیڅ

چا ډیـــــــرپیمخـــــــی ماه جبین نه دي

ورتـــــــه وایه !دنـــــــــیازمنوبد حال

صاحب نازنین دی نیاز بین نـــــه دي

سبک نظر

درانه پـــــــیټی په مایه اوښانو بارو

یو په بل پــوری تړلی لوی کتارو

غړغړې وې بادیده له خولی زګونه

غرمبیده اوښان له ځـــــرمی ډیرپه قارو

یولوربل لورئیې غـــــــاړې غړولې

سم په لاره باندی نه تـــله نا قرارو

د کتارمخکی ساروان وپه خره سور

اوپه خره پسی مربوط داوښ مهارو

مشکل نه و تحـــــمل ددرنوپـــیـــتو

لوی مشکل په یوه خـــــره پسی رفتارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ذلـــت داوښ همـــت نشو زغملی

ورسره ځکه احســـــاس د ننګ وعارو

اوښ ویل ما د انـــسان بـــارونه وړي

په دی کار کښی کـــړی ما کله انکارو

سرکشي مې کـــړې نه ده له انـــسانه

زمامدارمی کـــه ناپوه که هـــوښیار و

په هرلوری ورپـــسی یم روان شـــوي

که په لاس کښـــی د ماشوم زما مهارو

مګرخـره پسـی د ځان ترل نه غواړم

ماته د مره سیـــک نظر کله په کار و

انسان څه چـه اوښ ئې هم تحمل نه کا

شیک نظر ګوره له هر باره درونډ بارو

مساوات

حـیوانات د غـــرورغــــــو او د ځـنـګلونو

په جرګه سره راټول شـــــــوه په ســوونو

ویلې مونږ به ترخــــــــوګرزوبی نــظامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشئ!جوړکړولـــــــــوی مجلس داولسونو

دوي به جــــــــوړکاندی قانون دمونږدپاره

د انصاف د عـــــــــدالت په اساسا تو

د ځنګله قــــــانون اوس بد ښکاری هرچاته

مونږ یادیـــــــــږو د وحشیانو په نومونو

دنـــیا ډیره ترقی کــــــــړی هرګــــــوره

ډیر تـــــغیر کـــــــــړی حالاتو او فکرونو

مونږ لا پاتې پـــــــــه زاړه حال یوتراوسه

ځئ چه تیرشولـــــــــــه زړوزړو خـــیالونو

جرګه جوړه شــــــــــوه مجلس هم افـتاح شو

وکیلانو شروع وکــــــــــړه په نـــــطقو نو

سوی ویل چه مساوات ډیر ښه اساس دی

ټیټ و پاس دې منځ کښی نه وی د حقوقو

دې پوه شئ چــــــه مونږ واړه برابر یو

وباسئ ! د تـــــفوق خیال له سرونو

ټول به حق د ژوندلری په دې وطن کښی

برتری به نه وی هیـــــــــخ د نژادونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــــه رازخبرې نه وې لا تمامی

قطـــــــــــع نه وه سلسله د تقریرونو

چه مجلس کښی سراوچت غـــیظ وغضب کړ

حالـــــت بــــــل شو تبل وخـــــــــوړقوتونو

لـــــیوه وغړمبېد په   قهر ئی سوی ته ووې

راته   وښيه! منـــــګولې د لاســــــــونو

نه دې داړې زما په ښـــیر نه دې نوکان دی

بـرابـــربه ښـــــنګه شو په تش حرفونو

په دا   دمره   وړه خــــوله لوئې خبرې

حـــــماقت دی تجاوز دی لـــــــه حــدونو

دی   وینا سره بیا سوی په وینو سورو

لیـــوان ګــــــــــډ و په رمو کی د پسونو

مجلـــــــس شو ختم هـیـــبت په ټولو راغی

لـــــنډ و عـــــمر د دارنګه صحــــــــــبتونو

ماښیجن

سرکښی د لښکر خــــــــوروان یم مګر افسرنه یم

لکه په کلام کـــــــــــــښی مبتدأ یمه خبرنه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم بنیادي کاڼی د دی لـــــــــــوی ودانۍ ځکه

خاورولاندی یمه څـــــوک می نه وینی بهرنه یم

ستا د مخې سپــــــــر او د تورو ګذارونه خورم

جنګ جګړه چـــــه نه وي بیا لایق ستا نظر نه یم

هرڅه زما په ســردي په وطن باندی می سر ایښی

نه وایم سردار یمه خـــــــــووایمه بی سر نه یم

وینم ګورم اورم چه نورڅــــه کوي مونږ څه کوو

ستانوکر که یمه مګر ګــــــوره کورو کر نه یم

یم لکه زیتون په تـــــــــــــورو غرونو کښی

لوی بې تربیته شوم خـــــــوبیا هم بې ثمر نه یم

دا زما نصیب دی زه همـــــــــدغسی راغلی یم

زړه بایلم په هـــــــر چا زه د هیڅ یوه دلبر نه یم

زه به غریبی کړم تـــــــــه زما په سر خاني کوه

تابه معتبر کړم کـــــــــــه زه خپله معتبر نه یم

څوچه یو لر نشی بل یو کله بــــــــر کیدالی شی

ځکه ما نه بر ئې چــــــــــه زه بښکته یم بر نه یم

ته له مانه مخکی پـــــــه دې راز بنه پوهیدلي ئی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د سر دعا کومـــــــه ځکه چه زه سر نه یم

نن او پرون

دنن فخردپرون ورځی پـــیغوردی . دپخوا وختو بینا اوس کر و کور دی

دپرون میرمن وه سل پردوکی پـــــته .اوس سرئې نیمه تنه لوڅه سر؛سرتـوردی

تقاضا د زماني ګـــــوره بد لیږی . کله یخ سیوری په کارکـلـه سور اور دی

کله وچ زورحکومت کا په جهان کښی . کله تندر د باران په څاڅــــکو سپور دی

چاوې زوړحاکم په نوی بدل شــــوی. که ربښتیا وی زوړحاکم خو ظلم زور دی

وائی چوپ ښه !غلی اوسه هیڅ مه وایه. له منطق نه دناطق حیوان زړه تور دی

چه بې تورو دې په تورو سپین خبر کا . جهان ځکه سبا سپین بیګا ته تـــور دی

د زړه دنیا

لاس به هیچاته کله اوږد نکړی . که دې تر لاسه د زړه دنیا کړې

ډیرسوغــــــاتونه ډیر دو لتونه . له تاسره شته که ئې پیـــدا کړې

دزړه په کور کښی شته جهانونه . که دزړه خونه لږ څه رڼا کړې

که پخپل زړه کښې رڼا نه وینی . ړوند ! وایه ! خدایه ! سبا کړ ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کېږو؟

مونږ هم زړه لرو ښه ژوندته هوسیږو . چه دنورو ترقی وینو پخـــسیږو

اسرې هیلې امیدونه لروزړه کښی . خوهیڅ نکړو تشه طمع کی اوسیږو

ډیرمین په آزادئ دموکراسئ یو. چه ډیر لږ ورته نږدې شو تری ویریږو

نورڅه نه وینو بس وینو ښه خوبونه . په واده د خوب خونه پلرونه کیږو

داچه مونږ هرڅه کووزمونږکارنه دی. خدای خبردی چه دچالاس کی لوبیږو

ډیرساړه اوډیر تاوده شویوه آن کښې . په یوه پوکې تودیږو اوســـړیږو

ته خپل کار په بې غمئ کوه رقیبه ! .مونږپخپلوکښې ډېروران یونه جــوړیږو

فریبونه راکوه نورڅه رانکړې . که سل ځـــله وغولیږو بیا غولــیږو

زوروره !ستاچاړه زمونږه غاړه . د قانون په حکو مت مونږ نه پوهیږو

دوه قدمه که په مخ ځودرې په شا ځو. په دارنگه تــګ کوم ځای ته نه رسیږو

ماشومان دي چه لوړیږی کال په کال

مونږ زاړه ؛هر کال له بله کاله ټیټیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

سیاست د عقل ؛فکر زرنګی ده . خوکه ځان ځوک زرنګ ښئ لودګی ده

چل؛فریت؛تګی ئي وه توښه دلاری . چه راغـــــــــــــــلی له کاله د فرنګی ده

په زړه یوراز په خوله بل راز عمل بل راز . دظاهر باطن خلاف فر زانګی ده

سیاست او اخلاق نه سره جوړیږی . د یزید او د حـــــــــــــــسین بیګا نګی ده

په مطلب یی هرڅوک نشی پوهیدالی . اشـــارونه جوړه ژبه د ګونګی ده

اتفاق کښي یې نفاق پټ دی هر ګوره. آزدی یې په بل ډول بنــــــدګی ده

منګی ډک وی له اوبونه خوله یې وچه . سیاست سره همدغه شان ټګی ده

ټګی مه کوه دبل په ټګی پوه شـه! . په ټګئ نه پوهـــــیدل خو سادګي ده

دشپوورڅوله رنګونومعلومیږی . زمـــــــانې بده ګڼـــلی یکـرنګی ده

چه هروخت کښی ډیره ښه ښکاریږی هرچاته .دسپین مخ اوتوروزلفودورنګی ده

دژوندون تابلوته ښائی ډیررنګونه . څه بیـــخونده په یوه رنګ زندګی ده

چه مدام په یوه رنګ باندی لیده شی. تـوره ورځ د غریب ښـه درنګی ده

ټول عالم که مددګاردبیچاره شی . بیا هم ګـــوره داچاره بیـــچارګی ده

چه ژوندي غواړی له مړونه مرادونه. دغه رنګه زندګی خـود مردګی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرنوشت

سرنوشت ګوره چه څـــــــــوک ښکه شان ور کوی
زاړه مړ ژوندی پریږدی پـــــــیغلی ځوانان ورکوی
دورکـــــــــــولو کار کـــــــــــښی مهارتونه لری
څوک عیاشۍ کښی ورک کړی څوک په ارمان ورکوی
کله مغرور کړی ســــــــــــړی ښوښوچانسونوباندی
دومره یُی کړی معــــــــتبرچه بیا خپل ځان ور کوی
ته چه هرفکرکــــــــــــــــوی زه درته دومره وایم
که یُې وزرونه ورکـــــــــړه پوه شه! میړیان ور کوی
داسیاست زوړشوی چـــــــه لور پریږده ځوی وژنه
اوس د نرتوب پــــــــــــه وژله ابن عمران ورکوی
یوسړی خور سیاست خــــــــوری شخصیت دسړی
دسرسړی نه پریـــــــــــــــږدی قهرمان ورکوی
د بد بینی تیاره یُې دومـــــــــــره کړه زیاته چه اوس
داجل وهلی خلک آب حیـــــــــــــــوان ورکوی
بد ګمانیو هریوبل ته تک تـــــــــــــــورو ښوده
خلک دغلو ډله کښی زړونه خـــــپل اطمنان ورکوی
یوبل پسې لاڅه ؛ یوبل ســـــــــــــــره هم نه ځی
په داسې حال کښی زړونــــــه خپل اطمنان ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيرو خپل پل غلط کـــــــــــــړاو په غلط لاړل
ملامت نه دی خلک کـــــــــــه رهبران ورکوی
چه غريبی کړی ورکه لــــــــــه کورو کلی خنی
دغريبانو دښمن غـــــــــــــريبا نان ورکوی
چه خاين ورک شی بيخی او ځـوک يې نوم وانخلی
دارالامان کښنی يی هـــــــــم دفتر؛ ديوان ورکوی
که نا مطلوب شی وزيــــــــرنو سفارت ته ئی ليږی
ګوره هيـــــــــــــــواد څنګه بد بد کسان ور کوی
خدای دې خيرونه ورکـــــړی چه څه ړانده خوپالی
چه له نظره نــــــــــــــشی نظر بازان ورکوی

(۱)ددارالامان حريق ته اشاره ده چه د خاينو ټيکه دارانو د خيانت دوسيې

پکښنی وسوې

بی جلبه زور

چه بی قيده بی جلبه زوردهـــــــــــــــرچالاس ته ورشی
عــــقل ئې کوچ وکړی له سره رحم ئې زړه نه رابهرشی
مــجاهد د آزادئ چه اقـــــــــــــــــتدار ته ورسيږی
د قدرت هضمول ګـــــــران دي داد هرسړی کار نه دی
خيال ئې بل فکرئی شی چـــــه ئی لاس په نوروسر شی
بيا هماغه سړی فکرئې بل شی چه ئې لاس په نوروبرشی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهاتیانو وخـــــــت تیرشوی اوی قوی ماشین په کاردی

چه پخپل ســـــــــربانډی نه وی او په سمو چاروسرشی

تحمل دانــــــــــــــــــتقاد خوضعیفان نشی کولی

ډیرقوی سړی په کـــــــــاردی چه داپیتی ور په سرشي

شجاعت اوشــــــــهامت دی که څوک حق شی اوریدلی

په دې رازباندې هرګوره د یموکــــــــــرات باید خبرشی

ملی شوری ۱۳دوره

نه پوهیږم چیرته بــــه داسې شوری وي

چه د ړیری واک اخــــتیار ئې د ملاوي

کله اورکله اوبـــــــــــه وی کله هیڅ نه

ګاه دوسپنو نـــــــینی ګاهـــی حلو اوي

څه چه نن کاندې تصویب سبائې ردکړی

په هر آن کښی په غضب هرآن پخلا وي

تصمیم نیسی دې ماتـــــولوته هرګوره

ماتول دخپل تصویب ئـــــې مشغولا وي

یووخت سپینه رڼا ورځ توره شپه کاندی

بله ورځ ورته تـــــورتم سپـــینه رڼا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خان مهرباني

خان ته سربښکته کول ســـرګرداني ده

د پــــــــښو نه ده زړونــوستوماني ده

دا دروندپيتي چه په ســــرئې ګرزومه

سردوخوري دچنګيز د وخت خاني ده

خبرښوي چه ورته وائې پرې اخترشي

په نوکر د خان هــــــــمدا مهرباني ده

غـلول چـــل او فريب هوښياري بولي

هــوښــياري کښې پټه شوې شيطاني ده

وايم زه له ولــــــورې مرم ته له مړښته

وائې چوپ ښه! دغه برخه اسماني ده

داسلام په نامه ځـــــــه ظلمونه کيږي

مالــيدلي خـــانه ! ســـــــتا مسلماني ده

چه دخواروغـريب خـد مت ته ئې رابولم

وائې کله زمـــا کــــــــــــارپادواني ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم زمونږه خـــد متګارهم مو بادار دی

دا یوه عـــــــملی بـــــــــله ژبـــانی ده

ښه پوهــــــیږم له بـــله ځایه الهام اخلی

کـــه څـــــه وایم وائیـــــي دا بد ګمانی ده

نه ئې ی فکــــر د دې ملک نه ئې لباس دی

په کـــــالـــــه کښې ئې قالینه ایرانی ده

چه هر څومره څه لری ټول خارجی دی

بس یوازې تــــــــــذکره یې افغانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالیسي

د غــــــــــــناد تن جامه کی مفلسی ده

د تـــــــــــقوی لباس کښی پټــه ابلییسی ده

دنیا دار که کله اغـــــــــــوندی خــمتا

د روپـــــــــــیو امیانې هم ګـرباسی ده

په ظاهره که قاتل په مقــتول ویـــــــرکا

مرثیه نه ده سنـــــــــــدره حــماسی ده

څـــه چی وائی ښه وائـــی واوره باورکړه

ته پوه نه ئی د ده ژبـــه ســــــیاسی ده

نن په سرځای درکـــــوی سبا خـپولاندی

دغه تیټ وپاس کیــدل دیـــــــپلاماسی ده

تملق په اخـــــــــــلاقی بڼه کښی وینم

اوس ئی نوم قــــــــدردانی حق شناسی ده

ډیرکارونه په هغه خـــــــوله اجراآ کیږی

چه ئې کارقـــــــــد مبوسی کاسه لیسی ده

چه په ژبه څــــــــتی هغه ئې خوښ وي

پالـــــــــــیسی ئی په رښتیا چه پالیسی ده

داخـــــــــلی سیاست ډیردی راتیټ شوی

زیربنا د لـــــــــــوړمقام قد مبوسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایئـــــــی وجه یی وجهه کښی ده هرګوره

مؤثره علاقه خـــــــــــــدایرو جنسی ده

مینوژب کښی چه بازارته لــــــوڅه اوزی

مه وایه چه یارانه ئی لـــــــــــباسی ده

نامردان وایی مــــــــــردئ کښی مزه نشته

خوندوره غوښه ګـــــــــوره د خسي ده

په آغاز ئې مه غولـــــــــیږه انجام ګوره

مالیدلئ شهنامه د فـــــــــــــردوسی ده

له بل ځـــــــــایه ده راغلی دلته نه وه

د ځوورځو مــــــــیلمنه دیموکراسی ده

حاکمان ولـــــسولان شوه نور څه غواړی

مونږ ته بس د موکراسی نیمه سی سی ده

ولسواله! ستا په خـــــوله به تول عمل کا

اولسی جرګه بیـــــــــــشکه اولسی ده

که ((الفت)) ولاړ یــوازی په مــیدان دي

بیکسی ده هسې نه چــه ناکـــــــسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او دي

ماوې په زړه کښی به ځای درکړم ده وې برښه دي

ماوې قـــــــدم دي په ليمو، ده وې په سر ښه دي

ماوې ملـــــــګری به دي يم په يوه لاره به ځو

ده وې چه پيټی زما يـــوسي ما ته خر ښه د ي

ماوې د خرو دوران تيرشوی خـر کاري ښه نه ده

ده وې ته پوه نـــــــشوې ملګری نه نوکر ښه دي

ماوې هغه د سرســـــــــړی دي په ښه نوم يادېږی

ده وې د ټول ولس د پاره بس يو ســـــر ښه دی

ماوې په يوســـــــــر باندی کله ټول کارونه کيږی

ده وې له ســـل سرونو يو سر ښکرو ر ښه دی

ماوې ولس به شي بې سره که ســــرونه نه وي

ده وې زما د سر دعا کړی دی بـــی سر ښه دي

ماوې چه بې ستــــــا له يارانو دانورهم حق لری

ده وې ها ها په پاده خـــــــپل مال ته نظر ښه دی

ماوې خــــــــــــدمت په صداقت قام او ملت خوښوی

ده وې تر څو چه چلـــــــيږی چل او هنر ښه دي

ما وې ملت کښی ډير صادق خدمتګاران شوه پــــيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وې له داسی مـــــــــــــــــفسدانونه حذر ښه دي

ما وی هغه د خلکو خوښ دي پری تولیږی خلک

ده وې زه نه غواړم لیډر مـــــــــا ته بی لیډربنه دي

ماوې چه پس له دي کوتـــــک کوتکماری ښه نه ده

ده وې ربنتیا د فریب دام   د خولي منتر ښه دي

ماوې نورخلک اوس روان پاس سپوږمۍ ته خیژی

ده وې سپوږمۍ نه خوزما ښنـــــګ کی دلبر ښه دي

ماوې چه خپل خیر نورد خلکوشرکی مه لـــــــــټوه

ده وې جاهل دي اوجاهل تردی بـــــــــــتر ښه دی

ماورته وکړی ځوخبری د حـــــساب و کـــــــتاب

قیامت ئی جوړ کړ چه سل ځله تری محشر ښه دی

ترقي او تمدن

په دی لاره غوائي هم اوس په موټرو کی تیریږی

خو موټرته په خـــــــــــــتلوغوائي کله سرې کیږی

که سپوږمۍ ته سپی اوچت شی د تخنیک له برکته

په د لوړومـــــقامونو له سپـــــــیتوبه نه خلاصیږی

چه وطن ترقی وکړی دڅارویوژوند هم ښـــــه شی

سویه د ژوند جګیږی ماهیـــــــت ئی نه بد لیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه ډیربازارته لاړشی تمـدن سره آشنا شی

د مره فرق په کی پیــداشی چه موټرنه نه ویریږی

په سپیتانه که هرڅومره ترقی د چا نـــصیب شی

ځای ئې برمقام برشی شخـــصیت یی نه لوړیږی

لیاقت چه ښه تحلیل شی بل شی نه دی تصادف دی

احمقان په ښو چانسونو پخپل ځان باندی غولیږی

څوک چه ډیرله حده لوړشی وجود شی بی تناسبه

هرڅوک ګوته ورته نیسی له هرچاڅخه شرمیږی

که ډیرغـــــټ نه ئی سړیه پام کوه چه خپه نشی

هغه څومره په غذاب شی چه له حده ډیر غټیږی

ابتداء انتها دواړه مساوی دي که څوک پوه شی

وګوره !شیخ فانی نه بیا ماشـــوم طفل جوړیږی

دناپوه مقام ته رسي چه ښـــه پوه په ناپوهی شی

لوی پوهان اخرکی وائی چه په هیڅ شی نه پوهیږی

ډیر بینا چه شی نه وینی خوشحالی بیا په حیات کی

ښه لیدی نـــــــــشی دانا چه بد بینی ته ورسیږی

رڼا ورځ ورته تورتم وی سپین هم تورورته ښکاریږی

بیا په دغه لمر هیـــــــڅکه دده شپه نه ســـــبا کیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه جوړیږی؟

چه لوی کاردار ځان نته مکان جــوړوي

وایی لوی کور افغانـــــــــستان جوړوي

خوشی ناست نه دی ورته ښه وګـــوریٔ

د حـــــــرم باغ لکه رضـــوان جوړوي

جنـــت ئې جوړ کړ خو هغه به ورځي

چه ځان نه حـــوری اوغلمان جوړوي

وایی اصلاح مې کړه شــروع له ځانه

ځکه اول ځان بیا جهان جــــــــوړوي

خرب ئې که جوړنکړ زیارت ئې جوړکړ

لیډر که نه جـــــــوړوی ځان جوړوي

دلـــــته چـــــه هریو پس له بله راځي

ځان نــــــه ولي بل نه شیطان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مـــــــــــــــدرسه کښی د اغیارو کله

څوک د افغان ځوی نه افـغان جوړوي

پــــــردي کلتورپردي لمسون له سړی

حـــــــــــلقه بګوش د این آن جوړوي

سرکی څه نه پرېږدی ماغزه يې مينځی

د سرويښته يُـــــی په ښه شان جوړوي

مود پرســـــتی دومره غالبه شوه اوس

ځان خـــرڅوی او چا ته ځان جوړوي

غلط علاج نه بي عـــــــــلاجه ښه دي

ناجوړه ښه دی که يُي وران جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چله اوناچله

دلـــــــته کله څوک چلیږي بې څه چله — دې بازارکښی خوبې چله دی ناچله

داهم چل دی چه خرپلار کړه خپله چارکړه — پلارګلوی مې د دي خلکو ولـــــیدله

سیـــــــــاست په دې چل ډیربنه پوهیدلی — چه خـــــــپل ظلم عـدل وبنئ هر کله

چل دانه دی چه هر چاته چل بنـــکاره شی — چل هغه دی چه چل نه بنکاری هیڅ کله

چل ئې نزده چه یه چل دې مشهور شوی — لغمانی دی څه چل زده کړی له کوم بله

هغه څه کاچال چلند د دنـــــــــیا والو — مامله ئی د دنیا چـــــــــه پر ینبود له

دا بنایسته دعاج ږمنځ یې په کار نه دی — چه ئې سر اوریږه پا که وخـــــریله

څــــــــه په کار زری پنه ده هغه چا ته — چه پـــــــبنه ئې له زنګونه غوڅه کړله

په زینو د زړه رنځور ته ختل ګران دی — ماته لاندې خـــــــونه بنه ده له برجله

چه ولس له هرې خوانه پریـــــشان وي — ته هم بنه ئې پریشان خـــیالی اوربله

رښا

د هـــغو له مـــخي هـرکله رښا وي — چه په مخکښی یې د حسن تـــجلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسپین مخ په رڼا زړونه ژوندی کیږی
د بلبل ژوندن د ګل په تمـــــاشا وي

چه ښایست د چاپه سترګوکی ځای وکا
یونظرئي هم اکسیروی هـــم کیمیا وي

د جمال رڼا ته مونږه خوشحالیږو
منتظر د توري شــــپي غله د دنیا وي

له ښه مخه ځـــوک مخ نشی اړولی
زهدان ورته کـــتونکی په غلا غلا وي

عـــــبادت نه ده ګناه ده ډیره لویه
که طاعت حقــــیقی نه وي د ریا وي

چوکی نه ده شخصیت دی د ساتلو
که چا خپل ځان پیـــژندلی په رښتیا وي

لوی دښمن د شخصیت شخصی نظام دی
په نطفه کی یي لا وژني که د چا وي

چه رڼا وی د ایمان د چاپه زړه کښي
دخپل وخت فرعون لره لکه موسی وي

ځوک چه لوی اخترکوی قربانی هم کا
سود زیان د دنیا هروخت خواپه خواوی

نه پـــــــتیږی منورفکر مغزو کی
نه پـــــتیږی که د چا بدن کی سا وی

که رڼا ده د ښــــــکلا ده یا د علم
سخ د هغه چه دا نا وي یا لـــیلئ وي

قبیله پرستی

با داری دي خـــوازاد نه دي قـــبیله کی دي اسیر

خـــــیل او زی نه وتی نشي که وکیل شی که وزیر

دلــته ژوند قبــــیله ئی دي قبیله لکه قبله ده

تـــوجه ورته لري ټول که صغیر دی که کـــبیر

فکرخوی قـبیلوی دي تش لباس ئې مـــدني دی

آغا نه دیموکرات کیږي که هـــرځومره شي تنویر

قبایل اوعـــشایر لاپه قــــــــوت اوزورچلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــبيلی تــــــقويه کيږی مــــليت خوارو حقير

جنګ جـــګړې د قـــبايلو په قانون کله حل کيږی

تــــــش په ښار کی په څـــوکسو قوانين لرې تا ثير

يو غلجی بل درانی دې څوک تاجک دې څوک ازبک

د **افغان** له کورو کلې خدايه ورک کړی دا توپير

شته په هر قام کی ګوندونه په يوه خيل کی خيلونه

شوه ټوټې ټوټې قومونه که مســــــعود دی که وزير

فرقوی تعصبونه ګوره ورځ په ورځ زياتـــــيږی

يو هم نکړی په دې کار کی نه تاخير اونه تقصير

چه اساس قبـــــــــيلوې وې او احساس خاندانی وی

په ولـــــــس يی نظر نه وي په خپلوانو وی زهير

د ملت په نامه باندی قـــبيلی ته خدمت کاندی

که احـــمد او که مـــحمود دی ګـــــڼه يود بل نظير

خيال اوفکريی لوی نه دی که ئې نوم هرڅومره لوی وی

نه پـــټيږی پری پوهـــيږی که اعـــمی دی که بصير

که تعبض اوامتياز وی هرڅوغلی په پرده کښی

نه پټيږی پری پوهيږی که اعمی دی که بصير

فاميلی احساس غـــــالب دي خويشخوری کله پـــټيږی

که هـــــرڅو ئی پټوی څــــــوک په خبرو په تقرير

يوه کورکی اوســــيږی د يوه کـــوريی مه بولــــه

حيـــثيت يی برابر نه دی د بـــــا دار او د اجـــــير

قبـــيلوکی صاحبان شـــــــته اغايان اوبادران شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی قانونه حکومـــــــــت کا خان وبیګ ارباب او میر

نامرئې وزیران نوردي نه دا عین و جیم چه ګوری

مجبور وګنه هر ګوره دارسمی مــــــــــریی وزیر

حقیقی فاعل یو بل دي دا چه ویني مـــــــــنفل دی

دی څه نه کا په ده کیږی که تخریب دی که تعـــبیر

همنوعی که دلتـــــــــه نه وي ده جنسی علاقه ډیره

چه ښه جنس ورته عرضه کا بیا د عرض ګوره تاثیر

که هرڅومـــــــره وی بد مخی مخور او معتبر شی

چه سره ســـــپین لری په کورکی یا ښه مخ درمنیر

مه غولیږه عالیجاهه که په خوله درته دعا کړی

جـــوړه نه راځی په زړه کی د بډای او د فقیر

خوله په سوک شی ماتولی د سر سترګی ړندولی

خوتړلی نشی ســــــترګی د وجدان او دضمیر

د لـــــیکوالو وظیفه ده چه ازاد قضاوت وکا

ازادی اصلی معـــــــــنی ده محررا! د تحریر

عدالت دیموکراسی هم دلـــــــــته شوه قبیلوی

او که دغه شـــانته نه وي څوک یې کله قبلوی

د شوری فضا ۱۳دوره

څــــــــه طوفانونه د شوری خړه فضا کی وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندرږلی ســــــیلاب سیلی رعد بریښنا کی وینم

څه پیښیږی څه به کیږی ټول حیران غوندی دي

هر یوپه وهم په تشویش او په سودا کی وینم

مترقی او مرتجع یوهم خــــــــوشحاله نه دي

نه په بډای کښی خوشبینی نه بینوا کی وینم

د ولایـــــــــــــاتو قــــــبیلو د مذهـــــبو د ژبو

اخـــــــــــتلافونه تفرقي نشو ونما کښی و ینم

د نوی فکر او زاړه فـــــــــــــــکر د قهر ټکر

دلوی بـــــــد لون د پاره یسفک الدما کښی و ینم

چه خوری سرونه او په ویــــــــــنو مړیده نلری

قهر آمـــــیز جنګونه ډیر په اشتها کښی وینم

چه مونږ یي غوښه اوچاړه کړو د قصاب لپاره

نشم ویلی چه دا لوی فساد په چا کی وینم

له ناپوهی سره ګډ ژړند دی سیاسی مصلحت

پوهي سره مجادله په لوی لالا کښی وینم

څومره فاسد اغراض په څومره لفافو کی دی پټ

څومره فـــــــتنې پټې په رمز او ایما کښی وینم

بیا به تازه شي هغه تیر او زاړه زخمونه

د غږ وهـــــــــلو بد اثر په غـــږیدا کښی وینم

د افغانی وحدت په حــــــال می زړه رپیږی مدام

بله نقشه د سیاست پـــــــــــه دورنما کښی وینم

د اتفاق نارې وهــــــــــــــــي د نفاق اور بلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وستی پټ کښی پټه دښمني زهر دوا کښی وینم

کومی جګړی چه قبایل ئـــي غرو رغو کی کوي

اثر ئي دلـــته د شوری شورو غوغا کښی وینم

که جنګ د اور شیبر کی بل کړی هزاره اوپښتون

د لمـــبو تاوئي د وکیل صاحب وینا کی وینـــم

ښی او چـــپ یو هم اعـــتماد په حکومت نلري

له خـــــلکو لری حکومت بله هوا کښی و ینم

په ســیاسي نظام کښی څـــــومره خلاګاني لرو

دا بی اساسه حکومت بیت الخلا کښی ویـــــنم

پریږده چه ډک زړونه کړی تش د اعتماد د پاره

پریږده چه ډیر څه ووائي خیر دي په دا کښی وینم

قهر که هر څومره زیات ډیری ویـــنا سره ځی

ډیر لوی خطر د قهر جنو په چپتیا کښی و ینم

د اعتـــماد جـــلـــسو ډیره آتـــشیـــنه ویـــنا

آخر سرپیري د دي اور ایری هوا کښی وینم

په چاپسې ځی؟

نن په یوه پسي روان سبـــــــــــــــــــا په بل پسې ځی

کله په ږیرې پسي ځـــــــــــــــــــی کله اوربل پسي ځی

د اقتدار خولی چـــــــــــــــه ایښي په هر سر باندې دي

سرته ئي نه ګورې خـــــــــــــــولی د قره قل پسی ځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرق د شپانـــــــــــــــــه او د قصاب پسونه کله کوی
چه شنه گیاه ئی لاس کښی ووینی قـــــــــــاتل پسی ځی
رنگ یی کړه ورک چه په خــام رنگ محض جلبل غولیږی
نه ماهیت نـــــــــــــه ئی هیت وینی محل پسی ځی
لکه سرسام بـــــــــــــــی فکره هری خواته لاس اچوی
د تحول په نـــــــــــــــــامه محض تجمل پسی ځی
ځان غورځوی لـــــــــــــــه گړنگونو په یوه اشارت
منده وراخلی هسی نـــــــــــــــه چه تامل پسی ځی
افتخارات اولـــــــــــــــــوئې گټې مشکلاتو کښی دې
د لوړ همت خـــــــــــاوندان ځکه په مشکل پسی ځی

نه گورم

چه کــــــــــــرلی اســــتعمار وي هغو گلو ته نه گورم
پردی ساز ته چه گډیږی هغو ښــــــــــکلوته نه گورم
له هغو ســـــــــــترگو ځاریږم چه پکښی شرم و حیاوی
خدای دې عشق بې پردی نه کا پرتوک ښکلوته نه گورم
که د فکر ښـــکارولو یا د حـــــــــــق ویلو ځای وي
د چا سترگو رډولو غاښ چـــیچلو تـــــــــه نه گورم
په توده مینه چه نکړی دا ســــــــاړه زړونه تاوده څوک
په تودو تود و خـــــــــــبرو تودولو ته نه گــــــــورم
چه هــــــــــر څـــــه وران ویجاړ وینم کار خراب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو يې چه جـــــوړ کړی هغو ځلو ته نه ګورم

دروغ او رښتيا

په رښـــــــــتيا ويلو ډير زړونه بديږی

آزادی د فـــــکر ګــــــــرانه تماميږی

سياست له حـــقـــيقت سره جوړنه دي

چه دا يوخوشحالوم بل خـــــــپه کيږی

ښه پوهيږم دروغ خواږه رښتيا ترخه دی

دې خوږوته زما خوله کله جـــوړيږي

دامونږ تول ورته وړانده ښکاروکه ځنګه

چه د شـــــرم کار کوی او نه شرميږي

په رښتـــــيا چه زوروړنلری سترګی

په رښتيا چه سترګی سترګونه شرميږی

د هغه قاضي به څه راز قـضاوت وي

چه قضائي خپل حاجت ته منسوبيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا رښتیا ده چه د دروغو مزل لـنډوي
یعنی دا چه سړی ژرځای ته رسیږی
چه د چا په نوکری سرلوړي کاندې
سرله دیـــنه زیات هیڅکله نه ټیټیږی

د درګاه سپي

د صاحب د درګاه ســــپي
د غـــــریب کاله   سړی
په نظر کښی یو شان نه دي
یو ئې خـپل دی بل پر دی
د جـــناب په نامه یادیږی
د لـیـلی د کوڅی ســـپی
جـنـاب نه دی هــــر سړی
که مزدورشی د صاحبت ځوک
له هر چا نه وی بی قـــدره
که ځوک ځان ورته سپی کاندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صاحب پری خاص نظروی
سړیتوب ساتل گناه ده
په حضور کښی د بادار
په نظر کښی د استثمار
هغه سپی چه صاحب کور کښی
په نعمت او ناز ساتلی
یو سړی د سپی خدمت ته
بودجه کښی منظور شوی
نورو سپیو غوندی نه دی
له مزدوره معتبر دی
د صاحب چه پری نظر دی
صاحب وائې زما سپی ته
د سړی په نظر گورئ
په ادب کښی یی هیڅکله
له انسان نه کم مه بولئ
اودس نه ماتوی کور کښی
ځې د باندی چیرته لرې
چه ئې نکړئ چغه کورې
له دهقانه ئی ژوند ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صابون مینځلی کـــیږي

ډیر خواران او غـــریبان يې

ژونـــدانه ته هــوســـــيږي

لکه ســــپی د یـــورپیانو

نازوی ئې بي بي جــــانه

چه په ســـپی ده مهربانه

د ســـــپی دا قـــدر چه ولـيد

بې هـــمته انـــــــــسانانو

ډیرو ومـــانه سپــــيـــتوب

د دنـــــــيا د صـــاحـــبانو

سړی سپی شوه سپی سړی شوه

د صــــــــاحب له برکـــته

او زمونږ له دون هـــــــمته

که انسان اســــتخداميږي

عملاً د سپی خدمت تــه

د قانون نظر خو ښه دی

د انسان لوړ کرامت ته

حقوق واړه مساوی دي

د بـــداي او د فـــقـير

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صاحب او د حقير

زندان

لاړم دارالمجانين ته

هلته و څوليونی

ډير بی قيده غرېدل

ژبې نه وی په فرمان

ازادی وه د بيان

په خبرو بنديز نه و

نه و دار د څارنوال

د خطر احساس هيڅ نه و

بی پروا و ناطقان

نا خبر له اين و آن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدې رنګ په رنګ خبری

بی ادابو بې ترتـــــــیبه

د هر چـا کلام مصؤن و

لکه ځــــــوی د پارلمان

لــــه قـــانونه په امان

دروازې که وې تړلی

ځنځیر پـیــچ و لـیوني

په نامه شــــــفاخانه وه

هـــــیچا نه باله زندان

بـدل شـــوی و عنوان

له هـغه ځـــایه چه لاړم

د محــــبس تورو کو ټو ته

هوښــیاران لا په عذاب و

تــــــرینه ښه و لـــیوانیان

دا د عقل دښـــــــمنان

په پښو کی زولـــنی وې

په لاسو کښی اتـــــکړی

هـــوا حبسه رڼا نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون ډیر و هر اسان

په بد حـــال کښی و بندیان

مــــــګر ژبې بندې نه وی

ویــــــــنا وه ډیـره ازاده

نه له بند څخه بــــــندیان

نه له اوره پتـــــــــنګان

چـــــــــه راووتم له بنده

تګ راتګ هر لور ازاد و

هر څوک و پخپله خوښه

غـــــــــلامۍ ته و روان

د یوه د بل بــــــــندګان

آزادی د فـــــکـــــرنه وه

ژبې بـــــندی وی له ډاره

په احتیاط احتیاط مجلس کښی

غـــــــــږیدل به وزیران

وایه! چـــــــیرته و زندان

په کوم ځای کښی و بندیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محیط تاثیر

سوزوي مو اوبه هم چه په جوش راشی

اوبه اورشی که محیط ئې وي سـوراور

په اوار بستر کښی سیند درمی ارامه

خوپه چړ کښی یې بیا ګوره شر و شور

په هر څه کښی د محیط تاثیر ته ګوره

وی بې زهره وچه اوبو کښی وي منګور

لوګی اورنه دي پیداخوڅوک نه سوزی

د محـــیط اغـــــــــیزه کله لری مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوه پــښته رڼا او لوګــی دواړه
د یوه مخ مـــــنور او د بل تــــــور
د مظلوم د زړه تاو ساړه آهـــــونه
ســـــــــوزوی دظالمانو کلی کور
د ظالم عاقبت خـــواري له هر چانه
ما ډیــــر خوار و زار لیدلی ظلم زور
ډیر سپاره مستو آسونو غــــورځولی
یزید هم د اقـــتدار په آس و سپور

د دهقان درس

وائي چیرته په کوم ځای کښی یوه د هقان و
چه رستم د زمانی ورته حــــــــیران و
ډیر غــــــویان یې ستړی کړی وجغ لاندی
په قلبه کی ئې اوبه کړي ډیری سپاری
نری شوي ئې په لاس کښی ډیر یومان و
کار او زیار ته ئې ورکــړی امتحان و
د خپل مـــــټ او بـــــــازو له بـرکـــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر چانه يې ژوند ښه کــور يې ودان و
له نســـــتې نه راوتلی و هـــــــــستې ته
له وچ ډاګه يې جوړ کړی ګلـــــــستان و
رســـــــيدلی يې باغــــــــونه و ثمر ته
د انګورو ورږی څوړند شان په شان و
چه   ناڅاپه   دا د کار سړی رنځور شو
بياپکښی نه هــــغه زورنه نه هغه توان و
چـــــــه د باغ د ونــــو ونکړه پالــــنه
د زامنو په هــمت کــــښی يې نقصان و
باغ له دربو له کــــبلو څخه ډک شـــــــو
د وحشی بوټو له لاسه هــر څه وران شو
نيستي بـــــيرته راروانه شـــوه کاله ته
چه د کار ســــــړي رنځور او پريشان و
د دهـــــــــقان ووې ای زما خوارو زامنو
له يو تاک لاندی ما ايښی ډير شـــــيان و
اوس يې ځای ښودلی نشم دومره وايم
چه وړيائې مــــه ګڼئ په قيــمت ګران و
که په لاس درشي نيستی به موشی غوڅه
له روستۍ سلګۍ سره   يې دا بيان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دهقان زامن د پلار له مرګه   وروسته
شپه اوورځ په باغ کښی ستړی اوستومان و
د هرتاک بیخ ئي ســـپړه چه څه پیداکړی
پـــه تلاش کښی د موند لو   سر ګردان و
دباغ خاوری لاندې باندې شوې څـــوواره
هیڅ پـــــــیدا نه شوه د ورکی په ارمان و
پـــــــس له ډیرو زحمتو ډیر و خـــواریو
تفاوت د باغ حاصل کښی صد چـــندان و
د دهـــــــــقان عملی درس د رمز په ژبه
کړه ثابته چه د تاک لانـــــدی ډیر شیان و
چه د کار سړی جوړ کاندی لـــــه بیکاره
دغـــــه پـــوه او هنر کار د دهـقان و

چا څه راوړه او چا څه

چا جهان ته تش کـدو غـــوندی سر راوړ
چا په سر کښی فکر لوی لکه غـــر راوړ
چا د شمع په شان خپل کور رڼا کړی
چا سحرغوندی له ځانه سره لمر راوړ
چاته تـندر ځان سره دی مرګ راوړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باران څـــاڅکو صدف ته ګوهر راوړ

راووړ اِنجې ډېر ناوړه بوی جهان ته

ګل دنـــــیا ته خپل وجود معطر راوړ

یو ښاخ ګوره تش کوتک شو د وهـــلو

بل ښاخ ګوره چه ئې سیوری ثمرراوړ

له یوه لرګی نه دارجوړشوبل یوټل شو

چا له ځان سره خیرونه چا شر راوړ

چاکړه زیاته دښمنی په دی عالم کښی

چا پیغام د محبت د بــــــــــشر راوړ

د چا لاس کښی تیره توره ده ګواښیړی

چا د پـــوهې او د فکر هـــــنر راوړ

چاد خلکو د امید سترګی ړندی کړی

چا د زړه سترګو ته نوی نظر راوړ

انسانی فکر ئې جګ کړ تر افلاکو

د بشر پـــوهی لره ئې وزر راوړ

هغه مه هـیروئ هــیڅکله عــــالمه

چــه عـــالم ته ئې د مـــینې اثر راوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښکلا مین

ځوک مین په ښکلا ځوک مین په ښـــــکلو
یو په خوله تری اخلی خوند بل په کـــــتلو
د چا برخه د ښکلا درک و احــــــساس
د بل برخه وی جنسې د لک و تـــــماس
یولیوال وي چه تری واخلی خوندخلوت کی
بل وی محوه په جـــمال د طبیعت کښی
محــبوبه د هنر مند ښـــــــــکلی معنا ده
معشوقه د بـــــوالهوس پادر هــــــوا ده
د چا ســــترګی څاری ستوری او سپوږمۍ
د چا برخه هـــــــــــــوسونه خر مستۍ
د یــــــوه نظر په شکل او صورت وې
او د بل محـــــــبوب خـــپله محـــبت وې
ظاهر بین په سپین پوستکی میـــنــــــیږی
سطحی مینه ځی پوستکی ژر توریږی
شکلی وی فـــــــــانی ښکلا ده بی زواله
بـــی نیازه له ګانو له خـــــــــــط و خاله
د ((الفت)) محبوب عرض نه دی جوهردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظر کښې ئې چه ښکلی دی هنردی

څلوريځی

فکر کښی خيال په خيال کښی فکرنيول

معنی ته رنګ ،رنګ ته معنی ورکول

د شاعـــــر کار دي شاعــــــری وګڼه

د زړه په سترګو خوب په ويښه ليدل

د معنا د زړه په راز ورمز خبريم

دژوندون ښکلا ته سترګی اونظريم

دادلاسه او پښو کار له مامه غواړی

خيال او فکر ته پيدا په شان د سريم

هغه وينم چه يي نورنشي لـــــــيدلی

هغه وايم چه يي نورنشي ويـــــــلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څوک د حال په ژبه نه پوهيږی
زه په ژبه د مآل يم غــــــــــــرېدلی

څلوريځی

که رښتــــــــــــيا نشي ويلی اوسه غلی
دروغ خومه وايه که ځان ګڼی ښاغلی
آس يې مه بوله براق ورته مه وايه
بې لکی خره ته که خر نشي ويلی

يخواکور ګڼی بي بي ناسته وه مستوره
تــــــله بازار ته په سودا يسی مزدوره
اوس بي بي سر توره ووته بازار ته
ده مزدوره د کور ناستي ته مجبوره

څلوريځی

غــلام عقل غـــــــلامی لــره پـيدا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره پوه په خوی اوبوی دخــپل آغاوي
چه په خیال کښی ئې سباکه یوڅه ګرزي
ده ئې وچولی کښی لوستي ډیر پخـواوي

د آغا ګناه بي بي غـــــوندی مستوره
د مزدورګناه هم وی لکه مـــــــزدوره
بي بي نشی لیدی څوک مزدوره وینی
څه به وایم د دی خـــــلکو له شعوره

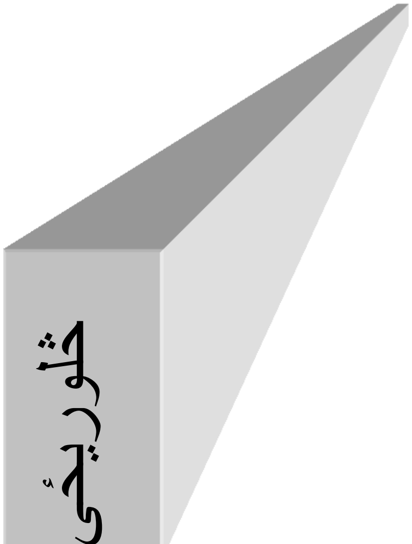

لـــــه ټوټکو غـــــواړی اثر د مسیحا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــــــتوري غــــــواړی له زانو د هوا
احمق سپي ته وابنه ړدی اوبن ته هډوکی
کـــوي ړوند ته اشارت ګونګ ته وینا

حکومت که قانونی نه وي شخصی وي
دآغا ،آغازاده او د بـــي بـــــــي وي
کورنی او خیلخانه پکښی خاني کا
قندي ګل شاګل ماګل پکښی خوندي وی

ځان د چا غلام کړه که په نورو باداري کــوي
سر تیټول زده کړه که کارونه سر کاري کــوی
هــلته زوروړته په ګـــوندو لاس په نامه اوسه
دلته که فرعون غوندي په مونږ کلانکاری کوی

ته يې چه بد ګــــنې هغه خلکو ته بنه بنـــــــکاریږی
تا ته خوارږه خلکو ته زهر ونه وترخه بنـــــکاریږی
چه په مجلس کښی یی ساتې د سترګوتورشی د قام

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه په قصرونو کی ځای ورکړي هغه غله ښکاريږی

معکوس شوي اساسونه د هـــــــستی
ځکه لوړ مقام ته رسي په پـــــستی
ډيرخه مومي چه له ډيروشيوتيرشي
غلامان يې کړه خانان خان پر ستی

هم شعرونه هم کارونه کـــــــړه جوړ
دليک لاولوست مي کتابونه کړه جوړ
دوه پښـــتانه مي نکړه هيــخکله
که مي هر څومره مجلسونه کړه جوړ

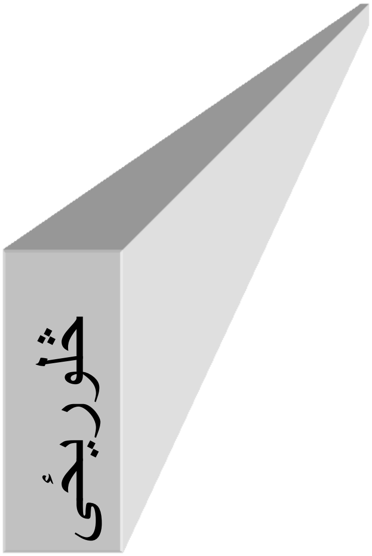

قهرمان د ســــياست دي هر يزيد
ولايـــت لره په کار دي بايـــزيد
شاهان فخرد دنيا په تخت وتاج کا
ادهم تـــاج نه بهتر وګڼه تبعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــــانون وی اول نظر کښی ډیرښاغلی

چــــــه لانه وی د عمل کـــورته راغلی

نقص اوعیب ئې په عمل کښی معلومیږی

خصوصاً که چلوونکی وی نـــاولی

چه دویـــــنې درجه دې نـــــــشي دنګه

نـــورڅه مکړه زندګی دې کړه بلمنګه

ژوندون هـــله شی بې مالګی چه سړی

سترګی پټې غوږکړی بنداو ژبه ګونګه

مخالف وي یوله بله حال او قال

په وینا کښی ګوره عکس د مقال

د پښتودا حماسي عالی شعرونه

درته ښئ د پښتون پریوتی حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښــــــــــــتون ډیر دي تیرایستلی شاعرانو
مغرورکړی په ستایــــــــنو ادیــــــــــــبانو
که اوس سل ګزه کوهي کښی ښکته پروت دی
ورتــــــــه ځان ښکاری اوچت له کهکشانو

څلوریځی

لاپې شاپې ځان ستایل غتې خبرې
که هر څووی زړورې زوروري
قوت نه دي کمزوري او بیوسی ده
شاعرانووراغوستی خول اوزغرې

ښځه حق لري د ژوند او کار کـــــــولو
لکه نرد لــــــــــیاقــــــت څــــــرګندو لو
په دي شرط چه اهلیت وښئ په کارکی
نه چه ځان ښئ په ځان سینـــــــګارولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماموريت که په ښه وجه ښه صورت وي
لبسرين پوډر ته به څه ضرورت وي
کار ورانيږی نه وايمه چه څه کيږی
که معيار د لياقـــــــت زيب و زينت وي

د ځان ساتلو پوهه عامه ده هر چاسره ده
هم له انسان هم ځناورو د صحراسره ده
د حـــق ساتلو او د ځان قـــربانولو پوهه
لـــــه اولوالعزمو لويوخلکو د دنيا سره ده

د کار خلک نه کـــوي ډيري خـــبری
د خولي شور کله کوی د جنګ لښکری
چه ســــــندری جوړوي هغه وي غلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرغاړې وايي شيه او ورځ سندرې

فـــــکرمه بيايه يوی خواته مدام

چه محدود نشي هرلورته کوه پام

مقيد ئيي د ګاډیَ آس غوندی نکړی

له او هـــــــا موئيي ساته په اهتمام

څه په کار به د چا هغــــسې شوری وي

چه د ږيرې واک ئې لاس کښی د ملاوي

کله اور کله اوبـــــــــه وي کله هيڅ نه

ګاه د وســپنو نــينې ګاهی حــلـــوا وي

څلوريځی

ځــينې ځيــنې تــشوي پکــښی ډک زړونه

ځينې نور غـــــواړي چه ډک کړي تش جبونه

په وينا کښی چپ په رايه کښی چه راست وي

مخـــــالـــــفـــه ئې ده ژبه نه لاســـــــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــرچا هــر څــه په یو رازنه دي لـیدلی
څوک یوراز اوڅـــوک بل رازدي پوهیدلی
د ګـــــــــمان که نه وي حــقیـقـت کښی
چـــا چه نوري دي غـــولولي غـــولیدلي

په جهان کښی چه مردوده باداري شوه
روحاني رنګ کښی راووته پیری شوه
د پیرۍ او مریدۍ بازار چه سوړ شوه
سیاسي رنګ ئې پیدا کړ لیډری شوه

په ورانکارو چه کارونه جوړوي
حقیقت کښی جوړکارونه ورانوی
یاټکی یاډیـــره زیاته سادګي ده
که بتان په بت پرســــتو ماتوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبینی نه ځی که دید هم لاړ شی له لیمونه د چا

په تن مینځلو خیری نه اوزي له زړو نه د چا

یقین راځي راځي د یو د بل په خــــبرو باندی

بد ګماني نه ځی هیــــــڅکله له مغزونه د چا

په تعلیم به یوڅوک پوه په زیرو زورکړی

بی هنره به صـــــــاحب د کوم هنر کړي

ورپه سربه کړي خـولی د پوهـنــــتون

باورنکړم چــــــه بدل ماغزه د سر کړي

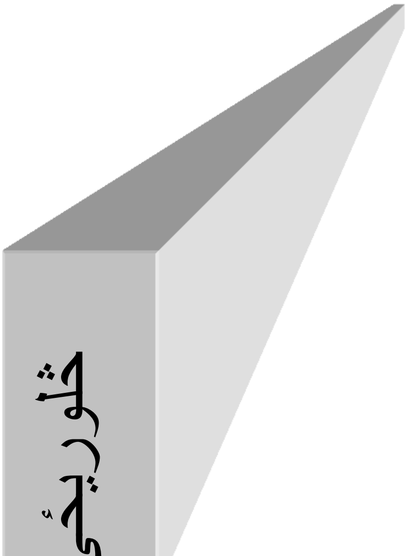

له ځـــانه لرې شه چه ځان ووینې

جهان نه اوزه چــــه جهان ووینې

نه ډیر نږدې لیدی شې نه ډیرلرې

نه به تورتم نه ډیر روښان ووینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بیکاره اوناکاره به کاردار کــړي
یوبی واکه اوبیوسه به واکدارکــړي
د یابو زین افساربه کــړي د زرو
ګمان نکړم چه بدل به ئې رفتارکړي

داعادي کـــــــــــتابي پو هه چه یادیږي
په لیک لوست باندې هرچاته حاصلیږی
دماغي انـــقلابي نـــایابه پـــــــــوهه
کله کله کــــــوم شاعر کښی پیدا کیږي

وژله یـــــــــوازې د تیغ کار نه دي
مار هم قاتل دي خوخونخوارنه دي
چه بشری کـــــــــــرامتونه وژني
هغه ګڼلی چا خـــــــونکار نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که انسان د خیټې نوم وي نور څـــه نه وي
پروا نشـــــته که پراته ورته واښـــه وي
که دماغ سترګی غوږونه زړه او روح وی
بی هـــــــنره ژوند به بلمنګه سابه وي

څلوریځی

که هرڅومره غولیدلی عام نـــظروې
ظاهربین ساده سطحی اوکـــورکروې
که هرڅومره ښه منقوراوبد منظورکا
بـــیا یٔې هم قـضاوتونه معـــتبر وې

چه شوتله په آخـــورکښی وي واښه وي
چه په مالګه په کاسه کښی شي سابه وي
د انسان د ژوندون مالګه کیـفـــیت دی
فـــرق یٔې نه وي له حیـوانه که دانه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعربوسه غـــــوارې کنځلو سره

نه غوارې قـند مخلوط له ګلوسره

کابـینه غـوارې اعتماد له شورائ

له سـپکو سـپــورو بد ویلو سره

د ظالم د زړه چول کار د موسی و

پکښی رحم اچـــــول کارد عسی و

ورکـــــــاوه یوه ظالم بل بنه کاوه

یو د عـدل بل د مـــــــیني رهنماو

پیرکه خس دی بیاهم خپل مرید ته بس دی

مریدان دي ډیرکـــــسان که پـیرناکس دی

له مریده بندګی د خـــــــــدای مه غواړه

که له خدایه ورته ګران پیر یو په لـس دی

عقل هروخت د ضعیف دلاسه امسا ده

له قوي سره کـه نه وی خـــه پروا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډ اوړوند بـــې امسا نشي ګــرزيدلی
تفنن د پـــاره لاس کښی د بـــــينا ده

په ضعـــيفه اراده عــقـــــــــــل حاکم وي
کـــــــه قـــوي وه اراده نوبيا خـــــــادم وي
د بـــشر خـــــد مت ته عــقـــــــــل پيداشوي
په دی شرط چــه روغ وجوړصحيح سالم وي

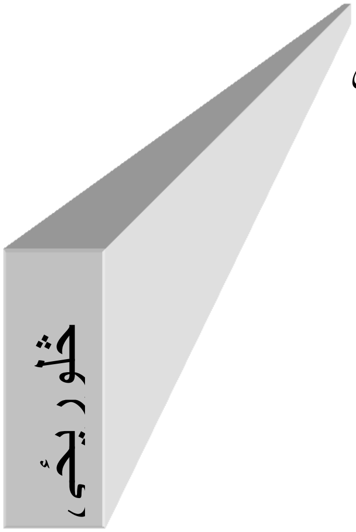

عــقــــــــل ګوري ارادي ته د انـسان
چه تيری کوي که چا سره احــسان
اراده چه هر څه غواړی اوکوی ئې
دي پيدا ورته دليل کړی اوبـــرهان

غلامي د ذهن نه ځي له انــــــسانه
د ماغ کله ازاديږی په اســــــــــانه
نه ورکيږی غلامي رنګ ئې بدليږی
ځي بدن نه مګر نه ځي له وجـــدانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست که په اسلام هم مـــتکی وي
که هرخومره پرهیزګاراومتقی وي
باهم هیڅ صرفه په قتل وقتال نه کا
مقابل کښی که امام د دین علی وي

شمر نوم دهرظالم د اقـــــــــتدار دی
چه لوی شــــوی په کاله د سرکاردی
په حسین کله لاس نــــــیسي یزیدان
اقتدارکه مسلمان وي هم خونخواردی

یوغلام دي داو هاموخـــــــــــــــرافاتو
بـــــــــل درسم او د رواج اوعنعناتو
په دنیا کښی خوسل رنګه غلامي شته
د شهرت غـــــــــلام بنده د مخلوقاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

مجلسونوکښی ښه کیږی تــقریرونه
تنهایي کښې پیداکیږی لـــوړفکرونه
چه هم فکر هم وینا دواړه عالی شی
اجتماع او انــــزوا دي دوه وزرونه

که په چاباندې غـــــــــالبه تنهائې شي
ژوند بیخونده شي چه محض دانائې شي
که بخیی په جمعیت کښی شي څوک محوه
خوښي زیاته شي خـــــو کمه بینائې شي

یوه ښکلی ښایـــــــــسته پری پیکره
بله توره ناشولته بد مـــــــــــنظره
کمیت کښی یی فرق نشته کیفیت دی
چه یوه ئې کړه بلا بله دلـــــــبره

ګونګ مې خیره ړوند مې اوازپیژني
کله مې دوست غـــوندې غمازپیژني
چا په یوراز چا په بل راز ولیـــدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اصلي رازاهل رازپـــــــيژني

چه د چا فکر منفي نظرمــنفي شي
عملی جنبه شي ورکه فــلسفی شي
د شبنم طوفان ئي مخه د کارنیسي
د   لمدو ختیوخو لږ اوبه کافی شي

ذره بین عقل ته هـــــــرڅه ډیر غټیږی
وړه پچه ورته لوی پیچومي کـــــــیږی
تیټ وپاس ورته مهیب کاندی خپل وهـم
د مږک سوري ګړنګ ورته ښـکاریږی

بتان چه مات کړی بت د ځان جوړوی
ځان نه ولي بل نه شیطان جوړوی
مریدان نیـــــــــــسی د الله په نامه

څلوریځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ترینه ځاـــــــنته بندګان جوړوي

په احسان غلاموې چه بل احــــسان
بیا دعوه کوې د خیر او داحـــــسان
دا که ستا بشر دوستې وې بشردوسته
لا به څکړې که لیوه شې یا شــیطان

خوښ مې دی لوی مجلـسونه شورائې
یا د فـــــــــکر په عالم کښی تنهائې
د ملګروخاص مجلس ته خوشحا لیږم
خوښ مې نه ده مجلسونه هـــــرجائې

ظالم خــــــوب کښې ډیر په زوره خریده
دې ویده و خو را ویښ ئې کــــــړه ویده
دایې خوب دې چه نورخوب ته نه پریږدی
لابه څه کړی که له خـــــــــوبه ویښیده

په یـــــــوه ډوډۍ مړیږی قــلــــنــــدر
په ملکــــــونونه مړیږی سکـــــــــندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک پوه شي بډای وږی فقیرموړدی

له بــــډای سره تل جوع الــــــــــبقر

یووکیل ته ځـــوی ویل چه ولی پلاره

کارته نــــه ځي تنخا اخلی له سرکاره

هغه ووې چه په کار او په خد مت خو

تنخا ګانی مــــــزدوراخلی له باداره

مونځونه کړی خـــــو یوهم نکړی داســلام دپاره

حج ته د خــــدای دپاره نه ځی ، ځی د قام د پاره

هرڅه چه کــړی د قام لیډر اصلی منظورئې داوی

چه په ولس کښی شي مقبول د خاص وعام د پاره

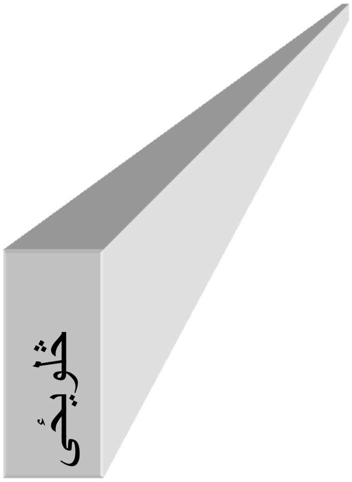

چه وکیل تش کاندې زړه جب ئې ډکیږی

چه وزیر تـیـــــتوی سرځای ئې لوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیرلمـــنی لاندی مــــــــــــــرداری
چه وکیل کاندی خوله وازه مــــــعلومیږی

خوار غریب خوپه خیرات کله مړیږي
د بډای لـــــــــــــوږه هیڅکله نه کمیږی
د شهرت داقــــــــــــــتدارد عزت وږی
ګېډه سترګی چه غـــــــــرونه نه ډکیږی

راته وویل د نـــــــــــــسوارو ټیکه دار
نسوار خوله کښی مانع کیږی د ګفتار
سرکاري ټیکه دار پوه په رمازه کړم
چه سرکار ورکوی خلکو ته نــسوار

د جـــلال ښایست په ډېرساز و سـامان وي
زیبائي د فقربل رنګه بل شـــــــــــــــان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر ښه ښکاري چه ليس وي پورته شـوي
ګل بيد ښه وی چه سر ښکته پريـــشان وي

د انسان جـــــوهر دژبې ګويائې ده
هـــــمدغه ئې زيبائی او دارائی ده
بی له ژبې هيڅوک هيڅ نشی موندلی
دانائی دلـــــــــــربائی که بدائی ده

په خوراک کښی وي د خولی برخه خوندونه
ساز سرود او ښه نـــــغمه اوري غوږونه
د ښــــــــايست په ننداره سترګی خوږيږی
د معنی په خــــــوند پوهيږی د ماغونه

چه جهاد سياسي نه وی مسلکی وي
سياسي مراعاتو نه لايـــــعنی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

انحراف چه له مسلکه قــبول نه کا

ناکامی هـم ډیره لویه کامیابي وي

ډیر اثر شته د اور ژبو په تقریر کښی

سحر پټ دی د وینا طرز و تعبیرکښی

په اذهانو کوي لـــــــــــــوبې خطیبان

وینا په مـــــد و جزر بم او زیر کښی

د هرچا چه حیوانی قوت زیاتیـــــــــــږي

نفس شیطان لره هغو مره مغلوبــــــیږی

که څوک غواړي چه غالب شي په شهواتو

په مرښت نشی دا کار په لوړه کـــــیږي

کموي روژه غـــــــوښتنې شهواني

مضمحل کړی هــــــــوسونه نفساني

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې غايه همدغه شي دي ځکه

روژه نه نـــــيسی صغير شيخ فاني

چه محروم نشم د ښه ژوندون له خــــــونده

خلاص می کړه خدايه! د حرص حسد له بنده

له دوستانـــــــــــــــوسره زه ښه يم پخپله

لــــــــه دښمن سره مې ته ښه کړه خاونده

خلک ودونه کوی په ډول په نغاره

فحاشی کړی ډيره پته کـــــــناره

د زاهد پټې گناه لری تـــينگ ستر

عبادت زهد و تقوائې وی ښکاره

څوک خپل فکر ته ملگری لټوي

څوک ملگروته خپل فکر بدلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځې

چه خاوند د عقيدې وي په رښتيا
عقيده له چا نه نه قـــــربانوي

په دوستۍ کښې دښمني خــــوغداري ده
که ښه نوم وربانديې ږدې نوهوښياري ده
بد ښه کيږي ښه بد يږى په خــــــبرو
په وينا کښې خو همدغه ساحــــــرى ده

داسطحي خـــــبرې باد وړي بربادېږى
چه خبره وي عـــميقه پاتى کــــــيږى
سطحي مه اوسه ډير زيات که عميق شې
په خـــــــبرو دې بيا خلک نه پوهيږى

په منطق او استدلال حق باطـــليږي
ياباطل د حق په ځاى بانديې دريږى
فلسفه عقـــــــل او پوهه هغه وائې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه انسان ئې په ویلو خــوشحالیږی

راغــــونډیږی ډیــــر عالم په مــــــــداري
یاچه غم وي یا ښـــــادي او سیالـــــــداري
که څوک خلک راټول په یو ملی هدف کړی
دیته وایـــئې قـــیــــادت او لـــــــــیډري

څوک په کارکښی لاس پښی کاندي ستومانه
د چا زړه ،روح او دماغ وي سرګـــــردانه
دا د تـــن نارامي ډیـــــر درته ښـــــه ده
کـــــه دي ورکـــــه نارامي کړه له وجـــدانه

څوریځی

توره ئې اخیستی لاس کښی نه ده توریالی دی
خوب کښی ئې هم جنګیدلی نه دي بریالی دی
داسي تش نومونه دلته ډیر مونږ اوریدلی دي
رنګ ئې د لـــیدونه دي هو نوم یې ګلالی دی

چــــــه پــــــــــه ډیرمشکل پیدانوی معنا کړم
په ډیر زیات کوښښ یې ښه طرزکښی اداکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایم اوس ئې پوهیدو دپاره چـــــــــــیرته

خلیلی مجروح پژواک یا بل پیــــــــدا کړم

چه زورنه وي ضرورت پیښ شی دلیل ته

چـــــه دلیل ئې وی کمزوری ځي تاویل ته

زوروړته ځوک دلـــــــــــیل نشي ویلی

دلیل وایه! مساوي یا کوردلــــــــــیل ته

آزادي که خــــــیراتی وي یا د چـــا مهرباني وی

افتخاربه پري ونه کا که هــمت یـــي افغانی وي

قرباني چه پکښي نه وي هغه کله لـــوی اختروي

آزادی سره ترلې ډیر ه لـــــــویه قـــرباني وي

خوښه دې چه غلاکړی که فحشا اوکه سودونه کړی

چا ته جاسوسي کړې که په چاباندی ظلمونه کړي

دلته د عمل آزادي هـــــــر چاته حاصله ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردې د وهـــودي که آزاد ازاد   فکرونه کړېږي

نه ېږي زړه کښې صداقت، مینه وفـــــــا   شته
نه ېږي سترګو کښي څه شرم او حـــــیا   شـــــته
سیاست لري څـــــــــــــــومخه څـــــــــواړخونه
وخت په وخت ېږي خوله کښی سل ژبې ګویاشته

په سرکار قد رو قیمت ګوره په کار دی
کـه کار نه وي محض سـرڅه په کاردی
د کار دار ټول اهـــمیت ګنه په کار کښي
بیکاره کار داربل شی نه محض دار دی

که وی شعر لکه دربنکی آبــــداره
د صنعت هنراوفن عــــالي شهکار
ورته غوړمه نیسه هیڅ آزاد فطرته
که پکښی د غـــلامۍ وی څه اثار

باید شعرشعورخلاص کړی له قیدونو
ترقی لـــــــــورته رهبرشي د فکرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوهاموخـــــــرافاتو بتان مات کړی
وی منکر دزوراو زر د قـــــــــدرتونو

که طاعت اوعبادت هرڅـــــــــومره کم وي
خداي دې نه کا چه شریک پکښی صنم وي
پـــــــــــه ریا چه د مخلوق د پاره کيږی
که شـرک نه وي له ګناه سره به سم وي

که بې رنګه بی ریا زهد تقواوي
له تګی برګی چل ول نه مبرا وي
څوک يې کله بازارونوته را باسي
سود سودا لره خوزهـــد د ریا وي

که په پوهه مشهورشوي افـــــــــــلاطون
ترهغه شهرت کم نه دي د مـــــــــــجنون
شهرت نه غواړی عادی ژوند بلکه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سر تاج یا سرایښی په زنـــــــګون

داچه څـــــــــــوک څه شی له چا غواړی ارزان
حقیقت کښی خـــــــــــــــــرڅوی ځان په احسان
ګران ارزان دی ارزان ګران دی که څوک پوه شی
په اصلی قـــــــــــــدر و قمیت باندې د ځان

څـــــوک چه له عشقه ناقـرارنه وي
پـــــــــوه په معنی د انتظار نه وي
غم راویښ کړی او پوه کـړی نه وی
عـقـل ئې بینا زړه یی بــیدار نه وي

خوندئی نه وی چه ژوند مــحض دانائی شی
بی معنی شی که یـــــــــوازی عیاشی شي

کم و کیف خوند او معنی جلال جـــــــمال
چه په ژوند کښی شي پیدا ژوند انسانی شی

که مې ژوند وي د زندان تورو کوټو کښي
که تک تورشم د سکرو په معدونو کـــښی
که مې سترګې شي ړندې یم په تورتم کښی
بیاهم غواړم د حـــــیات اوبه تیارو کښی

زړه شي خوښ چه سترګی وګوری ښکلاته
چه زړه ښه شي نوخوله جوړه شی خنداتـه
خوږ اواز د غـــوږ له لاری راځي زړه تـه
داحـــــال مـه وایه کاڼه او نابـــــینا تـه
بی ستره شـــــــولي ښځې او جونه
هم رشــــوتــــــونه هم شهوتونه
ښکلا بې ستره مینه بـــــــی ستره
محکوم په ستر نرنر فـــــــکرونه

بزرګی خونیک عـمل زهـــــــد تقواده
هسې نه چــه پـــــه نژاد نسب بناده

څلوریځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه چانسب نژاد پــــــــوری تړلی

نژادی تــوپیر ئی ښه ســــــــــمه معناده

لغمانی

نه دی بد تمام غـــــــلجي یا درانــــــــي

یا ازبک یاهـــــــزاره یا تــرکمـــــــــنی

نه ټول ښه دی نه ټول بــــــــد دي ولسونه

دې قـــــانـــــــون نه مستثنی دي لغماني

شخصي نظام چا ته ډیر خـــــه ورکوی

چاته خپل حق هم پوره نـــــه ور کوی

کله د چا مخ ښکلـــــــــوي پـــــه مینه

کله بیا ګوره سوک په خـــــوله ورکوي

هـــــــرزردارګـــــوره دزرومالک نه دي

لکه هرپه سلوک پوه چـــــه سالک نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا طالب که هرڅـــــومره فـــــقیروي
فقیر نه دي د سرو سپـــــینو تارک نه دي

شخص که هرڅوک وي د ځوورځوحاکم وي
د ده ظلم وي ځـــــوورځــې که ظالم وي
خـــــدای دې نکړی جــامعه په ځان ظالمه
چـــــــــه دا ظالم هم قــایم وي هم دایم وي

دي ملي فرهـــــــــــــنګ اساس د ملیت
هم ملي ثروت دی هم مــــــــــلی قدرت
شعری پانګې دی ((الفت))ډیرسهیم کړی
په دولـت کښې د کلتوراوثـــــــــــقافت

د یوه خوله ســـــیی د بل سیـیی د درو
وی بیباکه خوله د ســــــیکو زوروړو
یوچه سیکه سیې خوله هیچا ماته نکړه
ماتوی خلک ډکې خولې له مرغـــــلرو

تقاضا د جګ اوټیټ نه وی یـــوشان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه! وګـــــوره باغبان او پالیزوان

پــو ټیټ بوټی ته میوی پسې ټیټیږی

بل جګ ښاخ ته دمیوی لوږوی ځان

مچ کـــه پاس د چا په سر ځای ولري

که په لوی دسترخان خوری شکرتري

که دګل په پاڼه ناست وي ګلخانه کښی

بیا هم نشي پریښودی مردارخــوري

کــــه ماشوم لاس کښی نانزکه ګــډ وي

لـــــویان هم ماشوم په لاس کښی لوبوي

په ولس کړی حاکم لوبې په ده بل څوک

سیـــــاست رانه نانزکی جــــــوړوي

دکارپوهه خوهم ویښه هم بیناوي

شله نــه وي له عمل سره اشناوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړه نه وي جاذبه لـــــري د مينی
ورسره اخلاقي تـــومنه د تقواوي

څلوريځې

حب اوبغض دوه قوتونه دی انسان کښی
که يوه نه وي بل هم نه وي جهان کښی
هريوه نه پخپل ځـــــــای کښی اخله کار
پام کوه! چه يو هم مړنکړی په ځان کښی

که په ظالم څوک بلوسيدلی نشی
د مظلومانودوست کـــــــيدلی نشی
د خداي د پاره دښمني ده دوستي
خودا دوستی هر څوک کولی نشی

اي فــــــکرونو دماغونو کښی بنديانو
په عمری قيد مقيد و محکومـــــــانو
رحم نه دی بې رحمی ده که بدل شی
د مرگ حکم په عمری قيد د قيديانو

د بلــــــــــبلو پـروازونه وی گلزار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزاغـــــــــانو پروازونه وي مردار ته

زاغ مشهوريه هوښيارۍ دي بلبل نه دي

پېښ يه غورکښی دا حال ووايه هوښيارته

عناد په زړه کښی تـوره لاس کښی کبر سرکښی لري

ډير عـــــــــــذابونه ډير و خلکو ته نظر کښی لري

پټي عــــــقدې د ظالم تريوتندي کښي غوټه ښکارې

خوله ئې هم سپی ده اوخروړی سپي په درکښی لری

يوشــــــان نه دي نصيبونه قسمتونه

کاتبانو د ازل کړی فــــــــــرقونه

چـا بانکونه دي ډک کړی په ډالرو

چا پــــخــيلوخــــدمتونو تاريخونه

د يوه آسـوده ژوند کښی شرم وعــاروي

د بل خواراو ساده ژوند کښی افتخاروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضیلت اوتقــوئ نه وي ډیر ثروت کښي

ډیر مالـــــدارســړی به ډیر لږ ایمانداروي

څلوریځی

یـــوظـریف نقل د هر مجلس و
په لـــــطیفوئې خـوښ داولس و
غـلام نبي وځای یې چارباغ و
غني معنی کښی مادي مفلس و

غلام نبی د لغمان د چارباغ د قرغیو د ماهیګیرانو د کلی د ښخه وو او دا یوه درباری ټوکی وو

د شاهی کورنی سردارهاشم خان او

اوس خـــاورو لاندی چه نه غږیږی
تولـــــــــوهیرکړی هیڅ نه یادیږي
غا یب نظر نه غیب شی عالم کښی
خلک د خلکو ژرژر هــــــیریږي

چا راوړې ځان سره ده بـــــینائیې
چا پخپل مخکښی د حـسن رڼائیې
چا دښکلو ښـــایسته سترګو دپاره
رانجه راوړه چا د سترګو سلائیې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه به مـــــادي ژوند ډیر خواروزاروي

چـــــــــه یوازې له معنی سره ئې کاروي

د مـــــــــــــــــادي اود معنی مـــقابله ده

چه هریو شي ډیر غالب هغه بل خوارشي

هـــیواد ته مخه چه طوفان شي

ښارونه کلي کورونه وران شي

سره شي په ویـنو ډیر میدانونه

یوه سرې نه جوړ قهرمان شي

چـــه تیاره راشي ډیوه رڼا شــي

ډیوه مړه کـــیږی چه شپه سباشي

د ډیوي ژوند دی توروتیاروکښی

مهرویان شپه کښی رعنازیـباشي

دلته هلته لفظ بدلیږی اوورکــــــــیږی

معاني په هــــــیوادوکښی نه بدلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنی روح ده لــفظ جسد دي د معنی
لفظ مړکیږی معنی بل لفظ ته نقلیږی

څلوریځی

که مادي ژوند چـــابدل کړ په مـعنا
پـــــــــــوهیدلی په معنی دي د بقا
خودارکار کله شي هغه څوک کولی
چـــــــه راغلی وي مهمل اوبیمعنا

په احتیاط احتیاط په لاره نابـــــیناځي
ړوند بي لاری نشي تلی که ځي بیناځي
پلي خلک وینی لـــــــــوړي او ژوري
بډایان نه وینی زمکه په هـــــوا ځي

څلوریځی

یوڅه اصول دي ژوندانـــه ته ضـــرور
خوچه ژوند نـشي داصــــــولـومزدور
ایدیولوژی بنه ده د ژوند خد مت کښی
نه چه ژوندون ته شي بادار یا تربـــور

عـــــــــــقاید که مذهبي که سیاسي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــــــه اساس يې محبت بشردوستی وي
په هرئېزم کښی چه وي ترې به ځاريږم
په دې شرط چه تش نوم نه وي حقيقی وي

سياست موچه سرونه لــــــــــوړوي
منارې موله سرونو جـــــــــــوړوي
سربازي کړی مقدسه مرگ ژوندبولي
سروهي سرلـــــــوړوي سرته رسوي

د دين باب کښې روحانی نه دي مادي دي
سيــــــاست کــښی د ملي روح منادي دي
د ملی روحي ځـــومره کړی ســــــــتاينه
خـــــــود دين روحي ســـره عنادی دي

لـــــــــيونی يونس ځنځيرکښی وتړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موریه کور کښې زولنو کښې وساتلې

نن یه مرګ له زولــــــنوڅخه آزادشو

آزادی ته خـــــــوشي نه دي رسیدلی

ملاووې لیونی مرفوع قـــــــــلم دي

ګنهګاراومسول نه دي څه يې غم دي

چا ونه وي چه په داسې بـــې ګناه نو

ولی شـــــوي دومره ظلم اوستم دي

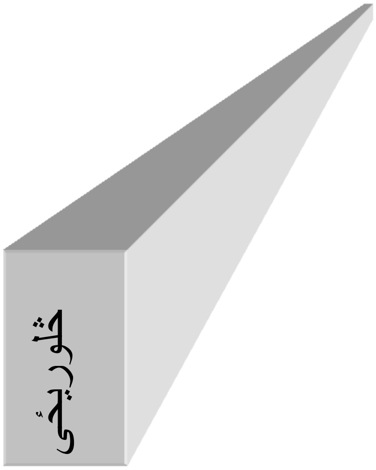

احترام د سرتـــــــــاج نه د مغزو

لوی توهین دي حقیقت کښې دسرو

قیمتي ګوهر يه غوړ کښې د خوبانو

بهانه ده د دولــــــــــت د اوریدلو

یـــــــــــــــــوه چاغ رنځورته وویل ډاکتر

دومـــــــــــــره ډیره چاغي خوري د سړی سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورځه مه خوره پس له دی غوښې دخان خوره

چــــــــــــاغ بدن دي قوی زره لره خنجر

کارله فـــــــــکره کارنه شي پیدا

ګڼه چـــــرګه اوهــګۍ هغه او د ا

فکرکاردي اوکار دې مجسم فــکر

یووبوله ابتداء بـــــــــل انــتها

سیـــاست جاه وجلال دي د روزګار

د ژوندو سابه په مالګه کړی سرکار

خوکه مالګه ډیره زیاته شی یاکمه

بیا ژوندون لره مرض شی د فشار

که مزدور خان شي او خان مزدور

مجبور جـــــابر شی جابر مجبور

ظالم بــــــــــدلیری خونه ورکیری

نه حـــــــــــاصلیری اصلی منظور

یه نامه باندي چنـــګیز وي که تـــــــــــیمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ يُې سپين وي که تک توروي اوکه سـور
رنګ دي ورک شي نوم دې ورک شي د ظالم
زمهـــــــرير غـــــــوندی وی يخ که سورتنور

سړه وســـــــــپنه په سره اورکښی پولاد شي
سره زر اور کښي شی زيورقدريې زياد شي
هـــــــــــــــــــرنيي دابراهيم مقام نه مومي
دنمرود اور کــښی حاصل ډير لوی مراد شی

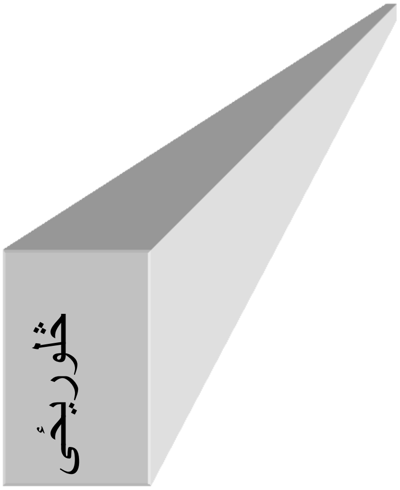

حـــــسد زړه کښی دي حاسد لره سقر
جـــــنت دي مينه ناک زړه اوښه نظر
د هرچا جنت دوزخ د هغه زړه کښی
غـــــلمان حوری، مارلړم يې خير شر

ژوندی کـــــــــيږي آزادي چه مړشی ډار
ډارزندان دآزادئ هم يُې مـــــــــــــزار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرډار چه زړه کښي وي آزادی نه وی
نظر فـــــــــکر احساس هر څه وي مهار

وائي مـــــــــه کوه خبرې کوه کار
بی خـــــــبرو کار په کار دی د بادار
دخرکار اود خره فـرق به نوڅه وی
که خرکار لکه خر کار کړی نه ګفتار

کړی قدرتونه حماقـــــــــــتونه
عیبونه ئې بولی خلک هنرونه
چه قـــدرتونه مخ په زوال شی
هـــــنر ئی هم بیا ګڼي عیبونه

ښکلیتوپ که وي مینې بی معنا
د ویر ده د مینی نه ده مړه لیلی
مبتـــذله اوناپاکه ښکلا هیڅ ده
د لولۍ د ښـــــکلاشرم وي بها

وایـــــــــــــــــــی:زینةالمکان بالمکین

(c) ketabton.com: The Digital Library

يـــــــــــــه ويونكي ئي ووايه !آفرين
كه تشناب هرڅومره ښكلي وي جوړشوی
مجبورت دي ورتـــه بـــــــــيايي نه تزئين

كه خـــبرې وي د دروغونغاره
لفاظی كښي ډيـــــره لوړه مناره
ترينه ښه ده يوپه سله يوپه زره
د صادق ګونګي د ګوتې اشاره
په عادی حال كښی عـــادي غوندې انسان يم
د ژون د چــــــــاروكښی له ډيرونه نادان يم
په بل حال كښی څوک زما په خوله څه وائي
چــــــــــه بيازه پخپله هم ورته حيران يم

څوريځی

دعــــشق تــوردی د عاشق د سترګوتور
سربلند شي چه په عشق كښی شي سرتور
په مــذهــــــــــــب د سوولوو پتنګانو
د طوبی سيوری نه ښه دی د عشق اور

سياست زورته زيب زينت وركوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــــانونی رنګ د عدالت ورکوي
لـــــــه شخصیت نه حیثیت اخلي
بـــــی شخصیت ته حیثیت ورکوي

بـــــــی طلبه مطلب کله وي جالب
په طالب شې یو مطلوب اوبل طالب
دطلب هڅه کښی پټ دي د عشق راز
پـــــه هجران کښي پټوی ځان مطالب

څلوریځی

ژبه په ویـــــــنا ژوندی ده سترګې په نظر
کارخانه په کاراو آژنـــــــــــسونه په خبر
زړه ژوندی په مینه سرژوندی په فکرباندی
ژوند د نظرفـــــــــکر وینا مینې په هنر

وائې چه خبرې لـــــــــه خبرو پیدا کیږی
فکرپه وینا کښی زرغــونیږی اوغوندیږی
څوک چه د خبرونسل قطع په سکون کړی
وژنی معنی فکر د فرهنګ کور خرابیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایي چه خـــــــــیری له خبروپیداکیږی

فکرپه خــــــــبروکښی کړی وده اولویږی

نه وای که خبری هیڅ به نه و په دنیا کښی

هـــــر څوک د خبروپه قیمت کله پوهیږی

که پیداشي

که پـــــــــــیداشي محبوبه ښکلی طنازه

په احـــــسان اوحسن دواړو کښی ممتازه

میـــــــــــــــنه ناکه حیاناکه لمن پاکه

زړه ساتونکی عشق پالونکی ښه همرازه

نه مــــــــــــغروره په جمال نه کبرجنه

نه د حـــــــــــسن سوداګرنه چلبازه

په عـــــــــــرفان باندی مینه دل آګاهه

د نظرپه ژبه پـــــــــــوهه بی آوازه

چـــــه می زړه په یونظر لمبه لمبه کړی

اوآګاه می کـــــړی د عشق له سوزوسازه

چه شـــــــــي ماته لکه شمع دل افروزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـــــــــــه دنیا اومافیها می کړی بی نیازه

ښکلی شـــــعر کښی به ښکلی مقام ورکړم

تری به جـــــــــوړه موسیقی شي دلنوازه

د صـــــــــورت ښکلابه شی معنوی حسن

حقـــــــــــیقی عشق به پیـدا شی له مجازه

په داسې حال کښی

چه زور حاکم وي ظالم وی مـــــــــشاور
وکیل جــــــــــابروی یا وکیل د جابر

حــــــــــــقوق دانان وي نوکران دخان

قــــــــــــاضی فاسد مفتی فاسق او فاجر

جــــــــــــرګه د صلح وی خانان ملکان

هــــــــــــریو له بل نه غلطی کښی ماهر

شاهـــــــــد کذاب وی مصدق ئې خائن

د حــــــــق لیدو ته ړوند ، قدرت ته ناظر

رشـــوت رائج وی واسطه نــــــــــافذه

کوی ډیر کار د چـــــــــا لحاظ او خاطر

مســـــــــــاوات نه وي،وي تبعض امتیاز

حــــــــــق ته نظر وی بیخی شاز او نادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوه وی مینځ کــــــــــښی د فقیر اوغنی

یو ډیر غــــــــــریب بل د الماسو تاجر

یو د قاضی په وره کښی څوک نه پریږدی

د بل په وره کښی قاضی هروخت حاضر

یو له نظره د هر چــالــــــــــــــــویدلی

د بل ساقی ســــــــتائی غزل کښی شاعر

یو خــــــــوا خیرن زاړه شکیدلی کالی

بل وی اغــــــــــــوستی لباسونه فاخر

په داسی حــال کښی عـــــدالت غوښتنه

د حماقت خـــــــو هم یو حد وی آخر

ښځه

پوهیږی‌ء!ښځه څـــــــــــــــوکده؟ضامنه د بقاده

دښځی په وجود کښی مــــــــــاشوم میندلی ساده

ملګري دژوندانـــــــــه ده منبع د ژونداو روح ده

((القاهالی مریم))د خـــــــــــــدای حقه وینا ده

ژونـــــــــدون یٔی دعالم ژوند د مور د ژوندانه ده

هم مـــــــــــــور د مسیحا ده هم خپله مسیحا ده

ښکلا د دې صورت کښی پیداکـــــــړه ډیر رنګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم يو رنګ اوبله رنګ کښي د خپل مجنون ليلا ده

آدم نه تـــــــــــردې دمه هرچا ده خوبنه کړې

د هـــــــــــر نظر منظوره د هر زړه تمنا ده

چـــــــــا دلته پيداکړى ښوک ځې پسې جنت ته

ښـــــــايست د جنت حوره بل ښوک نه ده همداده

دنيا ته چـــــــــــــه راغلې اول بابا آدم دې

په خــــنګ کښى ئې ولاړه زمونږ بې بې حواده

ملـــــــــــــګرى د سفرشوه ساره دابراهيم(ص)

ښايسته ماريه ځــــــــانته بللې زمونږ مصطفٰی ده

د حسن په قصه کـــــــبنى دعشق په افسانه کښى

مـــــــشـــــهوره په عالم کښى د مصر ذليخا ده

فـــــــــــرهاد ته ده شيرنه له هرچانه رنګينه

وامـــــــــــق ته ډيره ښکلى له هرچا نه عذرا ده

آدم ته درخــــــــــانۍ ده موسى ته ګلمکۍ

د فتح خـــــــــان د پاره چه هر څه ده رابيا ده

په سردې د غم پــــــيتى سرېه!که ډېر دروندوى

چــه ورک دې کړى غمونه د سرو شونډوميکا ده

توبنه ده د خــــــــــــــوبنيو د راز راز رنګينو

د ژوند هره صحنه کښى دې د مــــــــخ رڼا ده

سوفيا، تايلر هــــــنر کښى عرفان کښى رابعه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنګ کښی د میـــــــوند خوملاله بی همتا ده

کـــــــــــوتره شوه د صلح سکندرته رخشانه

د حـــــــــسن ملکه خود زړه جهان ګښی دا ده

کولی شی چه خوړ کړی یا تریخ کاندی ژوندون

هم ډیر لطـــــــیف نسیم دی هم طوفانی هوا ده

کــــــــــړی سپک داوړو پیټی سپره شي په اوړو

د عیش آرام بســـــــــــتردی باعث د نارامتیا ده

سبا تیکری کښـــــــــــی په بیګاه بله ډیوه ده

د ورځې مروره د شــــــــــــپی بنه ده پخلا ده

اخــــــــــتر کړي د قربانیو او غواړی قربانۍ

وصــــــــــــال یی کله کله د سر اومال بها ده

د څــو کړي درد سره ئې د څوی زیری ملګرو

یا درنګ ساعت ته ویردی یا ډکه خوله خندا ده

په غیږ کښی یی ماشوم خوبش هم پلارد ماشومانو

اولاد تــــــــــــــه مربی ده پلروته مربا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر او ستمګر

عناد په زړه کښې توره لاس کښې کبر سر کښې لري

کـــــبر جن کله رحم زړه کښې زړه ځیګر کښې لري

شکنجو د ځـــورولو رنځــــــــــــــــولوکار کښې

ډيرعذابونه ډيرو خلکـــــــــــــو ته نظر کښې لري

پټې عقدې د ظالم تريوتندي کښې غــــــوته ښکارې

خــــــوله ئې سپی ده خروړې سپي په در کښې لري

زورد دنيا که د ښکلاوي په هـــــررنګ کښې چه وي

کبر،غـــــــــــرورپه ستمګر اوبه په دلبر کښې لري

ښکلې لـــــــــــري دولت د حسن سرمايه د غرور

ظلم و ستم وســـــــــله په کور دتوانګر کښې لري

زلفې ماران که د لــــــــــــــــبران لري مينو لره

تورمار د مارد زهــــــــروآب تيره خنجر کښې لري

که د چــــــــــا زړه دلبر وي وړي او دلبر سره وی

نشته پروا که د لبربا دلـــــــــــبر په بر کښې لري

سياســــــــــــــــتونه ضد په ضد کښې پټوی هر کله

ظلمت د ظلم، د احـــــــسان عدل په لمر کښې لري

د دقـــــــــــيانوس د وخت زاړه ار تجاعي فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نووځلموته په لباس د منـــــــــــــور ښکلی لري

په غلا غلا کتل

پخواد زلفو په تيـــــــــــارو ښکلی ميني غلا کوله

له پلولانــــــــــــــــــدې ښکلاپټه تجلا کوله

د ګل په شــــــــــــان وغلي غلي مسيداد ښکلو

پيغلو په شـــــــــونډو کـښی نری غوندی خنداکوله

مابه په غلاغلا کــــــــــــتل تـاته تابه ښکته کتل

خدای دې خـــــيردرکـړی چه ماغلااوتا حيا کوله

راته دی ځکه نه کـــــــــتل چه درته سم وګورم

نظرد خـــــــپل منظـــور په باب خدايږو بلا کوله

که دی کــــــــــــــتلی راته مادرته کتلی نشوه

اعتنا نه کــــــــــــــــــولو ښکـی دی اعتنا کوله

د زړه درزازدي راته حال ستا د زړه ډېر ښه وايه

د حال په ژبه دې لـــــــــــــه ما سره نجوا کوله

په خولی د ست د سپيني خـــــولی که دراته نه کولو

دا سلا ماته ستا د سرو شـــــــــــــونډو مسکا کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حرکاتو سکـــــــــــــناتو دې ډېر ښه پوهيدم
آفرين ما ته چه ئې مـــــــــــــا څه ښه معنا کوله
مادرته سترګو کښې ځای درکړتا په زړه کښې راکړ
خـــــــــــو په ظاهر به مو وضع ناآشنا کوله
د شعر بيت کښې مې وصال دعشق اوحسن ومـوند
((الفت)) هـــــــــــنر نه بس همدغه تمنا کوله

د مينې او ښکلا نجوی

چه توراوربل په ســــــــــپين مخ ووينم غزل جوړم
بل کارمی نشــــــــــــته شهلا سترګو ته کجل جوړم
بکره معنٔی ښکلی کــــــــــــــومه د هنر په سينګار
د ذوق لـــــــيـــــــــلی ته د ښکلأ وتاج محل جوړم
توري تـــــــــــياري چه ورکی ګړم د حقيقت له مخي
له عشـــــــــــــــقه اوراخلم له ځانه رڼ مشعل جوړم
چه افسانه شمه په عـــــــــــــشق کښی زمانوته يادګار
لکه مجنون ځان نه د عــــــــشق ضرب المثل جوړم
چه د چا خيال خاطر کـــــــــښی هيڅکله ونه ګرزمه
چه په درشل کښی دی شم خـاوری ځان نه شل جوړم
وصال دي نه غواړم پـــــټ نه درځم په تورشپه کښی
د عـــــــــشق په کار کښی زه له ځانه کله غل جوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه دې خيال کښې نه يم ته خوزماخيال کښې ئې تل
هــــــــــره شيبه دې خط و خال ښې اوربل جوړم
چــــــــــــه نظرونه پکښې بند شي له نظره نشي
لوګی کـــــــــــوم درته ځان زلفې دې ولول جوړم
دسترګو تـــــــوربه دې شم زه که دې زما په سترګو
خپل جمال وليد چه ئې ځـــــــــــومره مجلل جوړم
چه پکښې مينه او ښکلا فـــکر او خيال کړی نجوئ
د ((الفت)) بـــيت کښې د معنئ رنګين محفل جوړم

د ژوند مرثيه

نـــشاط مړ شو په وجود کښې آرزومړه شوه
دا زما وجـــــــــــــود د مړو هديره شوه
لکه وچــــــــــــــــه خاده يم په قبر باندې
اوجـــــــــــنده مې د لـوخ تن لنده جامه شوه
نه بلبل شـــــــته اونه ګل د ژوند په باغ کښې
خزان وچ کړم ورک مې سيوری او ميوه شوه
که داژوندوي او مـــــرګ نه وي مرګه راشه
د ژوندون خـــــواوس په ما باندې سړه شوه
ماد خــــــــــــپل اوسنی ژوند تصويرايستلو
خو د ژوند نغمه د خــــوارژوند مرثيه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګه ومه ښـــــــــــنګه شومه؟ خبرنه یم
چه د چاله غـــــــــارې دغه مظلمه شوه

زړه او ضمیر

زمـــــــا زړه زمـــــا ضـــمیر
په سرسترګو دي امیر

ښـــــــــه چــه وائي هـــغه وایـم
که ســـندره ده که ویر

غـــــوړاوســـترګي وینی اوري
د لپـــسند او د لپـــذیر

هر څه کـــــرم دزړه په خوښه
که محسن یم کـــه شریر

ښکلــــــــوي رابـــــــاندي زړه
تک سپین مخ بدرمنـیر

بل وخت بیا راباندې ښکل کړی
سپــــــینه ږیره د فقیر

زر

هـر صــورت قـــبلوي زر
هـــــیولئ د خیر و شر

خولې ته خوندشې غوړته ساز
حـــــسن ته ښایسته زیور

د شـــهلا ســــــــترګو رانجه
هـم عـــــینکی د نظر

د مســتیو سرمــــــایه ده
عــقل فکر دی د سر

هم شراب شي هم کـــــتاب
کله عـــیـــب کله هنر

بلا دفـــــع کـــــړی بلا ده
چه هم سپر دی هم خنجر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاته شهــــــد چاته زهر   هــم جنت دی هم سقر
د شـــــــاهانو د سر تــاج   خوارغریب لره شی خر
د صـوفي پــاک جاي نماز   د لـــولی نا پاک بـــستر
زرق و بـــرق د فحــاشی   د حـــيا د سر ځادر
هـــم مسجد هم مــيخانه   پرېِ ښایسته غم واختر

د ژوند د ستور

د ژونــــدون دود د ستور   کله ځـوي او کله لــــــور
ظلم جـــبر،انصاف عدل   خير غوښتنه کله چـــــور
که واده ئِی دی که غم دی   د ځاروو په وينو ســــور
په مذهب د جبر هر څوک   پــيدا شويدی مجــــبور
ګوډ تـــــيمور کله منلي   ګوډ غذرونه د مـــــعذور
ما تـــوي غرور د نورو   څوک چه ډيرلری غرور
د بــدرنګی په نطر کښی   ښــه مخونه وی مــنفور
د نظر محوه کـــــول وي   د ړانـــــــده ظلم منظور
په ژړا د خـــلکو خاندی   په غـــموئِې وي مسرور
زړه ئِې هغه وخت يخيږی   چه جهان کړی سورتنور
ده مـــــــړبنت د استعمار   عـــــالمي لوړه ضرور
کوم پرهار چه نه جوړيږی   ترېِ جوړ زخم د ناسور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حق ژوند دي حقيقت کښې مرګ او مړينه د منصور
تــر بګني راژوندی کيږی په وژولـــــــو د تر بور
چه يو کلي په مرګ وران شی ګورستان ئې شی معمور
د يوه مرګ د بل ژوند دي د طبيب ژوند په رنځور

د عشق جنون

د خــــوشحا ليو رونړ سباوون
تورو تــيارو کښی د غم شبخون
تــحـــولونـــو د زمـــــان
ګردش د ستورو دورد ګردون
د زورو جــــــــاه و جلال
مـــال منال د فرعون قارون
دم اودعــــــــا د پير وفقير
قهر او مهر د هـــــــمايون
نصيحتونو د حکـــــــــيمانو
عقل او فکر د افـــــــــلاطون
په ما ونــــــــــکړ هغه اثر
چه په زړه وکړدعـــــشق جنون
کړمه له هـــــر څه زه بې نيازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کـــښی سازونو د ارغنون

ګنج ددولـــت می په خرابو کښی

وموند چه عشق کړم خراب زبون

هـــنر دشعـــــــــر راعطا کړ

ګلګون رخسار په ،ډیر جګرخون

د شعرتورو کښی وینم ګــــورم

د سترګـــــــــو تورد، مجنون

دسترګـــــــو تورد ،لیلی مجنون

بصارت شولوبصيرت زړه کښي

د سترګو نور دي دزړه مضمون

په اکســـــــــــیرباندي د محبت

د مهرویـــــــــــانو په یو افسون

زه بيخی بل شوم بل مې جهان شو

بدل می یـــــــون شوبدل می تون

ظاهري نه دي جـــسماني نه دی

څوک لــــــیدی نشی زما بدلون

زه هغه نه یم اوس چه پخــوا وم

دي زمـــــــــا کله زما پرون

ما ولـــــــــید بل چا لیدلی نه دي

له خپــــــــله ځانه د ځان بيلتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

((الـفـــــت)) موندلی فیض له الفته
ښه ده چــــــــه نه دي د چا مرهون

حسن او نظر

حـسن دې کـــــه ډېره تجلی لري
ړوند د مـــــهرویانو څه پروالري
چیرته چا لـــــــــیدلی اوریدلی دي
داچه ښکلی نــــــــــازپه نابینا لري
نشته شکلـــــیتوب که بینائی نه وي
سترګي دي چه وائی یار ښکلا لري
تورتیکری دې تورزما د سترګودي
ځکه زما ســــــترګو کـــــښی رڼا لري
سترګو کښی دې ځای دی که هرځای کی ئی
سترګې تور د سترګو کښی لیــــلی لري
وائي ستــــــــرګې ډیر څه په کتلو کښی
غـــوږ ئې ناوري زړنو کښی غوغا لري
نه ده بــــي ادبـــــه د لیـــــــمو ژبـه
سترګی خــــــوله سترګو نه حیا لري
حسن او نـــــظر په شهلا سترګو کښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل اثـــــــــــر بل کیف بله ادا لري
کله وي ښـــایست په ړوندوسترګو کښی
حسن ځــــــــای نظر کښی د بینا لري
مینه د ښـــــــکلا ، ښکلا د مینې ژوند
بی نظره حــــــــــــسن څه معنا لري
یو که نــــــــه وي بل ئې کله تمنا لری
خیر دي کــــــه دې حسن له نظره شوه
بی نظره حسن څــــــــــــه معنا لري
مه پټوه ستـــــــــــــرګی زما سترګونه
سترګی پــــــــتول خومره ګناه لري
ژوند غړوي ستـــــرګی پټوی ئې مرګ
وګوره! ژوندون څـــــــــه تقا ضا لري

اولواالابصار

عارفـان د زړه په سترګو ګـــــوری یـار
د ســـــــــــــــترګو باندې پیژنی اغـیار
حایل نه دي هیڅ حجاب د زړه د ســـترګو
نه ئې مخه تـــــــــــیاره نـــیسيي نه غبار
لمر ترې نــــــــــشي پـتولی تورې ویځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه حـــــاجب ګرزی مـــانع او نه حصار

صاحبـــان د زړه ،دزړه په غـــوږواوري

آوازونه د سکـــــــــوت او د پـــندار

چه ولاړوي تـــــوله شـــپه قایم اللیل

ورته یـــــو وي د دنـــیا لیل و نهار

د حال ژبه وائي حال د صاحب دحال ته

په دې ژبه پـــــــوهیږی اولواالابصار

په رښتیا چه بیـــــــدارشوي له غفلته

مرګ هم نه ویده کـــــــوي هغه بیدار

زړه ازا ر د صاحـــــبدل شي چه زیارت ته

کله ور شي دل ازارمـــــــــــردم ازار

چه مالک د خپل ژوندون وي مرګ ئې نشته

مري هغه چه یې ژوندون وي مســــــــتعار

فـــــــیض رسان او الهام بخش دي د ژوندیو

ګازرګاه کښی د هـــــــــرات د پیر مزار

دیــــــــر نقشونه محوه شوي محوه نشو

په افکارو کښی د ده نقـــــــــش و نګار

صورت سینګار لږ وخـــــــت بیا زایل شی

زوال نلری معنـــــــــــــی په روح سینګار

الئهي نـــــــــــامه یې دردي بې نظیره

په نظر کښی په غـــــــوږو کښی د روزګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل میدانه د عـــــــــرفان یې دی وهلي

چالـــــــــــیدلی دي بل داسې شهوار

تش د قال خاونـــــــدا خونه و د حال هم و

ډیر یې حاله کړه په حال د ده ګفـــــــتار

د دین لاره شوله هـــــــر لور ته ازاده

چـــــــــه ملګری ئې د لاري شوه انصار

د قـــــدم نقش یې د دین لاره کښی اوس هم

راته ښئي ګازرګاه اوپـــــــــاي منار

شهداء الصالحین دي د دین ستـــــــوري

او تمیم انصار پکښي شمـــــــس النهار

د عرفان لـــــــــومړی قدم هغه قدم دي

چه دنیا کړی پـــــــښولاندې نفس مهار

اخلاص دي رهـــــــبر د لاري د عارف

د دنیا توښه تـــــــــري ورکه کاندې لار

چه خوب پریږدی غفلت پریږدی راحت پریږدی

باطنی احســـــــــاس شعور یې شی بیدار

طریقه د صـــــــــوفي لار د ځاروونه ده

نه د لاره د مـــــــــوټر او تیز رفتار

ده د فـــــــــکر ،ذکر،زړه او نظرلاره

غواړی صـــــــبر،قربانی ،جهد وایثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوچــــــــه نکړی غرور کبر پښو لاندي

ترمطـــــــــــــلبه نه رسیږی کلانکار

له فطرته ســـــــــــالک راغي وارسته

آزاد قـــــــــــــید نه د درهم اود د ینار

حرازاد دي څـــــــوک چه وی ازاد منشه

چه یې نور آرازدي وه دي احـــــــــــرار

د صوفې سترګی مــــــــړې زړه ئې موړ دی

که هرڅـــــــــــومره وي په نس وږی نهار

مالګه نه څـــــــکي د چـــــا نمکخورن دي

زړه غـــــــــني او مستـغنی نفس ئې ډیر خوار

ژوند یې نـــــــه دي د هـــــــوا او د هوس

بی هـــــوا وي د عـــــــــارف دار و دیار

زړه ئې پاک طـنیت ئې پاک نظرئی پاک دی

په غسلونـــــــــــــــود توبو اواستغفار

له عیشونوله خـــــــــوندونو ئې زړه موړدی

غبطه نخوري کـــــــه هر څه خوري دنیا دار

یو خوړلو بل خـــــــــــورولونه خوند اخلي

نه خوړلونه خـــــــــــوند اخلی روزه دار

د عارف خوند ونه نـــــه نورد نورونو رد دي

د نیکی پـــــه مـــــــــــزه پوه دی نیکو کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوند چـــــه لـــــــري جام د شهادت

بی شهیده څـــــــــــوک تری نشو خبردار

هره خوله کله ده جـــــــوړه هريو خوند ته

اخلی خوند فـــــــــــداکاریٔ نه فدا کار

د عارف زړه کښی یوازی د خداي ډاروی

شرک يې بولی که ئ‌ی زړه کښی وي بل ډار

بې له خدایه چـــــــــاته سر ټيټوی کله

که ئ‌ی سر له تنه غـــــــــوڅ کړی اقتدار

ادهم سر د دولت تـــــــــاج ته ښکته نکړ

چه یی سرئ‌ی کښی خـــــــيال پيدا شو د دلدار

بی زواله پــــــــــــادشاهي کاندی فقير

حقيقی فــــــــــقير ته ټيټ سر د تاجدار

د محمود باغ سپيره ډاګ شوغزني وران شو

حديقه د سنـــــــــــــــآئ‌ی هزار بهار

بلخ وران شوي نه ئ‌ي جاه نه ئ‌ې جلال شته

مولانا جـــــــــلال الدين دی ګوهر بار

لاتر اوسه ئ‌ې د نــــــــي اواز غوږوکښي

وايی زړنو ته د عـــــــشق خفی اسرار

د هرات زاړه اثار په ورکـــــــــــيدو دي

د خواجه انـــــــــــصار اثاردی فيض آثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیروی زمانه ډیر خــــــــــــــلګ له خلکو
هیروی نشي هــــــــــــــــیری د ده یادګار
نه ورکیږی نه ئې څــــــــــوک شی ورکولی
باقیات الصـــــــــــــــــالحات رانه افکار

خبرنه و

یوه بل نــــــــــــــــــه په ډیر لیازاوامتنان
څه شی واخیــــــــــست له اصلی نرخه ارزان
خریدار لــــــــــــه حده زیات و ډیر خوشحاله
ډیر ئې مانــــــــــــه په سر ، سترګو احسان
ویلې تل به وي ستــــــــرګو کښی نیکی ستا
ستا نیکی به هـــــــــــیره نکړم په هیڅ شان
بل چا ووي خرڅــــــــــــوونکی ته چه ولې
تا په دي سودا کښي ومـــــــــــــانه تاوان
ددنیا سودا خـــــــــــــــوده د سود دپاره
کوي ګټه پکښی هــــــــــر وخت هوښیاران
چه ئې ګران واخلي او خرڅ یي کړی ارزانه
هر سړی پرې کــــــــــــوي حکم د نادان
په ځواب کښي ورتـــــــه ووې خرڅوونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشکل کار دی پـــــــیژندل د سود و زیان

ګټه ماکړې هـــــــــــــغه دي غولیدلی

نه ویني ته هغه ســـــــــود چه وي پنهان

ما په لړغـــــــــوندې تاوان چه ته یې وینې

ډیر ارزانه دي اخـــــــــــیستی یوانسان

د هغه ګمان و دا چه یـــــــــو څه اخلي

خبرنه و، چه په ماخـــــــــــرڅوی ځان

اقتدار

چه ئې ځان د خلکـــــــــــــــو کړ علمبردار

چه ئې نه و لامـــــــوندلی اقـــــــــــــتدار

چه له قهره آمریـــــــــــــــــت ته ریړدیده

چه ئې لاړې توکـــــــــــــــولی په دربار

چه نظام يي دهـــــــــــــــرڅه مسٌول باله

چه دښمن ئې د اولـــــــــــــس ګاڼه سرکار

چه ئې نه وه د ښمـــــــــــــینی آشتی پذیره

چه ئې هر حکـــــــــــــومت وباله غدار

چه راټه يې تمـــــــــــــــلق د درباریانو

چه دیو تن ټولــــــــــــــواکۍ ته و په قار

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه غلیم و د بـــــــــــــاردار او باداریَ

چه ئې خلکوته نه غـــــــوښتلو خدمتګار

چه قدرت ورغـــــــــی لاس ته اوکاردارشو

چه چوکۍ داقـــــــــــتداروركړه روزګار

چه حاکم شو چه رئیـــــس شو چه وزیر شو

ځان ئې ورک کړخلک ئې هیر کړه په یووار

چه ئې لاس نه رسیـــــــــــــــده آلوتروه و

چه لاس برشو آلـــــــــــوډیر شو مزه دار

چه دربار په مینه مینه غـــــــیږ کښی ونیو

درباری شـــــــــــو اومداح شو د دربار

چه رڼا ورځ د ســـــــــــــرکارئی شپه ګڼله

بیا یې توری شــــــــپی ته وي نصف النهار

کلیمه د وحــــــــــــــــده یې ورته ووې

لاشریک له ویـــــــــــــــنا شوله د یار

چه صاحب شـــــو ددربار،دربار رټوُنکی

کړه ئې هر ځـــــــــه د دربار له سره ځار

چه ئی خوند ولـــــــــــید د مدح ، تملق ډیر

شوداخوند ورته خـــــــوندونو کښی سردار

چه آمر شو او هرڅه یس شوه په لاس کښی

چه ئې واوریده صفت خـــــــپل پّ بار بار

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال ئی بل شو حال یی بل شوسړی بل شو

خدمتګار ئې هم د خـــــــــــــلکو شو بادار

چه اصلی څیره د چـــــــــابنئی هر چا ته

اقــــــتدار دی قـــــــتدار دی اقـــــــــتدار

مزدوری سترګی

سترګی ئې نـــــه وې زورور خان و

څوک ئې نوکر و څوک مزدوران و

اړاومحـــتاج وصاحـــب نـــــظر ته

د امــید لاس ئې اوږدو نـــــــوکرته

یوازی نـــــــــــــــشو په لاره تللی

لاس یه ئې بـــــل و لاس کښی نیولی

یـــــومزدورخــــــــــاص و،د دې دپاره

چه خان به بـــیـــــا ئې په سمه لاره

بینائی خـــــــــــــــرڅه په نابینا وه

ځکه ئې دیـــــــــــــــره لړه بها وه

د سترګو حــــــــــــــق وړانده خوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومزدور نــــــــــــشو خپل حق لیدلی
اصلی ړوند دي وخـــــــــــــوخبرنه و
په حقــيقـــــــــت کښی سترګو رنه و
چه نابيـــــــــــــنا وي شعور،احساس
مـــــــــــــــزدورآله وي د بل د لاس
د خان رهــبر وی د خـــــــان مزدور
داد خانۍ دي دود دستــــــــــــــور
دمزدور سترګې شوی د خان واک کښی
بينائې راغــــــــــــله په استملاک کښی
د بـــــــــــــــــل د پاره په کاريده له
بل ته ئې لاره د تلو لـــــــــــــيدله
په خان ګرو شــــــــوی سترګی ارزانه
مزدوری ستـــــــــــرګی قربان له خانه

ملی قدرت

په ربنتيا هغه ملـــــــــت وي بختور
چه لری ملي نظـــــــــــام ملي رهبر
وي اصلي حاکميت دخلکو لاس کښي
حکومت وي د ملي قـــــــدرت مظهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامه پخپله وي په ځـــــان حاكمه

د عامه افـــــــــكاروي قوي اثر

نه تبعيض نه امتـــــيازوي نه تيري

په حقوقـــــو كښى وي خلک برابر

د هرچا اعتـماد وي په عـــــــدالت

قوانـين وي له هـــــــر چا نه معتبر

آزادي ديمــــــــوكراسي وي واقعي

خطر نه وي كـــــــرامت ته د بشر

مخور مســــــــلط نه وي په نظام

اهليت اولياقــــــــــــت وي مخور

سراو مال وي په امان فكر او نظرهم

زورور چه پكــښى نه وي پخپل سر

محّمد(ص)

محمد بي اوره د خــــــــــــــداى هغه انوار وليده

چه خليل اوركښى وليـــــــــده موسى يي ناروليده

ليده ئې هرڅه چه ا عـــــــــــلام الغيوب په نظر

د ده ليدل كله ستـــــــــــــرګو د اغيار وليده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مدینه کـــــــــښی یې قیصر کسری سرنګون

چه پ خـــــــندق کښی یې تاثیر خپل ګذار ولیده

سترګی بـــــــــینا شوي د ړانده علم دده عرفان

چه فیلسوف پري پو هـــــــیده عـارف عیار ولیده

نوی مظورته ئی پـــــــــــیداکړ بیخی نوي نظر

تیارو کښی ورک انسان د بــــــل عالم اسرارولیده

راغــلې دنـــــــــــــــیا ته محمده!هم یتیم هم فقیر

نه دي راحت ته عـــــــیش نه مهردخپل پلارولیده

په مصیبت کښی شوې پیدا په مشقت کښی شوې لوی

د دنـــیا ژوند دي له خـــــــــــــوارو زارولیده

د مورله مـــــینې شـــــوې محروم هم د نیکه له میني

په ماشوم تـــــــوپ کښي دي غمونه په باربار ولیده

هر چه نه سخت دښمن خـــــــپل تره ابولهب شو د ته

پردی اوخپل دې ځـــــــانته ټول څومره په قار ولیده

یوازې خـــــــــداي ته پاتي شوي د خدای اسره اوته

څوک دی بې خـــــــــدایه ته حامي نه مددګار ولیده

نورټول دکفرپه خـــــــــــوا یوته د اسلام په خوا

یوازې نه وې ځـــــــــــان سره دې کردګارولیده

ستا دښمنی جـــــــــنګ او جکړه ډیر وخدایانوسره

د جهان ســــــــترګو لمر سپوږمۍ لیل ونهارولیده

دخدای په مـــــــــــــرسته سو یتیم یسیر فقیر امی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهان ډیر لـــــــــــوی انقلاب ته ځان تیار ولیده

نه بیوسۍ نه ډیر قــدرت تغـیرپه تا کښی راووست

استقامت دي هـــــــــر وخت هـر چا پایدار ولیده

دنیا بدله کـــــــــــــړ له تا دنیا بــدل نکړې ته

که دي خــــــــوښي وکامـیابي که دې ازارولیده

ډیر غنایم اوډیری فـــــــــتحي دی په برخه شولی

ډیر دې غنایان کړه خو خپل نفس دې مدام خوارولیده

پخپل سرت ئې ســــــــتا په شان ثابت قدم ونه موند

که زمانې هرخــــــــــــومره ډیر ثابت سیار ولیده

د ریاضت لوړې سخــــــــتۍ دې په ځان تیری کړلی

مزوچړچو عیـشونو کله ستـــــــــــا در بار ولیده

تیاري دې ورکې کړی د حــــــق رڼا دې کړ له خپره

د اسلامي عـــــــــــــــدالت لمر دار ودیار ولیده

د لیوه ویره د پـــــــــــــسه په زړه کښي پاتی نشوه

چه ئې ستم ظلم وحـــــــــــشت اوزور مهار ولیده

سرکشان واړه پریشـــــــــــان شوه فرعونان حیران

چه مومـــــــــــــــــنان ئې اشدأعلی الکفار ولیده

لارې دې جـــــــــوې قافلی او سالاران دې کړجوړ

خلک دې حـــــوړکړه ډیربې لارې دې په لار ولیده

تا محمد!دایمان قـــــــــــــوت جهان ته وښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تعلیم د خپـــــــــل ایمان زور ایماندار ولیده

د غلام خپولاندې غـــــــــــــرورد ابوجهل پایمال

په تعجب په خـــــــیرت سترګو د روزګار ولیده

تا سرداري کړه خدمتــــــــــــګارد بشرد پاره

تاریخ بیابیا ســتا د صــــــــدیق ، عمرکردار ولیده

هغسې عدل،مســــــــــــاوات چه تا دنیا ته راوړ

نظیر ئې بــــــــــیا نه هیڅ نظر نه انتظار ولیده

لوی انقــــــــلاب دې راپیداکړ د انسان شعور کښې

په روح په ذهن ،زړه نظرکښې موستـــــــــاولیده

د ٍلاتـــــــحزنٍ دٍان الله معناٍ اطـــــــمــــــــنان

چه چـــــــــاته ورکړه تا هغه بیا ګله ډار ولیده

په نوې روح دې دازړه دنیا کـــــــړه بیرته ځوانه

د جهان کوندې بیا پـــــــه ځان کښې ابتکار ولیده

خپل کاردې خلاص کړ رســـالت دې سرته ورساوه

مطمئن لاړې چه اساس دې استــــــــــــوار ولیده

هغه معمار وې چه نقــــــــشه دې جهان کړه بله

جهان بیا کله ستـــــــا په شانی بل معمار ولیده

څوک چه لوی شــــوي په غمومشقتونوکښې و

هم مونبي هم مو حـــــکیم هم لو ی سالار ولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پا که مینه

دمومن په زړه کـــــــــــــــــبني مینه وی د الله اکبر

د قارون په زړه کي میـــــــــــــــنه ددنیا د سیم وزر

په پاک زړه کښي پاکه میـــنه په ناپاک زړه کښي ناپاکه

د غوجل په شانی زړه کــــــــــبني مینه وي د ګاو خر

خفی شرک دي که څوک پوهشی ددنیا مینه په زړه کښي

یوه مینه ستا ته زړه کــــــــبني نوری مینی کړه بهر

د مین نظر هرکله وې پخــــــــــــــپلی لیلی باندی

د پتنګ نظر په شـــــــــــــمع نه په شمس نه په قمر

شی له نورو بیګانه ،لیـــــــــــــــونی بیا فرزانه

چه په عشق اومحبت کـــــــــــبني شي له ځانه ناخبر

حال ئی بل شی خیال بل شی نظربل شی منظوربل شی

بل سړی بل عــــــــــــــــالم کښی د یو چا په یو نظر

د دنیا تورو تیارو کښي پټی ســــترګی ویده پروت وم

د راحت بـــــــــــــسترمی پریښود چه می ولیده سحر

له عالمه کناره شــــــــــه!که وصال د محبوب غواړې

ګڼه ګونه کښی څـــــــــــــوک مومي وصالونه د دلبر

څوک دنیا نکړې طــــــــلاقه د عقبٰی لیلی مه غواړه

بن په بنې ورځې کله د شــــــــــــــپی چا لیدلی لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسم رواج

د واده اوخـــوښۍ کورکښې

مستی نجونې وې راغونډې

په سازونو کښې مې نـوشې

په کیـــــفونوکښې مـدهوشې

خنداګانې شولې مستې

آرزوګانې په نڅا شوې

جنتونه ور ښـکاره شوه

دخيالونو په ليمو کښې

چه يوه پيغـــله و ديړې

نورې پيغلې هـــوسيږې

شوق راويـــــــښ شی

ذوق راويـــــــښ شی

سا پيدا شی اوميدوکښې

ناوې جــــوړه په شينګار شوه

د ښايـــــــست ډيـــوه شو بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگی تــــــــوری په کجلو

په شپین مخ زلفې خورې شوې

خـــــــیالی ناوی سوه شمباله

د وصال د شــــــــپی د پاره

ناوی جوړه شوه خو چا ته؟

یــــــــوړانده ته نابینا ته

چه ئې نه لــیـــــده جمال

بید دیــــــــداره،ووصال

چا ویل د ناوی کور کښی

فکر وکــــــړئ څه کوئ

نا وی چــــا ته جو ړوئ

د سنګارمعــــنا به څه وي

چه کاته ورته هیڅ نه وی؟

که کوئ خوشی خـــواری

د ړوندو سترګـــو د پاره

بل ویل دود او دستور دی

هـمــــدغه د زمــــــانی

چه ناویانی سیـــنګاریږی

په پودرپه لب سیــــــرینو

ځوم که ړوند وی که بینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا راواج دی د دنـــــــیا

د دنیا رســــــــم اوراوج

نه بینا ګــــوری نه ړوند

د شهۍ شاهوکه ړوند دی

رواج کله دی بیـــــــنا

د ړوندو بـازار د ی دا

نه تبعیض نه امتیاز شته

په بــــازار کښې د ړوندو

مساوات ګوره ســــتاتـلی

لا رســـــــمو او رواجو

پکښې نشته توپــــیرونه

د غنی او د فـــــــــقیر

دا عمٔی او د بصـــــــیر

نه منطق دلــته چلیږی

نه د عــــــقل نصیحت

ماتوی د اقتصاد د ملا

درانه پیـــــتی د رواج

زورور دي رواجــونه

ځکه نا وری دلـــیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا

خپل نیــــــــکه ته نمسو وویل بابا

احترام ته دې کووسبـــــــــا بـــیګاه

بربه ناست ئې ښکـــلـــووبه دې لاســـونه

جوړووبه درته ښـــــــــه عبا قـــبا

سموو به دې پښې چه چـــــــیرته ځـې

ته به مخکښې یې روان اومـونږ تر شـــا

په ادب کښې به هیڅ نه کـــوو تقـــصیر

مبـــــــــارکه ګڼو ستا د لاس امـسا

ستا وجود دې غـــنیمت زومونږ دپاره

ته نورهیڅ کړه کـــوه راته دعـــــــا

نوم به ستـــا وي اوکارونه زمونږلاس کښې

تابه ساتو لکه خپل پیر اوپـــــــــیشوا

خوزمونږ کارکښې کارمه لره مونږ پریږده

خپلې خوښې ته چــه هغه کـــــــړو که دا

دا دستور دې چـــه زامن ئې شې د کار

د کاله واک واخـــــــتیارورکوی پلار

ښامار

وائې چه یووخت په کوم لرې ځای کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځنګله کښي یـــــــو ښامار اوسیده

چه مسلط په یــــــــــــواولس باندې و

له دهشتونو هیــــــــــــــــبتونوسره

په هره ورځ به یـــــوه سره ډولۍ کښي

یوه ښایسته پیغـــــــــله د خلکو له خوا

ده ته پیشکش وړاندې کــــــــیدله مدام

له افسوشونوحـــــــــــــــسرتونو سره

ډیری ښایسته جـــــونې قربانی شولی

په لونو ډیـــــــــــــــری میندی وژړیدې

د یو ښامار دخـــــــــــوشحالۍ دپاره

خاورې ځوانۍ شــــــوې ارمانونوسره

څوچه یوه ورځ پــــــــه دې لاره باندې

یوغیرتی ننګیالی ځـــــــــــوان تیریده

د ځنګله خوا کښی ئې ډولۍ ولـــــــیده

دانتظارله عــــــــــــــــــذابونو سره

ځوان چه د ظلم دا قیــــــــصه واوریده

د یوی پیغلی له سروشـــــــــوندو څخه

د غضب اورئې زړه کښی تاو پـــــیداکړ

د شجاعت له غــــــــــورځنګونو سره

قسم ئې وخـــــــــــوړ چه ښاماربه وژنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به خپل ســــــــــــر قربانومه دلته

نه ځمه هر څه کـــــــــه پیښیږی راته

مرسته کوم له اولـــــــــــسونو سره

ښامار چه راغـــــــي ده په ډیر شهامت

په تیره توره خــــــــوله ورڅیرې کړله

دښامارخوله څـــــــیروي هغه چه ځي

د بلاخــــولی ته جـــــــــــــرئتونو سره

د یـــــوه ځـــــــــــــوان له برکته ګوريځ

یواولس خـــــلاص شود ښامارله خولی نه

په یوه سر له لــــــــوي ښـــامار سره جنګ

ښائی د ځـــــــــــوان به همتونـــــوسره

د غریب ګیلی

خوځیږی زمکه بیـــــــــابیا هـــــرچیرته زلــــزلی دي

نارامه ټــــــــــول جهان دی شـــوورونه غلـــــغلی دي

د زمکی له زړه قیــــــــــــــــــــد شـــوی بړاسونه

چه پاتی دی لازړوکښی د خـــــــوار غریب ګـــیلی دي

سینــــــــــــــــدونه کاریزونه ،چـــینی ویالي وچیږی

چه هیڅ وخت نه وچـــــــــیږی یاوښکی یاوخولی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه د قدرت لاس کـــــــښي په هروخت لوبیږی
چه وخت په وخت بدلیږی د زورلاس کــښی آلې دی

شراب د زاړه خم دی پکښی هــــــــــغه نــشه ده
محــفل او ساقی بل شــــــــــــوبدلی ئې پیاله دی

شعار یی نوی کړی چــــــــــه تیرشعارئې هیرکړو
آهنګ نوی سازنـــــــــــــوی هم نو قلقلی دی

زوړ نو ئې ګــــــــــــــرزولی لباس بدل کړی
زاړه ارباب سره اوس په بل نــــــــــوم قوالی دی

اوس زور دی هـــــــــوښیارشوی د خلکو وکیل شوی
د خلکو په نامه ئې پــــــــــه خلکو څه حملی دي

چه خلک احمقان کـــــــــړی، ړانده کړی شعـورونه
غلط پروپاکــــــــــــنډ دی غلطی مقالی دی

هماغه کبــــــــــــــــابونه هغه پلو چلو دي
هماغه اشتهاده هــــــــــــــــماغه نوالی دي

له شرمه کتی نشـــــــــــــــوبربنده ناروا ده
په غلاغلا ورته ګـــــوری د چا سترګی چه غلې دي

قدرت اخلی ملت نـــــــــــــــه ،ملی حکومتونه
ملی قدرت ته ځکه په تائې غـــــــــــلبلې دي

چه نه کمیږی هــــــــــــیڅ او لاپسی ډیریږی
یا زورد زورو یازمـــــــــــونږ حوصلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نورڅه نه پوهيږو پـــــــه دی ډير ښه پوهيږو

چه هرڅه راتــــــــــه وائي زمونږه بلی بلی دی

,,خاکم بدهن،،وايو کــــــه کوم وخت کښی ووايو

زمونږ په خولو کښی خاوری کندوانو کښی غلی دي

خاروی بی زبــــــــانه بی خولی ورته مه وايه

چه خپل حق خـوړی نشي هغه خلک بې خولی دي

حاضر جوابي

خو اديبان او شاعـــــــــــــران په يوه لارو روان

هــــــــــــــريوه بل ته ورکاوه د ظرافت امتحان

له هغی خوا راغله خـــــــــــره يود بل خټ ګراوه

د خرخاری ډير ښه مثال چـــــــــه شولودوی ته عيان

,,مجروح ,,الفت,,ته ويل ګوره!خروکښي هم شته الفت

,,الفت,,وی هو! لکه پـــــــه تاسو کښی چه زه يم آلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک څه پوهیږی؟

څوک څه پوهـــــــــیږی سبا څه راوړی ځانه سره
په کال کښی نه وی هغه څـــــــه چه وی له آنه سره
زما نه پټه حامله وی خـــــــــــــو خبره نه وی
څه ورسره وی چـــــــــه په فکر کښي له سره نوي
څه راځی؟ څه کیږی د چـــــــا په لاس د چادپاره
شپه په تیاره کښی زیریوی څـــــــــه د سبا دپاره
د توری شـــــــــــــپی قهرمان یو اود سبا بل وي
تیارو کښي پټ بل څوک ظاهر کښی رهنما بل وي
لکه نطفه د انقلاب چـــــــــه خپل طوفان نه وینی
د آغازسترګی د انجام قهرمـــــــــــــانان نه وینی
ډیر تغیر ونه زمانی ســـــــــــــره دنیا ته راځي
نوی فلمونه د زاړه ښـــــــــــــارسینما ته راځي
څول ډیرامی جوړوی څـــــوک ئې تمثیلونه کوی
سیا ستونه په هـــــــــــنر کښی ډیر کارونه کوی
تراژیدی کاندی کـــــــــومیډی سپین کله تور ښئی
ډیر مقدس د خدای نعـــــــــمت د سوټي زور ښئي
په پټه خوله لګیا خلکــــــــــو ته زندان جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو چیغوخلک کانه کړی چه پلان جــوړوی

دا په صحنه کښې ظاهری متحرک به څـوک وي؟

اصلی علت اصلی عامل پټ محرک به څوک وي؟

زمونږ نظر خویو څـــــــــو نوی قواريٍ وینی

د لوبیدو نکو ناآشنا جعــــــــــــلی څیريٍ وینی

بی روحه عکس حرکت کـــــــوي خبری کوي

هرڅه چه کړی هغه پرده کښي مونږ نه لری کوی

د محمد(ص) تعلیم

توره تیاره وه انسان ورک خپـــلو وهمونو کښې و

شعور او فکر د تــــــــــورتم په زندانونو کښې و

د ځان له سیـــــــــوری ډاریده د ډاربنده و انسان

د خپل غلط احساس په رنګ رنګ عذابونو کښې و

د عقل ســـــــترګی ئی ړندوی وي لاريئی نه لیدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای ترینه ورک د طـــــبیعت په طوفانونوکښي و

انسان بنده و دهـــــــــرشی،هرشی ئې خدای ګڼانه

د شیطانانود پـــــــــــــیریانو طلسمونو کښی و

ډارئې هر بت ته پـــــه سجده باندی و سرټيټ کړی

د سرلوړی فکرونـــــــــــــه کله په سرونو کښی و

خدای وغوښتل چه سړیتوب له ذلتونوکړی خلاص

دالوی اثرد محمد(ص)پـــــــــــــه تعلیمونوکښي و

هغه تعلیم چه په الهام وحــــــــــي د ده نصیب شو

هغه تعلیم چه ډیرو لــــــــــــوړو مقامونوکښي و

محمد(ص)خلاص کړو دبـــــــــتانو بندګی نه انسان

لوقدرت ایښی لوی قــــــــوت دده لاسونو کښی و

چه په قرنوقرنــــــــــــوئی پاتی شوه رڼا په جهان

هغه پاک نورد حرا غـــار د فاران غرونو کښی و

جهان حیران حران الـــــــــــفته!دده کارته کتل

څه چه راوړه هــــــــــــغه کله جهانونو کښی و

راغی جهان ته محمد(ص) چه وران جهان جوړ کړی

چه جوړوونکی د جهـــــان یعنی انسان جوړکړی

د محمد(ص)عرفان

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهان بدل شوچـــــــــــه جهان کښی محمد شو عیان

زمکه اسمان ته هسکه شوه زمکی ته ټیټ شو آسمان

په ده قایم شو ارتبـــــــــاط د اسمان زمکی سره

جبرئیل ده ته شو راښکـــــــــته په نزول د آقران

مور آمینه پلار عبدالله و هـــغــــه وخت کښی د ده

چه عبدالشمس عبـــــــــدللعزی عبدللکعبه و انسان

د ده دنیا نه لمر سره اونـــــــــه سپوږمۍ سره وه

شوه مسلمان ځکه دستــــــــور واو د لمر بندګان

قریشومات کړد ده غـــــــابښ ده د قریشو غرور

چه ئی قریش و بنـــــــدګان مات ئی کړه هغه بتان

راغي دنیا ته عام الفیل کــــــښی دا پیغام یی راوړ

چه ابابیل تباه کوی اصحـــــــــاب الفیل او پیلان

ده ظاکلمان کړه ذلیل اومظـــــــــلومان یی کړه لوړ

ابوسفیان غوښته یوبل نه مدیـــــــــــنه کښی امان

هغه فقیرو،چه ئی ډیــــــــــــروته ډیر څه وبښل

چاته رمی چاته سره زراوچـــــــاته سل سل اوښان

خیرئی عامل ته ورسید اوترقـــــــــــیامته رسی

چه ئی تیاره زړونه رڼا کـــــــــړه په رڼا دایمان

الفته !راووړ جهان لره کـــــــــــامل سړیتوب

سړی سړی شوه په رښتــــــــیا محمد په عرفـــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولهب تـــــــــــــــــــره د محمد وه محمد ته پردی

د فارس سلمان ئِی وباله د اهـــــــــل بتوپه شان

له حبشی بلال نه ئِی ځــــــــارکړه د اسلام دپاره

نامسلمان مخ قریشی او هـــــــــــــاشمی سرداران

ده ویل مه کوئ فخـــــــــــــرپخپل اصل ونسب

یوشان یوراز دی په هر څـه کښی د آدم فرزندان

بی له تقوا هیڅوک په هیڅـــــــــــا برتری نلری

دي برابر عزت عجم سپــــــــین وی که تورمان

د اسلام آغازاوانجام

زمکه د مکی وه بـــــــــــی اوبو او بی حاصله

نه پکښی یو ګل ونـــــــــــــــه ګیاه زرغونیدله

نه پکښی ویالی وې نـــــــــــه چینې نه بارانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چادبهار د خـــــــــــــزان څیره لیدله

خلک و بیدیا کښی وړی تـــــــړی سرگردانه

نه و تمدن نه مدیـــــــــــــــنه چا پیژندله

ژوندوبی نعمته ســــــــــــړیتوب بی کرامته

کورد خدای پکښی و د خـــــطرطمع تری کیدله

خدای پکښي پیدا کـــــــــــړ محمد د عبدالله نه

هغه چه ځانګـــــــــــــــوئی ملایکوځنګوله

هغه چه ئی عدل راوړ مــــشرشکانو ته توحد

هغه چه کعبه له بـــــــــــــتانو پاکـوله

هغه چه ئی عدل او انــصاف راووړجهان ته

هغه چه ددی دنیا څیـــــــــــــره ئی بدلوله

هغه چه خواران او غریبان ئي عـزیزان کړه

هغه چه په فقر ئی شـــــــــــاهی و پر ځوله

هغه چه ئی وران کړ د فــــــساد او ظلم کور

هغه چه د دنیا ئی بل دنــــــــــیا ته جوړوله

دی هغه یو گل و،چه جهان پـــــری پسرلی شو

راغله دغه گل ته د جــــــــــــنت دباغ بلبله

رائی وړه نغمه ملکوتی خلک ئی راویښ کړه

غوږد شرق و غـــــرب ته دا نغمه ورســیدله

رائی وړه باطن تــــــــه رڼا ئی د معـــرفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننوته زړوته چــــــــه بیا هـــیڅ ونه وتله

دا ښایسته رڼا چه شـــــوه ظاهره په انسان

حوره د جنت ئیــــــــی تجلئ ته پخسیدله

جوړه مدینه کــــــــــړه له یثرب نه محمد

ده داسلامی تـــــــــمدن ســته کیښودله

زړونه ئی قوی کـــــړه په ایمان دایماندارو

ځکه به یو تن لســــــــــوته ماتی ورکوله

جوړ ئی مسلمان نه د جهان لوی قهرمان ګړ

هرځای داسلام جـــــــنده په سر وریپیدله

لوی جهاد شروع شـــــوچه په الله اکبر به

زمکه له هـــــــــیبته لکه پاڼه ریږدیدله

نن هغه قوت کله پــــــــاتی مسلـمان کښی

هغه روحیه مســــــــــــلمـانانو وبایلله

وینو کښی اوس نه لامبی مسلم شود اوبو مهی

نه ورکوی سرخو سرســــــــایه ئی ومنله

نه کوی جهاد نفل کــــــوی او وظیفی کوی

مفت ثواب ته ملا مسلــــــــــــمانانو وتړله

تش د خولی په ذکرخدایه ستا خوښی رضا غواړی

ستا رضائی هرڅــــــــــــه نه ارزانه وګڼله

هغه طاعت نکړی چــــه پکښی یوڅه تاوان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونځ کړی خوذکات بــــــــاندی ئِی خیته واچوله

هم د ظالم لاس بنکلـــــــــــــوی هم دخدای کتاب

هم کبنینی واعـــــــــــــظ ته هم که ډمه ګډیدله

هم څکی د زمزم اوبـــــــــه اوهم د مظلوم وینی

خان کوی هم دا او هـــــــــــــم هغه کله ناکله

نیسی لاروژی خــــــــــــــوناتوی ئِی په حرامه

هیڅ وخت ئِي حرامـــــــــــــونه رژه ونه نیوله

هغه بنه سړی هم نشته اوس په کوراو کلی کبنی

بنه به ئِی چه بنکاره کـــــــــــول ګناه به ئِی پټوله

رابه غی مسجد ته چه تـــــــــــوبی به ئِی ویستلی

پټ به شوله خلکو چـــــــــــه توبه به ئِی ماتوله

اوس خومجاهر فـــــــــــاسق ((الفته))هیڅ نکړی

اوس خو رقاصه لـــــــــــــوځه میدان ته ووتله

دامسلمانی خوآخـــــــــــــرت کبنی په کاریږی نه

داسی مسلمان نه خــو دنیا کبنی څه جویږی نه

په ځان مینه!

په ځان میـــــــــــــنه!په جانان شه مین

په قام میــــــــــــنه! په افغان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چه هرڅـــومره عالی وی ښه ده

په سپوږمۍ ستـــــورو دآسمان شه مین

مینه کښی فرق د شـرق و غرب مه کوه

په صبحدم،ماښام یـــــو شان شه مین

ښکلا که لـــــــوړو ژورو کښی وي

په غرو،درود بدخـــــــــشان شه مین

هواکښی وکوره د ویځـــــــــواوښان

هم په شبنم هم په بــــــــاران شه مین

د طبیعت ښایسته هروخت کښی ګوره

هم په بهار ه په خـــــــزان شه مین

هرڅوک په خپله معـــــشوقه وی مین

په عشق مین شه!په عـــرفان شه مین

ګبروترساوی که وی خــــپل که پردی

په ښایسته نوع دانســــــــان شه مین

پریړده بلبل چه په ګل مــــــینه کوی

ته هم په ګل هم په باغـــــبان شه مین

یوازی خپله باغچه مه ســــــتایه تل
((الفته))راشه په جهـــان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

محیط اوانسان

سوزوی مواوبه هم چــه په جوش راشی

اوبه اورشي چــه محیط يې شی سوراور

په هر شی کښی د محیط تاثیرښکاره دی

وي بی زهرو چـه اوبو کښی وی منګور

په اواربسترکښی سیـــــند درومی آرامه

خو په چړ کښی ئی بیا ګــوره شروشور

لوګی اورڅخه پیدادې خـــــو اورنه دې

د محیط اغــــــــــــیزه کله لري مور

له یوه پښته رڼــا او لـــــــــوګی دواړه

د یوه مخ منــــــــــــــور او د بل تور

محیط چا نه چنګیزه جوړ چانه بودا کړ

د محیط مخلوق هـــــــم فخر هم پیغور

کله کله څوک پیـــــداشی په محیط کښی

چه محیط ورپسی ځـــي که ځي هرلور

زورورانسان په هـــر څه زورور دي

په محیط په زمانـــــــــــه اوداسی نور

داانسان دی چه آرام محیط نارام کړی

یا نارامه محیط کــــــړی د سکون کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه کښي دي عـــــيان تفاوتونه
يوشان نه وي د څـــيړی اولوخی اور
انسانانو کښی شته څـومره ډير فرقونه
نه دي يو راز اوســــيدونكي د يو كور
دګاندي کارله ټاګــــــوره پوره نه دی
ګاندی جی هم نشـــی کړی کار د ټاګور
بازنه مه غــــــــــواړه نغمه دبلبلانو
مه کوه په توره لـــــــــوکړه ئي په لور
د چالاس توری ته جـــوړ د چا هنرته
دهرلاس د ګوتو کارنــــــــه دی انځور
انسانی قوه خوپوهـــــــــه ده تميزدي
حيوانی قوت دي بې تـــــــــميزه زور

عمل اوعکس العمل

مينوژوب اغوستـــــــــل ښه كه بد عمل دي
د دلاق اوچـــــــــادری عکـــس العمل دي
د ډير قيد نتيجه ډيـــــــــــــــره آزادي ده
د روحي عقيده ساديــــــــــزم ته تكل دي
ډيرفشار كله شـــــــــــــی ډيردوام كولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شدیدې شکـــــــــــــنجی عمراقل دي

که افراط دی که تفریط یو د بل سرخوری

هریوبل ته قـــــــــبرکن د بل اجل دي

حقیقت کښی خپل خان وژنی چه بل وژني

مري هغه اورچه سیـــزلی ئی ځنګل دی

که نن وی ستــــــا رسی او د بل غاړه

دا رسی سبا ته ستــــــا د غاړی ول دی

انتقام ته تږی زړونــــــــــــه ترخوتږی

باید یخ شی هغه زړه چه اور پری بل دی

سوټي

د سوټي او سیاست خــــــــــــود قدیمه آشنائی ده

د سوټي په زور ئی کړې په هروخت کښی آغا ئی ده

په لیمو راننباسی ناتـــــــــــــراش سوټي په زوره

وائی سترګوکښی ځـــای ورکړی دادسترګوسلائی ده

چه ډب نه وی ادب نه وی د سوټي د خولی منطق دی

ډبولو راښودلي ډبـــــــــــــــــــیدلی دانائی ده

ظالمانو یو وهلی ټکـــــــــــــــــــولی او رټلی

زړه کښي ویره سر کښی ویره زمونږبرخه ګدائي ده

ضرباضربوزده کړی په مونـــــــــــږضرب زبانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ضربی قوه کښی ضرب شته د سکی ضرب کفائیی ده

چه وهی موراته وائیی ګـــورئ اوس به موسړی کړم

په وهلوسړی کیــــــــــــړو د زور لښته مو دائیی ده

د موسی امسأ چینی کـــــــړی له وچ کاڼی نه روانی

د دهقان لاس کښی ئیی کړی قـــلبه سمه په غوائیی ده

ګدا ځان پری دی ساتلی د خـروړی سپی له خولي نه

یو ړانده لره کړی ډیــــــــــــــره ښه رهنمائیی ده

کله شی خلی د سترګو بیـــــــــنا سترګی ړندی وي

د رنجو سلائیی سترګــــــــــو ته ورکړی زیبائیی ده

چه سوټي سلائیی بــــــــــــولی اوله چانه شرمیږی

ښه په زورکښی راروانــــــــه یاره ستا بیحیائیی ده

خپل او پردي

لری بیل بیل رنګـــــونه د یو چمن ګلان

یوشان په ګل میـــن دي دهرځای بلبلان

بلبل کارغه نه بیل شـــود ذوق په اختلاف

د ګلومینی خپل کـــــــــړه بلبلي پتنګان

خپلوي د سیرت ښه ده خــپلوی نه صورت

ښیره کښي خوپردی هـم ښکاری کله یوشان

رنګ شکل ته مه ګوره مغنئ نیسه نظرکښی

ظاهرکښی لکه غـــــنی ښکاریږی غنډلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کښی که یودی بیا هم سره یونه دی

چیرته د پسرلی بـــــــاد او چـیرته د خزان

د سرسترګی جدادی د زړه ســــــترګی جدا

ویښتوب د سترګو کله ویښتوب دی د وجدان

طوفان دباد که هرڅومره قـوی دی په ظاهر

قوی په حقیقت کښی نسیــــــــم دی د نیسان

د خیراود شراصل که یو هـــــم وی یونه دی

لطیفه وږمـــــــــــــه ده همجنسه د طوفان

په وینه باندی مینه د دین شـــــــوله غالبه

قربان عقیده نه هـــــــــــرڅه کړه مسلمان

بلال حبشی ورور شو مسلـمان سره د فارس

مومن خپل دی عــــــــــرب وی که افغان

پردی شو محمد نه خپـــــــــــل تره ابولهب

زید ځوی د محمد شــــــو چه رائی ووړ ایمان

پردی چه وی له خدایه خپل نه دی د مـــومـن

د نوح ځوی ګوره نه دی د نــــــوح د خاندان

په مینه پردی خپل شی بی مینی خپل پردی شی

په دی راز ښه پوه شـــــوی د زړونو خاوندان

که زړونه مرور وی که نه وی ٍالفـتٍ زړو کښی

که شي غاړه په غـــــــاړه پخلا نه دی یاران

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرترنم

په موجونوسپور تیـــــــــتیږی او جګیږی

ترقی ده د موجـــــــــــــــونو تلاطم

مساوات د نراو ښځی بـــــــه همدا وی

چه میرمینی لــــــــــــــري حق د تقدم

که هرڅه شـــی وروربه نـــشی د خـــوارانو

نازولی ځـــــــــــــــوی د ناز او تنعم

د قیامت انتظار څـــه کړئ همدااوس شته

چاته حــــــــــــــوری غلمان چا ته جهنم

وخت د قیل اود قال نه دی حال ته ګـوریٔ

اوس د حال پـــــه ژبه کـــــــــــیږی تکلم

ژبه بنده قـــلم بند فـکر بـــــــــندی دي

د حال ژبه بنـــــــــــــده نکـــړی تظلم

غمازان بربړ غـــــږیږی نورتــول غلی

یوشاعر د ځــــــــــــــان سره کړی ترنم

خلک ځکه وی چوپ ناست ماتمخانه کښی

چوپتیا ده دیــــــــــــــــــر بنه اظهار د تألم

څه چه بولي واقـــــــــــعی او حقیقی څوک

توهم دي تـــــــــــــــــــوهم دي توهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیدونه راژوندی کړه

امیدونه راژوندی کړه خـــــــاورو لاندی مایوسی کړه

په نطفه کښی دروغ وړنې مړه مرئ کښی چاپلوسی کړه

د حافظ سوتې چه لګی د یـــــــــــــوه بل په سرونو

دا کوتک کوتکماری خـــــــو دې وړې سملاسی کړه

لوڅه توره ژرپخیری یـــــــــا زنګ خوری یا ماتیږی

تیکی دی لباس د توری خپـــــــــــله توره لباسی کړه

قدرت ښه دی ورسره چه هم هـــــــنروی هم حکمت وي

چه ئی نور په جبر کاندی هغه کـــــــار په شابسی کړه

توروي دي زړه له سپـــــــــــینه ورځ درته شپه ښئ

ورکه دارنیا دښمنه تکه تـــــــــــوره جاسوسی کړه

چه ولس دپاره کار کـــــــــړی دا ولس په خیر او ګټه

ولس هم درسره مل کـــــــــــړه رویه هم ولسی کړه

مرورخلک پخلا کړه قحـــــــــــطی ورکه د خندا کړه

بړوسې شونډی په مسکا کـــــړه بی سببه ډار پانسی کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عصر دلبره!

ته مــنظوردهـــــر نظر ئې
ته د دی عصرد لــــــــــــبرئې

مبــــارک شـــه!مبارک شه!
پـــه خـــــوبانوکښی افسرئې

دالماس تـــــاج دې په سردي
آر اســــــــته په زر،زيـــورئې

د ښکلاثـــــــــاني دي نــشته
معـطـرمـــشک وعـــــنبر ئې

ټول دې تل ثـــنا صفت کړی
له هـــرچــاڅخه بهــــــــتر ئې

عيب دې څـــــوک ليدلی نشی
ســـرترپايـــه ټـول هـــــنر ئې

خوشــــــپی ورځی درته وائې
آيا د نـــه هـــــــم خـــــبر ئې

چه ښکلا وی يو څـــــــوورځی
چه پر يـوزی هــــــغه لمرئې

دا ځيـــــــــره نه پاتی کيږی
که هرڅـــــــــو ښکلی بشر ئې

د جګ غــــــره په جګه څوکه
زيری لـــــــمر د مازد يګر ئې

جوی انقلاب

دا هواد طوفــــــــــــــــــانونوهيولئ ده
هندوکش پاميرد لـــــــــوی طوفان ماوی ده
زلزلی که وران کــــــړه خلم کښی کورونه
د سيلاب خواهـــــــــم سره په مونږ بيا بيا ده
توري لړې تل زمونـــــــږ په سر و ګرزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړزوګړوزدې تـــــــندریزه یې بریښنا ده
له بارانه ئې سیــــــــلاب راځي د مخه

نه سبا نه بیګا ګــــــــــوری څه بلا ده
خلک وړی کورونه وړی فصلونه هم وړی

د عمل د آزادئ دغــــــــــــه معنا ده
د چا ځوی مړ د چـــا پلارمړ د چا وروزمړ

کونډی ژاړی د ځـــــــوی مړو واویلا ده
مصیبت په مصــــــــــیبت غم په غم اوري
دا فظا د غم بـــــــــــاران سره آشنا ده

د خوښیوکورئې وران کړزړونه یې مات کړه
هیره کړې خولو خـــــــندا شونډو مسکا ده

مهار کړی هیچا نـــــــــــه دي سیلابونه
څومره مطــــــــــــــلق العنانه اوریا ده

له بډایه په څنګ ځی خـــواران ئې چټ کړه
نه وړی هغه سرمـــــــــایه چه د دربار ده

د جوی انقلاب زړه پـــــــه مونږ سوړ نشو
که په کور کښی مو هـــــــر څو سړه سنا ده

د فضا تسخیر تــــــــــــه ملا بشر تړلې
فضا ځکه قهر جـــــــــنه په هـــــر چا ده

پاکستان د هنداو نـــیپال کښی سیـــــلاتونو
تباهی ته ملا تـــــــــــړلی د دنــــــیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلزلی د چین شمال کــښی ځــــای نـیولی
په ققفاز کښی زمکه هم په ریږدیـــــــدا ده
فلیپین کښی زلزلی قــیامت جــوړ کـــــړی
ناقراره نارآرامــــــــــــــــه آســـیا ده
زمکه څه ویـــــنی په مخکښی چه له ډاره
لکه پاڼه هر وخـــــت ریږدی وارخطا ده
چهله قهره زړګـــــــــی ډک د طبعیت شی
تشوی ئې په مونږ، مونږ کښي څه ګناه ده
نفس ظالم تربـــور ظالم دي خان ظالم دی
له هر چا ظـــــــــــــــالمه لا هوا ده
چه په دغسی هـــوا کښی یي غټ شوي
سره !ستا مغزو کـــــښی هم دغه هوا ده
۱۳۵۵ اسد هـ ش

نوی ګل

د حاکم نوم چه ولـــــــــسوال شو تحول دي کنه
ددې ملی نهضت هـــــــــمدغه نوی ګل دي کنه
دیموکراسي ده فرق د ســـــپین اوتور نشته ګورئ
نظرئې یو شان په سپین مخ او تور اوربل دي کنه
کله وي وار د ابـــــــــــــــــــی کله د ابا د لته
حق مساوي د ګلاآغـــــــــا او بي بي ګل د ي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرون کونډه که نن بـــــیا په ډنګ وډول ودیږی

که ابتکار نه وي نغمه او ســــــــازخو بل دي کنه

د غرونوتور دیوان ئي واورو باندی سپین وښودل

تعجب مه کوئ بل ځــــــای نه دي کابل دي کنه

جهل لوي عیب دي عوامـــــــــونه د خاصو خلکو

د عارف جهل،جهل نـــــــــه دي تجاهل دي کنه

د خوارغریب غفلت هر چاته ځومره بد ښکاریږی

چه بد نه ښکاري د خـــــــــوبانو تغافل دي کنه

ستا ګناه نه ده ولــــــــــــسواله ملامت نه ئي ته

دا چه په مونږ هرڅه کوي زمونږ تحمل دی کنه

ته دیموکرات ئي خـــــوله تانه د کتاتور جوړول

د بل چاکار نه دي داکـــار زمونږه خپل دی کنه

آزادي

آزادی ده ژونــــــــــــدانه لره اکسیر

لوی دولـت دي ورســره خیر کسیر

په عادي نـظر کتــل ورته ګناه ده

ناپوهی ده د وجـــــــــدان او دضمیر

پت عزت د ژونـــــــدانه آزادی بویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له دې وی ژوند ذلیل خواروحقیر

آزادي د تن اوغـــــړو څه پکارده

که دي فکروی تـــــړلی په ځنځیر

چه آزاده فکر لری په جیلخانه کښی

دی ازاد دي نه غـــلام غوندی وزیر

په تش لاس ازادی نشي څوک ساتلی

ازاد نه دي بـــــل ته اړ وړی فقیر

چه وطن اوملـــک آزاد وی کله ښائیی

چه یی خلک د څــــو تنو وی اسیر

باداري د زور اوزرو چه کړی ورکه

ده هـــــــــمدغه آزادي وړ د تقدیر

خپلواکی

د ملی ژوند اساس خپـلواکی ده

د ملی غرور ژوند ،سرلوړی ده

د څوتنوخـــــــوکسو خو،نه ده

پکښی برخه د هر هرسړی ده

حفاظت یی پـــــه سر او په مال

دهر چا وظـــــــیفه ایمانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تش لاس ئې ساتنه ده ګرانه

لوی دښمن ئې خواری بیوسی ده

په ملی قــــــدرت لاس ته راغلې

په مـــــــلي اتحاد د متکي ده

چه هرڅــــــومره ملت متحد وي

خپلواکی ئې هغــــومره قوی ده

په ملي تربیه قـــــــوت مومی

په ملي روحیه کښی خوندی ده

ټینګ اساس ئې ملي اقتصاد دی

خپلواکی نورو نـــــه بې نیازی ده

په ملی ثقافت قـــــــوم ژوندی دی

کلتوری سرامایـــــــه ئې هستی ده

راشئ !ورکه خواری کړو وطن نه

ترقۍ لورته هڅه حـــــــــتمی ده

ورکه کړئ بـــــــاداری و ځوتنو

خپلواکی دفرد فــــــرد آزادی ده

په آزاد او خــــــپواکه وطن کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روا کله پـــــــــه بل باداری ده

زما وصیت

غوارمه چــــه مــرګ مي وي په شان د یو فقیر

نــه دې پکښې ویــــــــروي نه د خلکو ډیر بهیر

نه دې راډیـــــــــوکښې وی زمامرګ اعــــلان

نه دې وي زما په قــــــــبر خـان وبیګ اومیر

خاوروتــه دې وســـــــــــپاری هغه دهقانان

هغه چــه کــــــــــــری تخم اوورې خیر کثیر

نورڅه نه وړم عجز اونیاز به وړمه خدای تــه

رحم او کـــــــــرم ته به ئې وړم عذر و تقصیر

لاس کښې که څه نه و،چه نهروړی ماړه کړمه

زړه کښې خوڅه و،چه ئې په دوی کړمه زهیر

ښه به وی که لـــــــبړمی دا تیاره قبررڼا کاندی

که می رڼا کــــــــړی وی د چــا ذهن اوضمیر

مکړئ دریأ دېــــــــــــــاره ماپسی خیرات

ځان پسی نه غــــــــــواړم خــیراتونه چشمګیر

ورکړئ غـــــــرییانوته که وی زماڅــــــه مال

پټ غوندی له خلکو چه پکښې نــــه وی تشهیر

خدای ته ډیر نږدی وي له هـــــرچا څخهٍ الفتهٍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چه دنیا کښی وی غــــــریب خواروحقـیر

په ۱۲/۱/۱۳۹۲نیته پای ته ورسید ټایپینګ ئی

ما په دوه پنځوس کلنی کښی کمپوټر زده کړه شروع کړه ،او کمپوټر می د خپل ضرورت په اندازه زده کړه ،او ټایپینګ می چه کله زده کاوه ځان سره می وویل راځه د الفت صیب دا کتاب چه زما ډیرخوښ دی د کمپوټر صفحی ته راوله ،همداسی می وکړه ،ټایپینګ می زده شو .کتاب کمپیوټری شو.

د یو بیطرفه افغان په صفت هرافغان ته چه په هر نظراوفکروی باید یوځل داکتاب مطالعه کړی، بیا ئی نظرخپل دی

په ډیردرنښت   دوکتورمیرابرار(کمال) ملک زی د مرزامحمدابراهیم خان ملک زی ځوی د لغمان د ولایت د قرغیو دولسوالی

د برکمالیور د حاجی صاحیبانود کلي ښځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه چې مو ولوست

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library